

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Oratorium Piarum Imaginum Immaculatæ Mariæ Et Animæ Creatæ Ac Baptismo, Poenitentia Et Eucharistia Innovatæ: Ars Nova Bene Vivendi Et Moriendi

Bivero, Pedro de

Antverpiæ, 1634

Sacri Oratorii Pars Tertia Piarum Imaginum Novem Sanctarum Virginum
Cum Suis Insignibus Et Animæ Innovatæ Cultu Vsv Sacræ Evcharistiæ; In
Gratiam Celebrantium Et Communicantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47965](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47965)

SACRI
ORATORII

PARS TERTIA

PIARVM IMAGINVM

NOVEM SANCTARVM VIRGINVM

CVM SVIS INSIGNIBVS

ET

ANIMÆ INNOVATÆ

CVLTV ET VSV

SACRÆ EVCHARISTIÆ;

IN GRATIAM

CELEBRANTIVM ET COMMVNICANTIVM.

fff

HYM-

H Y M N V S

COMPOSITVS AD NVMEROS
CIRCVMSTANTIARVM

SACRÆ EVCCHARISTIÆ

CANTATVS PER VIRGINES
AD NVMEROS SVORVM INSIGNIVM.

DERISTASES, siue circumstantiæ septem numero, pro actibus humanis à Philosophis & Theologis recensentur, quas numerat sanctus Thomas 1. 2. quæst. 7. artic. 3. comprehensas illo versu,

Quis, quid, vbi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando.

Subiungit earum expositionem Angelicus Doctor: *Considerandum est enim in actibus, quis fecit, quibus auxiliis & instrumentis fecerit, quid fecerit, vbi fecerit, cur fecerit, quomodo fecerit, & quando fecerit.* Hæc omnia consideranda sunt in summo actu, quem fecit Christus, cum condidit Eucharistiam. Et quidem ad numeros harum circumstantiarum compositum Hymnum ab eodem sancto Thoma cantant non verbis, sed rebus virgines, ad numeros

Sff 2 suo-

508 SACRI ORATORII PARS VII.
suorum insignium. Hic chorus nouem virginum
nouem caelestium Musarum.

Canunt quis fecit
CAECILIA & DOROTHEA.

Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisque pretiosi,
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

Canunt quid fecerit
CATHARINA ALEX. & CATHARINA SEVERA.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conuersatus,
Sparsa verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

Canunt vbi fecerit
AGATHA & CLARA.

In suprema nocte caena
Recumbens cum fratribus,

*Observata lege plenè
Cibis in legalibus,
Cibum turbae duodenae
Se dat suis manibus.*

Canunt quibus auxiliis & instrumentis fecerit

LUCIA & THERESIA.

*Verbum caro, panem verum
Verbo carnem efficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus deficit:
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.*

Canunt cur fecerit

BARBARA & AGNES.

*Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui:
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.*

Canit quomodo fecerit, & quando fecerit,

GLORIOSA IN ASSUMPTIONE MARIÆ

Genitori, Genitoque

Laus & iubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio. Amen.

SACRA EŪCHARISTIA

Ars artium benè viuendi, & benè

moriendi,

Figurata & illustrata.

Audi Hymnum, & attende ad imagines & signa CAECILIAE & DOROTHEAE. Ad hanc famam celebra, communica, & Viaticum sume.

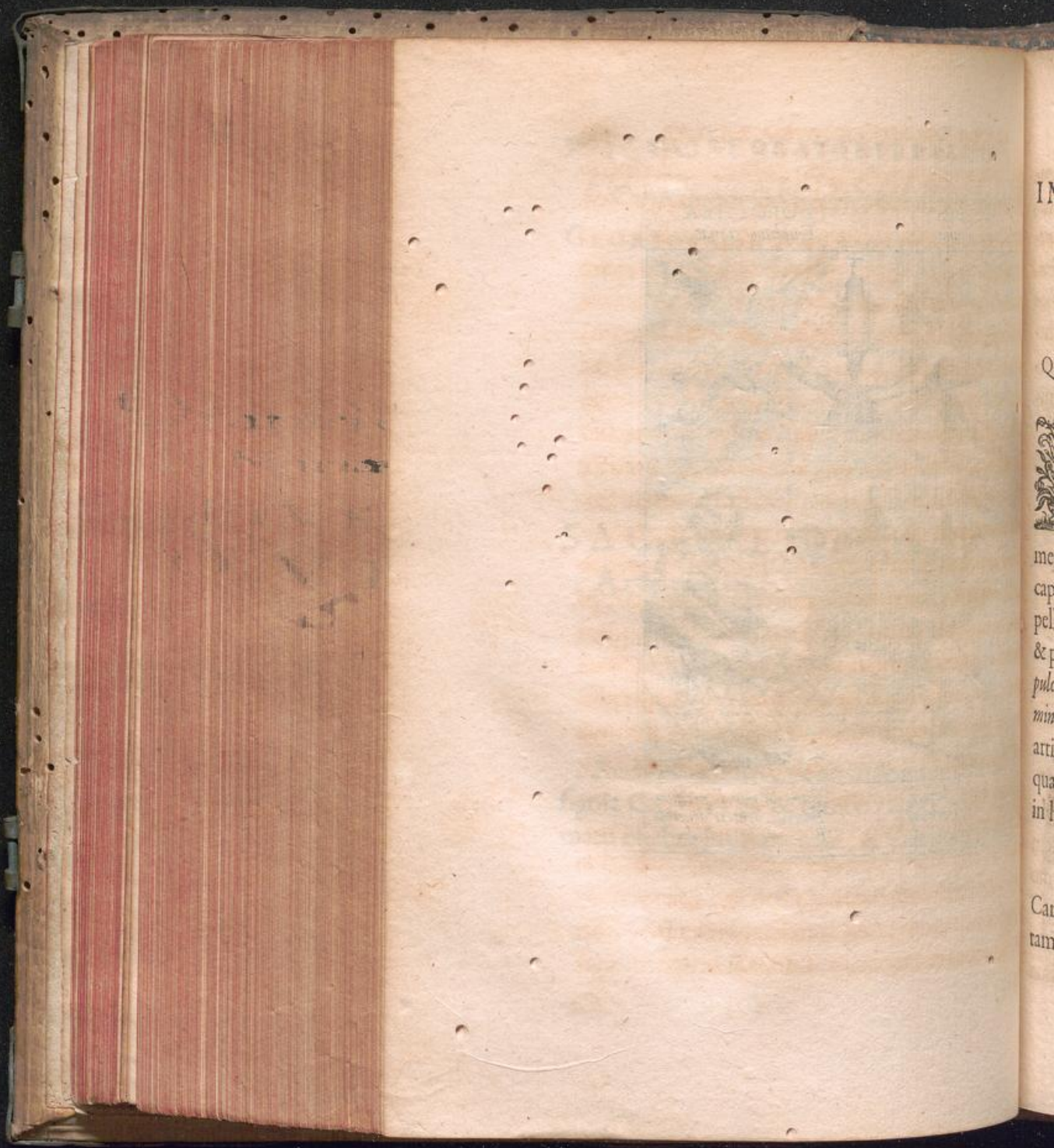
CAECILIA
Canit organo.

DOROTHEA
Fructum signat.

Pange lingua gloriosi
Corporis mysterium,
Sanguinisq; pretiosi,

Quem in mundi pretium,
Fructus ventris generosi
Rex effudit gentium.

IMAGO TRIGESIMASEPTIMA

EXPLICATA,

SS. CÆCILIE ET DOROTHEÆ

CANENTIVM MORE CÆLESTI

QVIS SIT REX IN EUCHARISTIA:

POSTQVAM pœnitens David ritè confessus ^{Explicatio.} & absolutus est, de sacro Pœnitentiæ Oratorio in Oratorium sacrosanctæ Eucharistiæ transit, vbi venerabile Sacramentum inuenit, quod S.Dionys. Ecclef. Hierarchiæ cap. 3. Parte 1. *Sacramentum Sacramentorum* meritò appellat, quippe quo nihil melius, nihil splendidius & purius esse potest. *Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?* Germinat vinum virgines, summæ artis benè viuendi ac moriendi duces & magistras, quæ occurrunt rhythmum Ecclesiasticum canentes in honorem Eucharistiæ,

Pange lingua gloriosi

Corporis mysterium.

Canunt cælesti more, *Cæli enarrant gloriam Dei*, non ^{Psal. 18, 2.} tam sonitu verborum, quàm signis & insignibus si-

T t

de-

derum & astrorum. *Non sunt loquela, neque sermones, quorum non audiuntur voces eorum.* in quem cum Basilius, *Neque sermonem, inquit, emittunt, que verbum aliquod proferunt, sed sola ordinis susceptione, & terram uniuersam, & mare ad laudandum Deum vocant.* Ita caelestes quoque virgines & sanctae sermonem nullum emittunt, nec verbum quod proferunt, sed suis quaeque propriis instrumentis enarrant & cantant gloriam venerabilis sacramenti, in quo Rex & Dux sanctae & immaculae virginitatis assistit.

Concentus caelestis,

Binæ & binæ virgines procedunt, canunt & modulantur, non tam vocibus quam insignibus instrumentis exprimi & ornari consueverunt, inuenientes declarantesque partes singulas Huiusmodi Eucharistici, quae singulis suo ordine assignantur. Cæcilia in primis, quae in suo ludens organo per pingitur picta, organo modulatur,

Organi,

*Perge lingua gloriosi
Corporis mysterium.*

*Psal. 118,
80.*

Cantabat ad organum illa, *Fiat cor meum inuentum, vt non confundar.* Hæc excitat nouum Dauid venientem ad Communionem, vt corde & anima immaculatus accedat. Hoc ipsum quod cantat signat organo suo Cæcilia, intus in corde, expectans

anima communicantis, testante D. Laurentio Iustiano cap. 19. de Monast. perfect. *Nihil tunc ibi, nisi dulcissima interioris hominis cantica, clamores desideriorum, gratiarum actiones, laudum præconia, affectionum gemitus resonant in laude dilecti.*

Accedit & Dorothea ornata canistro fructuum, *Fructuum.* quos legit in paradiso, & per Angelum transmisit, & hæc eadem comitata suis insignibus prosequitur,

Quem in mundi præcium

Fructus ventris generosi

Rex effudit gentium.

Quod canit & signat fructibus Dorothea, sonat Homil. 8. in Ecclesiast. Nyssenus. *Caro Verbi, & sanguis qui est in hac carne, non unam habet gratiam, sed est suavis iis qui gustant, & appetendus iis qui desiderant, & iis qui diligunt amabilis.* Sonat clariùs Nicolaus Cabasila in Exposit. Liturg. cap. 3. *Fructuum primitias offerebant antiqui, nos autem tamquam vitæ nostræ primitias hæc dona Deo consecramus.* Ambæ virgines, Cæcilia & Dorothea, præferentes insignia sua, rebus loquuntur, non verbis, quis sit auctor Sacramenti, sacramentum honorant Eucharistiam, monentque celebrantem & communicantem, ut cor suum aptent in similitudinem picturæ, & eam imitari conentur, dum offerunt & percipiunt sacram Synaxim.

Euchari-
stia Hoc Sacramentum, vt ait S. Thomas 3. p. q. 73. 2.
habet triplicem significationem. Unam quidem respectu
præteriti, in quantum scilicet est commemoratiuum Do-
minicæ passionis, quæ fuit verum sacrificium: & secundum
Sacrifi-
cium, hoc nominatur sacrificium. Aliam autem significationem
habet respectu rei præsentis, scilicet Ecclesiasticæ vnitatis,
homines aggregantur per hoc Sacramentum; & secundum
Commu-
nicationem hoc nominatur Communio vel Synaxis. Tertiam signifi-
cationem habet respectu futuri, in quantum scilicet hoc Sa-
cramentum est præfiguratiuum fruitionis Dei, quæ habet
viaticum. patria; & secundum hoc dicitur Viaticum, quia habet
bet nobis viam illuc perueniendi. Et secundum hoc
dicitur Eucharistia, id est bona gratia; quia gratia
vita æterna, vt dicitur Rom. 6. Habes ergo in Cæcilia
& Dorothea formam sacrificij, Communionis
Viatici.

SACRIFICIUM.

O salutaris Hostia.

Celebra Sacerdos ad Cæciliæ formam
& eius insignia.

Qualis Cæ-
cilia, talis
& anima
Sacerdota-
lis.
Psal. 116, 6.

CAnit organo Cæciliæ, vt & anima Sacerdotis
ad hærens eidem Virgini, dicat: Circumspice
immolauit in tabernaculo eius hostiam vociferationis: &

tabo, & psalmum dicam Domino. Ritè ac rectè hostia vociferationis Eucharistia est, quæ voce sacerdotali conficitur & perficitur, & quidem tam mirabili ac sublimi, vt cum ille consecratoria verba pronuntiat, vox eius vsque ad Dei thronum perueniat. Magnum Sacerdotis organum, cuius sonus adyta cælorum penetrat. Circuui, inquit, & immolauit hostiarum vociferationis. Circuit Sacerdos, circumspicit se, ne quid lateat in corde suo, quod tanto derogat sacrificio, oratque more Cæciliæ: *Fiat cor meum immaculatum, vt non confundar.* Plal. 118, 80.

Nouerat sanè Cæcilia, corpus suum esse virginalis animæ organum, & in eo hostiam laudis offererebat. Discat & Sacerdos carnem suam temperare, discat componere & disponere, vt mente & spiritu psallat, *Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.* Corpus humanum ex elementis componitur, de quibus agens Sapiens cap. 19, 17. ait, *In se elementa dum conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiunt.* Sonat ac resonat in organo qualitatis anima, cum nihil inordinatum nihil inornatum est in corpore Sacerdotis.

Cæciliæ organum flante & reflante aëre sonum suum edis, & cum consecrat Sacerdos, sciat se or-

*Organum
Ecclesie, &
spiritus
sancti.*

ganum esse Catholicæ Ecclesiæ, cuius nomine sacrificium altaris conficit. Mutum organum est nisi Spiritus sanctus adesset. Hinc Augustinus de Trinitate cap. 4. monet: *Nec linguam eius, nec membranas, nec atramentum, nec significantes sonos linguatos, nec signa litterarum conscripta pelliculis, Corpus Christi & Sanguinem dicimus, sed illud tantum quod ex altaris tectibus terra acceptum, & prece mystica consecratum sumimus ad salutem spiritualem in memoriam pro Domina passionis. Quod cum per manus hominum tantam visibilem speciem perducitur, non sanctificatur, nisi operante immenso Spiritu Dei, cum hæc omnia, quæ per corporales membra illo opere fiunt, Deus operetur.*

Oratio Ecclesiæ & animæ celebrantis
ad formam Cæciliæ.

MVNERA, quæsumus Domine, oblata sancti Cæciliæ, & corda nostra sancti Spiritus illuminatione emunda.

Consonant Sacrificium, & Dorothea.

*Mystica
Dorothea
anima Sa-
cerdotis.*

ARBOR vna nobilis crux est, in cuius elongatione canit Ecclesia sancta: *Hæc est arbor dignissima in paradisi medio situata. Ex hac paradisi arbore*

ctum Eucharistiæ Christus legit, canitque propter
 eam Ecclesia: *Fructum salutiferum gustandum dedit Do-*
minus mortis suæ tempore. & rursus: A fructu frumenti
& vini multiplicati fideles, in pace Christi requiescunt.
 Cùm ergo Sacerdos ad Sacrum faciendum venit,
 cogitet ad paradisum vocari se, vt legat è cruce fru-
 ctum, è cruce, inquam, quæ in altari necessariò col-
 locatur, vt coram illa peragat sacrificium. Christus
 sanctis ac puris manibus ex arbore fructum cepit,
 legit & Dorothea; carpat & anima immolantis Sa-
 cerdotis, vt talis euadat, qualem optabat Dauid: Psal. 23, 4.
Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco
sancto eius? Innocens manibus, & mundo corde: mun-
do corde, sicut Cæcilia erat; innocens manibus,
sicut erat Dorothea.

Non peragit solus sacrificium altaris Sacerdos, Minister
Sacerdotis
Angelus.
 vitur & ipse ministro, qui locum Angeli tenet,
 cuius angelico ministerio vsus, quodammodò trans-
 mittit ad populum fructum, quem colligit in alta-
 ri. Habet Angelum Dorothea; habet Sacerdos mi-
 nistrum, qui sacris mysteriis assistit. Cùm verò non
 solum agat de communicandis populo fructibus,
 sed etiam transmittendis in cælum, cælestis Angeli
 operam implorat, & orat.

Oratio

Oratio Ecclesæ & animæ celebrantis
ad formam Derotheæ.

SVpplices te rogamus, omnipotens Deus: hæc perferri per manus sancti Angeli tu sublimè altare tuum in conspectu diuinæ Maestatis tuæ: vt quotquot ex hac altaris participatione crosanctum Filij tui Corpus & Sanguinem sumimus, omni benedictione cælesti & gratia pleamur.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur

Communica ad formam Cæcilie,
& eius insignia.

*Mystica
Cæcilia a
nima com-
munican-
tis.*

SIt non solùm in offerente Sacerdote, sed etiam in Dauidè percipiente sacram Synaxim, etiam in Cæciliæ virginis, quæ cantu suo celebrat Ecclesiam. Celebret quoque ipse, vt panem Angelicorum more Angelico manducet. Modulantes cælo organis cibum suum Angeli sumunt, id est cum panis è cælo descendit, vna voce cecinerunt voluntatis; & canendo declararunt, cælestem

Luc. 2, 14.

Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus

charitatis panem cum laudibus esse capiendum. Ad
 has laudes excitat virgo Cæcilia, pangit illa, *Pange*
lingua gloriosi Corporis mysterium: pange Christiane
David, in voce exultationis & confessionis, sonus epu- Psal. 41, 5.
lantis. Quid sic? ratio petenda est ex Augustino in
Psalm. 99. Nolite putare, quia deficitis in laudando: lau-
datio vestra quasi manducatio erit. Quantum laudatis,
tantum vires acquiritis; & tantum dulcescit, quem
laudatis.

Modulantibus organis sancta Cæcilia canit, ad
 cuius imitationem, sicut monet Ecclesia mater, in
 voce exultationis resonent epulantes in mensa Domini.

Quam benè Ambrosius lib. de Bono mortis cap. 6.
 hanc consonantiam, hanc resonantiam describit!

Iusti anima vititur corpore velut instrumento, aut organo, Anima in-
que velut præclara artifex, quò vult obsequium corporis novata
ducit, & effingit de eo speciem quam elegerit, & eas quas suavitas,
evoluerit facit in eo resonare virtutes, pangens nunc mo- & dulce-
culos castitatis, nunc modulos temperantiæ, sobrietatis car- do.
men, integritatis dulcedinem, virginitatis suavitatem.

Resonat virtutes anima, & tamquam apis argu-
 mentosa deseruiens veniat ad fauuum mellis. Pangat
 modulos castitatis, vt sine labe accedat ad Eucha-
 ristiam. Pangat modulos temperantiæ, vt tempe-
 ratis passionibus, passum Christum amplectatur.

Resonet suaue carmen sobrietatis, vt sobrietatem
& hauſtum pretioſi Sanguinis hauriat. Sone-
gritatis dulcedinem, vt totam ſe venerabili ſer-
uamento deuocet. Adiungat virginitatis fru-
ctum, vt in ſuo fonte dulcedinem ipſam de-
& oret.

Oratio Eccleſiæ, & animæ communica-
ad formam Cæcilie.

PRæbeant nobis, Domine, tua ſancta
rem, quò eorum pariter & actu delectat
& guſtu.

Conſonant Communio, & Dorothea

*Mystica
Dorothea
anima
communi-
cans.*

SIt in Dauide ad ſacram Synaxim accedente
ritus virginis Dorotheæ, vt dignus ſit qui
tur & fruatur ſacris fructibus Eucharistiæ. *fructus sunt, necessarij, & voluptarij, teste Ambrosio*
libro de Noë & arca cap. 23. fructus Eucharistiæ
Ior. 6. 54. cessarius est. *Nisi manducaueritis carnem Filij hominis*
& biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in
Pſal. 33. 9. *bis.* Fructus est, qui miram dulcedinem affert
state, & videte quoniam suavis est Dominus.

*Anima in-
uoluptatis & vo-
luptatis, &
recreatio.*

Anima voluptarius, hoc est, sapientie fructibus
citus Ambrosius ait. Hos fructus facile depre-

des, si canistrum Dorotheæ consideres ac contem-
 pleris, & qui sunt in eo fructus, arbitreris esse Eu-
 charisticos. Vnde cum ad templum sanctum venis
 ut Sacramentum percipias, caelestem percipe vo-
 luptatem, ut & animam tuam alas. Alebat & suam
 sapientissima Maria, cum canebat: *Exultauit spiri-* Luc. 1, 47.
tus meus in Deo salutari meo. Exultant quoque com-
 municantes fideles, qui vno ore & consona voce
 cantant, *Ex altari tuo Domine Christum sumimus, in*
quem cor & caro nostra exultant. Vnde & Ecclesia vel
 in ipsa Dominica sacrae Passionis orat, & orare do-
 cet animam fructibus Eucharistiæ recreatam.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
 ad formam Dorotheæ.

Adesto nobis, Domine Deus noster: & quos
 tuis mysteriis recreasti, perpetuis defende
 subsidiis.

VIATICVM.

Quem libertate donaueris, nequaquam vacuum ab-
 ire patieris, sed dabis viaticum de gregibus, & de
 arca, & de torculari tuo. Deut. c. 15, 13.

Cyrellus lib. 7. de Ado. *Liberavit nos gratis Domi-*
nus: postquam verò nos liberos fecit, id est, à peccatis ab-
 sol-

soluit, adiecit seipsum viaticum tamquam victimum
 maculæ expers, concedens, vt uiuificam benedictio
 participaremus, sanctam dico Carnem & Sanguinem
 Deut. 15, existimo, quod ait lex, oportere suppeditari viaticum
 23. ouibus, & de frumento, ac vimo, vocatis ad libertatem

O panis infirmorum!

Ad formam Cæcilie & Dorothee
 viaticum fume.

Pfal. r. 6, 5
 Viaticum
 tollit con-
 fusionem,
 & amari-
 tudinem
 mortis.
 Psal. 118,
 80.

Non confundetur, cum loquetur inimicis
 porta; si quis ad portam mortis viaticum
 munierit, & in eius perceptione orauerit cum Cæ-
 cilia, Fiat cor meum immaculatum, vt non confundat
 sacra Christi passione ortum habuit Eucharistia
 cum mors amara sit, suauissimum ac dulcissimum
 nobis hunc protulit fructum: Fructum salutem
 gustandum dedit Dominus mortis sue tempore, vt mor-
 tis amaritudinem tolleret; ac proinde dicit Spiritus
 Cant. 2, 5. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore laquei
 Floridi fructus erumpunt in Eucharistia, quos dedit
 & offert ægro iacenti, ac in lecto decumbenti
 Psal. 118, 4. Dorothea. Cum dederit dilectis suis somnum, ecce
 ditas Domini, filij; merces, fructus ventris. Psalle cor
 plo cygni morientis:

Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hereditas Do- Pfal. 126,4
mini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum.

*Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non
 confundetur, cum loquetur inimicis suis in porta.*

SIGNACVLVM cultus & vsus EYCHARISTICI,
 , SIGILLVM Cæciliæ & Dorotheæ
 impressum animæ.

CONFICIUNT elementa organum, cum cap. 19.
 Cv. 17. dixerit diuinus Sapiens, *In se elementa dum
 conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur,
 & omnia suum sonum custodiunt.* Conuertuntur quasi in
 qualitatis organo elementa, ex quibus foetus & fru-
 ctus naturales proueniunt. Fructus cælestis paradisi
 Eucharistia est, & ad eius productionem accedunt
 & conueniunt ignis diuini amoris, aqua supernæ
 gratiæ & spiritus sapientiæ Dei, quæ quidem ele-
 menta sonum suum in hoc mysterio custodiunt, &
 nobis pretiosum hunc fructum progenerant. Con-
 sonant itaque sibi Cæcilia & Dorothea, organum
 & fructus satis sibi respondent, satis conueniunt vt
 conficiant vnum signaculum cultus & vsus Eu-
 charistiæ. Consonant ambæ Reginae suæ Esther,

Vvv 3

Re-

Reginæ virginum Mariæ, quæ tota Eucharistica
 ipsa Spiritus sancti organum est, & ipsa fructus
 benedictum protulit Regem, cuius memoria in
 cra Eucharistia recolitur. De quo fructu Psal.
 Psal. 4, 8. ait: *A fructu frumenti, vini & olei sui, multiplicati*
 quasi dicat, Deus præbet vinum & frumentum
 teriam venerabili Eucharistia, quibus ritè con-
 tis, homines multiplicantur & augentur spiri-
 bus bonis in Ecclesia. Atque hic est fructus
 ritualis, quem Dorotheæ fructus, quos in ima-
 Ioan. 6, 33 depictos vides, mysticè designant. *Panis enim*
 Psal. 22, 5 *qui de celo descendit, & dat vitam mundo. Calix*
 Zach. 9, 17 *inebrians, & frumentum electorum, & vinum*
nans virgines. Flores autem quos in calatho
 fert, repræsentant spirituales illos flores hono-
 gratiæ quas venerabilis Eucharistia dignè com-
 nicantibus præbet. Hæc enim quasi vitis fructus
 Eccli. 24, 23. suauitatem odoris, & flores eius fructus hono-
 honestatis.

ATTENTIO.

*Attende, & audi.**In omni ore indulcabitur eius memoria, & ut* Eccli. 49, 2.
musica in conuiuio vini.

Quando sederis, ut comedas cum Principe, diligenter Prou. 23, 1.
attende, quis ille Princeps sit, cuius solemnis Sigillum
memoria agitur in Eucharistia. Memoria iusti cum impressum
laudibus melliflui cantus, & musicæ, quam in orga- anima.
no suo edit cælestis Musa Cæcilia, æmula Regis Prou. 10, 8.
Davidis qui in mystico organi lusu primas tulit.
Hic Rex cultor memoriæ Eucharisticæ, ostendit,
quis fecerit, quis hanc memoriam reliquerit. Me- Psal. 110, 4
moriam fecit mirabilem suorum misericors & miserator
Dominus: & ut tantum colat Dominum, ait, Exur- Psal. 56, 9.
ge gloria mea, exurge psalterium & cithara. Loquitur
secum David, quæ est in hunc locum interpretatio
Basilij: Psalterium & citharam seipsum Propheta vo-
cat. Velut enim musico quodam organo in seipso propheti-
cam melodiam sonabat, seipsum tamquam ad hymnodiam
excitans. Attende diligenter & audi, Memoria iusti
cum laudibus dulcium & suauium fructuum, quos
cælestis Musa Dorothea profert, & cantibus suis ef-
fert,

fert, cuius æmula anima celebrantis ac commu-
 cantis respondeat: *Sub umbra illius quem deside-
 ram sedi, & fructus eius dulcis gutturi meo.* Hæc
 signium xirginalium impressio, hæc forma
 est. Adiungitur & annectitur fortius chartæ
 lum, comprimitur & forma eius exprimitur. Cui
 chartæ instar sit particeps rationis anima, in
 Deus naturæ legem descripsit, cum agatur de
 primendo in ea signaculo sanctarum Virgini-
 martyrum Cæciliæ & Dorotheæ, opus est ut per
 dulam & accuratam mentis & cordis attentionem
 earum effigies fortiter applicentur, aptentur & im-
 primantur, quæ quidem coarctatio sine stricto
 culo dilectionis & affectionis, qua anima in
 in Eucharistiam feratur, fieri nequit.

Audi Hymnum, & attende ad imagines &
 signia vtriusque CATHARINAE. Ad hanc formam
 celebra, communica, & Viaticum sume.

CATHERINA ALEX.
Datum, et natus;

CATHERINA SENENS.
Passum signat.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Virgine,
Et in mundo conuersatus,

Sparso verbi semine,
Sui moras incolatus
Miro clausit ordine.

IN
SS
C
cip
vtr
mo

I
ver
Lu
fple
tam
Euc
na
& 1

IMAGO TRIGESIMAOCTAVA
EXPLICATA,

SS. CATHARINÆ ALEX. & CATHARINÆ SENEN.

CANENTIVM MORE CÆLESTI,

QVID DETVR IN EVCHARISTIA.

QVI venit vt sacris assistat altaribus, & ^{Explicatio} sacrosancto se pabulo Eucharistiæ reficiat, obuias sibi virgines habet, quæ suis insignibus ac concentibus eum excipiunt, vt intra Oratorium adducant. Occurrit vtraque Catharina, præcedit Alexandrina, & de ^{Concentus} ^{cælestis,} more picta præcinit,

*Nobis datus, nobis natus**Ex intacta Virgine.*

Præcinit stylo cælesti, cuius monetur Iob cap. 38. vers. 4. *Ubi eras, cum me laudarent simul astra matutina?* Luminaria matutina laudant suum benefactorem splendidis suis insignibus, in quam formam non tam vocibus quàm accepti annuli signo, sacram Eucharistiam virgo celebrat. Regia virgo Catharina est Regibus Arabiæ similis, qui stellâ cæli ducti, & simul instructi, cælesti more, non tam verbis, quàm

XXX 2

quàm signis auri, thuris, & myrrha Desum in
ne natum coluerunt, & adorarunt. Cùm nec
regia virgo Catharina Alexandrina esset aqu
strali tinēta, sed solùm catechumena, requ
puer IESVS, vt sponsæ loco haberet illam, vot
non annuit, nuptiis suis animam indignam ca
quæ necdum lauacro Spiritus sancti fuerat em
ta. Post susceptum iam Baptisma, interuenie
renissima MARIA, puer Iesus Catharinam sp
sibi delegit, cui pronubum annulum clælebis
sus donauit.

Annuli,

Magnus hic factor, grande donum, sum
hoc beneficium est; quod etiam accipit
cùm ad nuptias Eucharistiæ sacræ admitt
& mystica Catharina redditur, vt & canere
fit, *Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine*
ipsum quod cantibus & insignibus præfert Cath
na Alexandrina, cognoscit in anima communi
tis patrari D. Laurentius Iustinianus cap. 9. de
nastic. perfect. *Pia etenim mens tanti sponsi læt
presentia, venerando hoc mediante Sacramento, re
gaudio, exultatione perfunditur, humilitate deuot
mine irradiatur, pace satiatur, roboratur fide, deu
saginatur, atque indissolubili amoris vinculo inter
demptori copulatur. Atque hanc potissimum ob cau*

(inquit S. Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 1.)
 id quod præcipuis quoque aliis Sacramentis commune est,
 huic per excellentiam præ ceteris est attributum, ut singu-
 lariter Communio & Synaxis appelletur; quod nimirum
 diuisas quoque vitas nostras ad uniformem colligat deifi-
 cationem, atque deiformi diffitorum coagmentatione cum
 illo vno communicet, viuaturque.

Proxima Catharinæ Alexandrinæ Senensis Ca-
 tharina venit, sacre passionis monilibus insignita,
 qualis & ipsa efformari consuevit, ut qui datus &
 natus ex illibata Virgine fuit, passum & crucifixum
 pro nobis fuisse discamus. Canit illa:

Sparso verbi semine,

Sui moras incolatus

Miro clausit ordine.

Signat itaque cantibus & insignibus Christum pas-
 sum, cuius passionis memoriam in consecratione &
 Communione celebramus. Enimuerò (inquit sanctus
 Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. §. 12.) *quomodo no-
 bis diuina ista imitatio aliter obuoniat, nisi tam præstan-
 tum memoriâ beneficiorum Dei, sacerdotalibus prædica-
 tionibus atque mysteriis iugiter innouetur? Hoc itaque fa-
 cimus, ut Eloquia iubent; in eius commemorationem. Et
 paulò post, Dum, inquit; Sacerdos aut Pontifex ad sa-
 cro sanctam ex diuino instituto procedit consecrationem, re-*

uerenter simul & vti decet, de sacrificio dignitatem
superante se purgat, ad Christum prius exclamando, Tu
xisti, Hoc facite in meam commemorationem, &c. Ad
mam igitur patientis Christi componit se Cathari-
na, cui similes; ait Damascenus lib. 4. de fide
thod. accedamus desiderio ardenti, manus in crucem
dum formantes, Crucifixi corpus suscipiamus. Vt
nobis Catharina exemplo sit, vt ad formam veram
que nos ipsos efformemus, ac componamus ad
charitatis Sacrificium, Communionem, & Veram
cum, quod est summum & extremum beneficium.

SACRIFICIUM.

O salutaris hostia!

Celebra Sacerdos ad formam Catharinae
Alexandrinae, & eius insignia.

Qualis Ca-
tharina, sa-
lis & ani-
ma Sacer-
dotis.

Catharina Alexandrina, dum canit, Nobis
natus, nobis natus ex intacta Virgine, excitat, et
net & mouet animam Sacerdotis celebrantis,
tota fit virginalis, referens in se MARIAM, de qua
Epiphanius: Dico illam esse celum, thronum sanctum,
crucem, extendens enim vlnas suas Dominum portans
eamdem appello Sacerdotem pariter & altare. Sacerdos
qui ad celebrationem venit, animam altaris implet.

componat, vt Christum accipiat: præferat crucem, qui manibus Christum tractat: cælum referat, qui panem de cælo ministrat: erigat in se thronum, qui Regem regum vocat, excipitque venientem. Marius Sacerdos erit, qui hæc diligenter præstet: qui que IESVM puerum mysticæ Catharinæ, puræ scilicet animæ, pro qua celebrat, ostendat & impendat.

Catharina annulum mysticum accipit, accipit & Sacerdos, cum potestas Sacerdotalis à Christo Sacerdote summo procedat, qui & annulum à Patre accepit, vt cum creatus Pontifex esset secundum ordinem Melchisedech, Sacerdotes omnes signaret. Huc pertinet quod libro de Iosepho cap. 7. Ambrosius ait: *Quid enim sibi vult annulus digito eius insertus, nisi vt intelligamus, pontificatum ei fidei esse delatum, vt alios ipse signaret?* Summa consecrandi potestas, quæ ^{Potestas} in Christo eminet, penes Sacerdotes tantum est, ^{Sacerdotis.} quibus solis datum, vt conficiant mysticam Eucharistiam. Caro Christi aurea est, pretiosus est Sanguis Christi, qui rubet & splendet instar pretiosissimæ gemmæ. Ex hoc auro & gemma hac, *Caro mea verè* Ioan. 6, 56. *est cibus, & sanguis meus verè est potus*, prouenit & procedit annulus, quem consecrat Christi Sacerdos; accipit, & simul ostendit, dum Hostiam & calicem eleuat, annularem sibi potestatem esse concessam.

Catha-

Catharina Alexandrina accipit & tenet annulum
& quidem orbicularem, qui cum sit sphaerica
mâ, satis declarat, solum Bâptismum Christi
lauacrum perfectum. Nec vllum aliud perfectum
est sacrificium præter id quod Christus in
egit, & in cruce peregit; proinde iam
Ioa. 19, pendulus dixit è cruce, *Consummatum est.*
30. Consummatum quoque est Eucharisticum sacrificium.
Zach. 9, 17. *Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius
frumentum electorum, & vinum germinans
Ex quo efficitur, vt bonos, pulchros, perfectos
consummatos postulet altare ministros. Quod
les non sint, interdum eos perficit Sacramentum
proinde Iustinianus Serm. de Eucharistia ait:
*Domini reddit hominem secundum sapientia, scientia,
virtutibus, moribus redimitum, & sanctitate
cum, si cum dilectione bibat.**

Catharina symbolum vnitatis annulum
& quidem Sacramentum pacis & vnionis Eucharistia
est, cuius cultus ac reuerentia exigit, vt
Matt. 5, 2. ster sacrificij concilietur fratri suo, priusquam
aram & altare gradum faciat, vnde post oblationem
iam factam nomine Ecclesie orat, & oportet
semper orare.

*Hofia pa-
cis & vnio-
nis.*

Matt. 5, 2.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis ad
formam Catharinæ Alexandrinæ.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Domine, vnitatis &
pacis perpetuæ dona concede, quæ sub oblati
muneribus mysticè designantur.

Consonant Sacrificium & Catharina
Senensis.

Catharina Senensis mirabilem illum finem, Animus Sa-
cerdotis. quem Christus habuit, cantu suo persecui-
tur, & ut hunc finem ostendat, proponit insignia
Crucis, monet & hortatur Sacerdotem Christi, ut
vestes Sacerdotales indutus, sciat ornatum se in-
signibus sanctæ passionis, quam sacra ornamenta
signant. Cùm sacris indumentis se regit, & sic in-
dutus procedit ad altare, & in eo salutarem hostiam
immolat, totus modestus & compositus Cathari-
nam referat & imitetur.

Catharina Christum passum repræsentat, & in
sua effigie, qualis sit altaris hostia, fatis exprimit.
Benè Augustinus q. 3. ad Simplicium, cuius testi-
monio vitur S. Isidorus 3. part. q. 83. art. 1. *Solent ima-
gines earum rerum nominibus appellari, quarum imagines
sunt, sicut cùm videntes tabulam, aut parietem pictum,*
Y y dici-

*viua Christi
patientis
imago
immolatio.*

*dicimus, Ille Cicero est, & ille Salustius. Celebratio
tem est huius Sacramenti imago representativa
Christi, quæ est vera eius immolatio. Et ideo celebratio
ius Sacramenti dicitur Christi immolatio. Hæc immo-
tio exprimitur in Catharina: cumque ipsa
passionis effigies existat, & stigmata IESV,
Pauli, in corpore suo portet, eiusdem Apostoli
cem vsurpans, ministris altaris dicit: *Observo
vos, fratres, per misericordiam Dei, vt exhibitio
ra vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placen-
tionabile obsequium vestrum.**

*viua me-
moriam.*

*Luc. 22,
20.*

Catharina præuenit celebrantem Sacerdotem
memor redemptionis Christi, solemne mysterium
celebret. Præuenerat Christus prius in prima
secratione: *Hæc quotiescumque feceritis, in mem-
riam facietis.* Cibus vnus Creatoris Dei attulit
uionem, vna esca venerabilis sacrificij Redemptio-
ris nostri Dei perpetuam inducit recordationem.
Vnde Ecclesia sacrosancta, cuius filia virgo Catharina
est, & ipsa referens matrem, in festo Corporis
Christi precatur, acceditque precanti Sacerdoti.

Oratio Ecclesiae, & animae celebrantis ad
formam Catharinae Senensis.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili, pas-
sionis tuae memoriam reliquisti; tribue quaesumus ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuae fructum in nobis iugiter sentiamus.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur.

Communica ad formam Catharinae Alexandrinae, & eius insignia.

Catharina Alexandrina vocatur ad nuptias
Agni; vocatur etiam pura & candida anima, Mystica Catharina anima communicantis. Cant. 8, 5.
cui dicit Agnus: *Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.* Ne quis ambigat, animam in Communionem esse nuptialis annuli participem, consulat D. Lucam cap. 15, 22. ubi de confessione & Communionem filij prodigi sermo est: *Dixit pater ad seruos suos: Citò proferte stolam primam, & induite illum, & date anulum in manu eius, & calceamenta in pedibus eius: & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur; quia*

Yyy 2 hic

hic filius meus mortuus erat, & reuixit; perierat & reuertus est.

Vestita veste nuptiali.

Catharina prius induit & habuit nuptialem strem, quam annulo insigniretur: nisi prius quod anima simili se veste ornauerit, ab Eucharistia conuiuio confusa procul arcebitur. Confirmatur ipsum Matth. cap. 22, 11. Intrauit Rex ut uideret cumbentes, & uidit ibi hominem non uestitum nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intraffi non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit ministris: Ligatis manibus & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores; ibi erit fletus, & stridor dantis. Satis appositè Concilium Tridentinum sess. 21. cap. 1. in hæc verba decernit: Si non decet ad sacras uoluntates quempiam accedere, nisi sanctè; certè, quod magis sanctitas & diuinitas celestis huius Sacramenti Christiano comperta est, eò diligentius cauere ille debet, absque magna reuerentia & sanctitate ad id percipiendum accedat, præsertim cum illa uerba formidinis plenè

1. Cor. 11, 29.

Apostolum legamus: Qui manducat & bibit in indignum iudicium sibi manducat & bibit, non diiudicans corpus Domini.

Virgo, & anima fidelis dedita deliciis Eucharistia.

Catharina post acceptum à Christo annulum Christo copulata est, ut sic voluptatum illecebrosas nec cruciatibus tormentorum adduci, nec in

potuerit ad religiosam fidem, quæ sponso suo debe-
batur, infringendam atque violandam. Discat &
anima, quæ nuptias cum Christo egit, & in Com-
munionem semel celebrauit, debitam fidem seruare ac
custodire, & pro eius fidei custodia non timere,
non curare tormenta, & blandimenta aspernari, Sa-
cramentalibus assueta deliciis, quibus gustatis, orant
in Ecclesia fideles, oret & fidelis anima.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis ad
formam Catharinæ Alexandrinæ.

Cælestibus, Domine, pastis deliciis, quæsumus,
vt semper eadem, per quæ veraciter viuimus,
appetamus.

Consonant Communio & Catharina
Senensis.

Catharina Senensis sacræ passionis instrumen- Anima
communi-
canis.
tis, & certis simul argumentis ostendit ac pro-
bat, quanto sudore ac labore steterit panis cælesti
Adamo, quem homo terrenus ex altari gratis acci-
pit. Non erat casus absimilis, in quo dixit Christus
Apostolis: *Alij laborauerunt, & vos in labores eorum* Ioan. 4.
introistis. Laborauit in passione Christus, & nos la-
boribus eius fruimur. Deficit in hoc Sacramento lex
Y y 3 illa,

2. Theff. 3, illa, *Si quis non vult operari, non manducet*: siquidem

11.

sine opera communicantis feritur, metitur, con-

citur, & editur panis iste cælestis. Solum hoc

Communionem petitur, vt aperias os tuum, & Cl

Psal. 80,

11.

stum sumas. *Dilata os tuum, & implebo illud.*

Catharina virgo sancta, lilium virginitatis,

fam amoris, & simul virtutis florem secum porta-

& præferens in se Eucharistiam sacrosanctam,

uitat communicantem, vt eius florida anima for-

Flores Eu-

charisti-

appetat & carpat. Christus fasciculus florum in E-

ucharistia est, in passione verò myrrhæ fasciculus

Cant. 1, 1

unde & dicit sponsa: *Fasciculus myrrhæ dilectus*

mibi, inter vbera mea commorabitur. Quid passio

portat secum, nisi myrrham amaram? Quid redim

sacrosancta Eucharistia, nisi lilium, rosam, florem

Confirmat Ambrosius in Psalm. 118: *Carpis rosam,*

lilium, in quo est splendor æternitatis; carpis rosam,

Domini Corporis Sanguinem; carpis inde nouum florem

qui nouum odorem dedit resurrectionis. Vterque fasci-

culus animæ Christianæ conuenit, quæ per spinas

nit ad rosam, per myrrham accedit ad Eucharistiam

Corona be-
nè regen-
tium se in
corpore, &
mente.

Catharina Senensis coronata spinis est, Catha-

rina Alexandrina coronâ redimita Regiâ. Haud de-

biè Christus coronatus est in passione, vt de spina

Regiam animæ coronam conficeret, quam accipit

in Communione : *Pinguis est panis Christi, & praebebit delicias regibus.* Regibus scilicet, qui intus & foris benè se moderari, benè se regere sciunt, & cum Ecclesia orant.

Oratio Ecclesiae, & animae communicantis ad formam Catharinae Senensis.

Protege nos, Domine, tuis mysteriis seruientes: ut diuinis rebus inhærentes, & corpore tibi famulemur, & mente.

VIATICVM.

O panis infirmorum!

Ad formam Catharinae Alexandrinae & Catharinae Senensis Viaticum sume.

Cum sacrum Viaticum accipis, pignus aeternae Viaticum certum salutis pignus. vitae, propone tibi ægrotanti vnâ & alteram Catharinam sacramentalia pignora præferentem, & dic tecum, quod olim Chrysostomus Homil. 24. in Epist. i. ad Corinth. *Propter hoc corpus non amplius terra & cinis ego sum, non amplius captiuus, sed liber: propter hoc celum, & quæ bona in eo sunt, me accepturum spero. hoc corpus affixum, verberatum, morte victum non est.* Propone tibi Dauidicum, & eundem Seraphicum

cum Franciscum stigmata IESU portantem ,
munitus iam Viatico moriturus cecinit instar cyg-

Psalm. 41, 6 Clamaui ad te Domine, dixi: "Tu es spes mea, pro-
mea in terra uiuentium.

*Intende ad deprecationem meam, quia humiliatus
nimis.*

*Libera me à persecutibus me, quia confortatus
super me.*

*Educ de custodia animam meam ad confitendum tui
tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi.*

SIGNACVLVM CÛITUS & VSVS EVCHARISTIAE
SIGILLVM VTRIUSQUE CATHARINAE
impressum animæ.

Exod. 4, 26. SACRAMENTUM hoc magnum est in Christo
Ecclesia, quam ipse sibi sponsam fecit in
sua passione, vnde & illa dicit: *Sponsus sanguinis
mibi es.* Antequam ad celebrandas solemnes per-
ret nuptias, Ecclesiæ suæ, quam sibi sponsam de-
gerat, pronubum Eucharistiæ annulum dedit
donum simul antenuptiale præmisit. Conuenit
inter se sacra connubia, & sponsalia. Catharina
consonat Catharinæ, præsert Alexandrina spon-
lia, Senensis nuptias innuit, indicat & promittit.

Consonant ambæ Regina suæ Esther, Regina virginum Mariæ, quæ cum tota Eucharistica sit, quem protulit ex se natum, in se ipsa passum retulit. Pulchrum sigillum vtriusque Catharinæ, in quo facies Christi Regis & Reginae Mariæ ita gloriôsè splendent.

ATTENTIO.

Attende, & audi.

In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Ecclesi. 49, 2.
& ut musica in convivio vini.

Quando sederis, ut comedas cum Principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem tuam. Pron. 23, 1. Sigillum impressum anima. Prou. 10, 8.

Attende quid fecerit Princeps, quid dederit. Memoria in iusti cum laudibus, incarnationis scilicet & passionis, in quarum commendationem, sacrarum Musarum instar, vna & altera Catharina melliflvo suo cantu celebrant Eucharistiam, in qua Christus in carne natum & passum seipsum offert & confert.

Attende diligenter, natum in carne Christum nasci denuò in Eucharistia, ac simul cum Catharina virgine & martyre exclama: Cant. 8, 1. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera matris meæ, ut inueniam te foris,

Zzz

& deosculer te, & iam nemo me despiciat? Apprehen-
 te, & ducam in domum matris meae: ibi me docebit,
 dabo tibi poculum ex vino condito, & mustum matorum
 natorum meorum. Attende diligenter, passum Chri-
 stum representari in altari, cuius particeps efficias
 & reficeris, ut comitata anima sacrae passionis
 signibus referat Senensem Catharinam, etiam
 Cant. 1, 12 que in illam vocem: Dum esset Rex in accubitu
 nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus myrror-
 elus meus mihi, inter vbera mea commorabitur. Per
 sigilli impressio. Tempus nascendi, & tempus mori-
 riendi praescriptum homini est, & cum Deus
 homo dedignatus non est, eandem legem
 porariam mortalis vitae sibi praefecit ac praescripsit.
 Natus & mortuus est, & mortis suae passione
 suum consummavit. Hinc efficitur, ut quisquis
 tum simul & passum Christum recolat, in
 Eucharistica, quae praefert utraque Catharina, im-
 piat in se, & in se impressa teneat.

Audi Hymnum, & attende ad imagines
 thae, Clarae, & earum insignia. Ad hanc fortiter
 celebra, communica, & Viaticum sume.

IMAGO TRIGESIMANONA

EXPLICATA,

SS. AGATHÆ ET CLARÆ

CANENTIVM MORE CÆLESTI,

VBICONDITA SITEVCHARISTIA.

MYSTERIVM diuini amoris, quo seipsum ^{explicatio.}
Christus in cœnaculo tradidit, virgines
Agatha & Clara exponunt & declarant.
Canit insignibus virginalium vberum.

Agatha,

In suprema nocte cœna

Recumbens cum fratribus,

Observata lege plenè.

Accedit Clara manibus gestans Sacrarium, ac con-
cinit,

Cibis in legalibus,

Cibum turbæ duodenæ

Se dat suis manibus.

Carmen Hymni ritu cœlesti canunt. Cœlorum ritus ^{Concensus}
tetigit Iob, cum cap. 35, 10. dixit: *Ubi est Deus, qui* ^{cœlestis,}
fecit me, qui dedit carmina in nocte? Dedit astris car-
mina in nocte, quæ non tam vocum sono, quàm
Zzz 3 signo-

signorum argumentis in gloriam conditoris diu
 modularentur. Habent cæcæ in nocte Agathæ
 Clara, vt, more illo cælesti, mysterium postremæ
 cœnæ in cœnaculo, & qua nocte tradebatur, Domi-
 nus Iesus celebrauit, suis insignibus & ipse con-
 lebrent. Christus in cœna postrema Eucharistia
 scera amoris aperuit & effudit, *nostrique* (vt S. Do-
 nysij verbis vtat Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 3. 4.)
secum vnificam communionem beneficè excogitauit,
que in nobis humilia sunt, diuinissimis suis vnien-
lentius, vt & nos ipsi, tamquam membra corporis,
eiusdem immaculatæ ac diuinæ vitæ idemtatem cogno-
mus. Effusam hanc charitatem ostendit Agathæ
 martyr, cuius mira in Christum charitas in ma-
 la auulsa elucet. Eluxit priùs in Christo, qui
 amore accensus, in supremæ nocte cœnæ reco-
 bens cum fratribus in cœnaculo seipsum veluti
 fudit, & se totum euiscerauit. Agathæ stem-
 suo insignita, summæ Christi dilectionis & amoris
 viscera signat.

Vberum, Horum vberum sacrorum dulcedine delibatus
 sanctus Laurentius Iustinianus cap. 9. de Monachis
 perfectione exclamat: *Talia nempe sunt membra
 tua, ô Domine Iesu, taliaque amoris encania, que me-
 cis tuis deuotis & dilectis per hoc sacrosanctum mysterium*
 confertur

conferre dignaris, ut omnem transeuntis vite superent
delectationem.

Cùm Christus consecrauerit seipsum, & se in ^{Sacri Ci-}
cenaculo manibus propriis tradiderit, & adhuc ^{borij.}
tradat, ne quid de prioris dilectionis feruore remi-
sisse videatur, adiungitur Agathæ Clara, quæ, dum
impius & barbarus hostis inuaderet monasterium,
sacrum Ciborium arripuit, ut hostili se opponeret
incurfioni. Opposuit se Clara, quæ virginalibus
manibus custodiam venerandam tenens, modum,
quo se Christus dedit, clarè satis ostendit; & Chri-
stus, cum Claræ & sacris eius sororibus dixerit, *Ego*
vos custodiam, satis perspicuè indicat ipsa sub tuta
custodia ac protectione fuisse. Exclamat propterea
citatus iam Iustinianus: *O quàm celebria sunt cibaria*
hec! ô quàm munita præsidia! Hæc perpetua subsidia
& præsidia simul sunt, Christo ipso dicente: *Ecce* ^{Matth. 28,}
ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi: sum ^{20.}
vobiscum in tutelam, in sacrificium, Communio-
nem, & Viaticum.

SACRIFICIUM.

*O salutaris Hostia!*Celebra Sacerdos ad Agathæ formam,
& eius insignia.*Mystica
Agathæ,
anima Sa-
cerdotis.*

Agatha insignita vberum ferculo, mon-
na esse sacrificia, in quibus seipsum Christus
obtulit & immolauit. Cruenta & incruenta habet
duo vbera Christi præfert, alterum sanguinem
rit, alterum lactis liquorem effundit; Christus
cruce sanguinem, in mensa lac niueum propin-
vbere de cælo pleno. Huius sacrosanctæ Hostiæ
Tren. 4,7 immolationis ministri sunt Nazarei *viridiores*
saphiro pulchriores, rubicundiores ebore antiquo. Sic
go in offerente sacrificium candor virginitatis, pu-
chritudo virtutis, & ardor diuini amoris, ut
anima virginem Agatham referat, dignè Deo
rat, & fugat simul materna vbera Christi.

Agatha martyr vbera & vulnera præfert. Præ-
lerat Christus antea: in passione vulnera habuit,
consecratione ostendit & exponit vbera sua. Ce-
sonant sibi mysteria sanctæ Crucis & altaris, pas-
sionis & consecrationis; vnde & Sacerdos con-
tus cruce celebrat, & oblatum Sacrificium læp-

mè cruce lignat, sapissimè benedicit. Inter Vulnera Crucifixi, & vbera virginis Matris, constitutus deuotus ac mellifluus Bernardus Abbas depingitur, vt ab vberè & vulnere esse partus ostendatur. Ad hanc formam constitutus in altari, succum lactis & sanguinis ab vberè & vulnere Sacerdos trahit, vt deuotus totus sit, totus mellifluus fiat.

*Mellifluus
Sacerdos.*

Agatha Sacerdotes excitat vt perpendant, quod lib. de Fide ad Petrum, parte I. Augustinus proponit considerandum. *Considerate, inquit, diligenter ineffabilia viscera pietatis, perpendite immensum & inuestigabile pondus diuinae charitatis. Quia enim in rebus humanis inuenire non poterat pretium nostrae redemptionis, Redemptor noster seipsum obtulit Patri pro nobis hostiam in odorem suauitatis.* Considerauit Agatha hoc tam grande beneficium, & diuino se mancipauit seruitio, tantique hoc fecit, vt dixerit: *Multò praestantior est Christiana humilitas, & seruitus, Regum opibus & superbia.* Hæc eadem vox ministri altaris esto.

*Penes Sa-
cerdotem
viscera
Cogniti
deposita.*

rn

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
ad formam Agathæ.

PRO nostræ seruitutis augmento, sacrificium tibi, Domine, laudis offerimus; vt quod immèritis contulisti, propitius exequaris.

A a a a

Con-

Consonant Sacrificium & Clara.

*Mistica
Clara ani-
ma Sacer-
dotis.*

CLara virgineis manibus sacrum Ciborium
cens cantum edit, *Se dat suis manibus*: et
mysterium Dauidicum, cuius sacra Scriptura
minit 1. Reg. 21, 13. Cùm Dauid ad Regem
duceretur, *immutauit os suum coram eis*, & collo-
tur inter manus eorum, siue ferebatur manibus.
Quam translationem admittens, & simul ex-
dens Augustinus in Psalm. 33. ait: *Hoc verò, si
quomodo posset fieri in homine, quis intelligat? Quomodo
portatur manibus suis? Manibus aliorum potest
homo; manibus suis nemo portatur. Quomodo intelligitur
in ipso Dauid secundum litteram, non inuenimus. Quomodo
batur enim Christus manibus suis, quando com-
ipsum suum Corpus, ait, Hoc est Corpus meum.*

Math. 26,

26.

Marc. 14,

22.

Ioan. 6,

58.

Clara suis se manibus tradidisse Christum
brat, Christum scilicet, qui dixit in Euan-
Sicut misit me viuens Pater, & ego viuo propter
trem: & qui manducat me, & ipse viuet propter
Pater suis manibus suo seipsum Filio dedit, & cum
propriam ei diuinitatem communicauit; & cum
suis manibus totum, quod ipse est, nobis Christus
largiatur, conuenienter S. Ioannes ait: *Sicut misit
viuens Pater, & ego viuo propter Patrem*: &

manducat me, & ipse uiuet propter me. Quòd si de
 missione facta in carne Christus agat, propriis et
 iam manibus Pater nobis Filium donauit. Sic Deus
 dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret. No-
 bis datus, nobis natus ex intacta Virgine est, quæ
 & vices sacras Sacerdotis egit. Christus ergo qui da-
 tus à Patre est, suisque se manibus tradit & commu-
 nicat Sacerdotibus, virgineos totos ac Marianos esse
 desiderat, ut fideles dispensatores mysteriorum Dei
 existant.

Clara vtrò se Religioni vouet, ut grata sit Deo,
 qui suis se manibus Claræ tradidit. Totam se obtu-
 lit in sacrificium, ut tantum solueret beneficium.
 Ergo Sacerdos tantæ largitatis memor, erumpat in
 illas voces: *Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ*
retribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Do-
mini inuocabo. Vota mea Domino reddam coram omni po-
pulo eius. Calicem accipiens Sacerdos reddat & re-
 pendat vota quæ Clara religiosa reddidit. Christus
 in Eucharistia typus paupertatis est, cum sit in
 mundo, & de mundo nihil habeat: habet & ac-
 ceptam animam, quæ voto paupertatis adstricta,
 bonis terrenis renuntiat. Christus in Eucharistia
 magister est obedientiæ, cum Dominus dominan-
 tium sit: statim ac Sacerdos dicit, *Hoc est enim corpus*
meum,

Aaaa 2

meum,

Sacerdos
 sit Maria-
 nus.
 Ioan. 3, 6.

Psal. 115,
 12.
 Sacerdos,
 si religio-
 sus sit, sub
 protectione
 Christi est.

Matth. 26,
 26.

meum, in ipso puncto dicto Sacerdotis obtemperat
 proinde gaudet anima, quæ sua voluntate se
 & Dei ac sui vicarij se consecrat, & regi se
 permittit imperio. Christus in Eucharistia
 Zach. 9, 17. tatis fons est, cum sit *vinum germinans virgines*
 et & Virginis filio anima quæ castitatem ama-
 colit, atque in custodiam sui capit & assumit
 rabile Sacramentum, similisque Claræ orat,
 & orat Ecclesia.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
 ad formam Claræ.

HÆc hostia, Domine, placationis & la-
 tua nos protectione dignos efficiat.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur

Communica ad Agathæ formam,
 & eius insignia.

*Mystica
 Agathæ,
 anima
 commu-
 nicantis.*

Cant. 1, 1.

AGatha virgo gloriosa, sacra vbera Christi
 lebrat, & ostendit quorum particeps fit
 ma cum accipit Eucharistiam. Quæ accedit
 Christum anima, virginæ petit osculum, *Os-
 tur me osculo oris sui; & Christus vbera porrigit,*

de & illa statim exclamat: *Meliora sunt vbera tua vino, fragrantia unguentis optimis.* Hunc eundem locum versans Ambrosius lib. de Isaac & anima cap. 3. dicit: *Illam osculum poposcit, Deus Verbum se & totus insudit, & nudavit ea viscera sua, hoc est dogmata sua, & interioris sapientiae disciplinas, & unguentorum suorum dulci odore fragrauit. Quibus capta iam dicit vberiorum esse iucunditatem diuinae cognitionis, quam letitiam omnis corporea voluptatis.* Haec sunt sapientiae interioris mysteria, quae cum anima praegustauerit, vberibus Christi adhæret, à quibus nequit diuelli.

Agatha virgo praeclara, ostensis in ferculo vberibus, tacita insinuat, quod Homilia 60. ad populum locutus est Chrysostomus: *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius? Quis pastor, inquam, membris suis oves suas nutriuit? Multae matres post partum aliis nutricibus infantes suos dederunt: quod ipse facere noluit, sed proprio corpore nos alit, & sibi coniungit atque conglutinat.* Et rursus Homil. 83. in Matth. *Nonne videtis, quanta promptitudine paruuli papillas capiant, & quanto impetu labia vberibus insigant? Accedamus nos quoque cum tanta alacritate ad hanc mensam, & ad vbera poculi spiritualis.*

Agatha praeterea, ostensione vberum facta, tacita innuit quod Iustinianus cap. 4. de Triumphali

Christi agone tradidit. Cuius ista meditantis non tibi
 liat cor? viscera moueantur? inflammetur corporis
 num, & totius animæ non reuiuiscat spiritus? Charitas
 summa, profunda humilitatis, & virtutis est hoc gra-
 spectaculum. Conueniunt paruulis vbera, & my-
 ria Corporis Christi non elatis, nec superbis, sed
 humilibus decreta sunt. Grande hoc humilium
 spectaculum est, cuius ille dignus est, cui fas est
 cere: Domine, non est exaltatum cor meum, neque
 sunt oculi mei. Neque ambulauit in magnis, neque in
 rabilibus super me. Si non humiliter sentiebam, sed
 tui animam meam. Sicut ablaetatus est super matrem
 ita retributio in anima mea. Cùm iam adoleuit
 ablaetatur: & quisquis se extollit & effert, factus
 Eucharistiæ vberibus indignus est, dignus qui
 militer orat.

Paruulis
 infirmis
 data.

PL. I. 30. I

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
 ad formam Agathæ.

SVmpsimus, Domine, sacra dona mysterij, hu-
 militer deprecantes, vt quæ in tui commemorati-
 one nos facere præcepisti, in nostræ proficiant
 firmitatis auxilium.

Consonant Communio & Clara.

Clara gestans in manibus virgineis Christum, ^{Mystica} Clara ani-
 monet communicantem Dauidem, vt excla- <sup>ma com-
 munican-
 tis.</sup> met cum Chrysostomo lib. 3. de Sacerdotio: *O miraculum! o Dei benignitatem! Qui cum Patre sursum se-*
det, in illo ipso temporis articulo omnium manibus per-
tractatur, ac se ipse tradit volentibus ipsum excipere et
amplecti. Hunc eundem Dei Filium suis manibus
 & amplexibus apprehendit virgo Clara, docetque
 fidelem animam Christum in Eucharistia capere,
 recipere & amplexari. Ergo cum venis ad Commu-
 nionem, excipe Christum venientem, non, vt aliàs
 in domum Mariæ & Marthæ, vt pasceretur, sed po-
 tius vt te ipse pascat, nutriat, & alat. Amplexare de
 celo delapsum Christum, te tuosque amplexus af-
 fectantem & sollicitantem, vt Deum, qui te am-
 plectitur, amplectaris. Benè prouisum est, vt suis
 se manibus Christus daret: amplexantis enim hoc
 est, vt se suis manibus amanti tradat. In mutuos
 amplexus ruunt Christus & eius communicans,
 vnde & dicit: *Qui manducat meam carnem, & bibit* Ioan. 6, 57.
meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Vnus in
 altero manet, si mutuus ac firmus complexus inter
 vtrumque intercedat.

Cum

Cum esset in extremo periculo Clara, ad defensionem sui suarumque Monialium confugit ad Eucharistiam, in qua secunda custodia, fida tutela

Psal. 120, 5 Dominus protectio tua super manum dexteram tuam. diem sol non uret te, neque luna per noctem. Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in seculum. Ergo si quando tuus sis undique cinctus periculis, undique in corpore & animam simul inuadant, habes ad certissimum ad quod te recipias, sacramentum Eucharistiam, ubi Deus ipse protector est, & eadem, super manum dexteram tuam. Manus, ut Ambrosius lib. 6. Hexaem. cap. 9. est totius corporis propugnaculum, capitis defensatrix: supra hanc dexteram, siue potens siue impotens illa sit, totius corporis propugnaculum & totius capitis defensatrix sacra Eucharistia est.

*Aylum
Eucharistia.*

Clara vocem claram illam audiuit, Ego vos defendam, cum manum extendit ad Dominum cernitutum in altari. Quid autem hoc sibi velit, declarat Ambrosius lib. 2. de Abraham cap. 10. Filium extendere manum ad Dominum, manus operaria non anime est. Hanc non ad terrenæ arboris pomum sed ad Dominum extendit, qui dicit: *Corpus meum*

*Ioan. 5,
56.*

est cibus, & sanguis meus verè est potus. Qui capiunt hunc ipsum Dominum, sibi dictum arbitrentur, Ego vos custodiam, quemadmodum Claræ & sororibus significatum est. Confirmat id ipsum in I. ad Corinth. cap. II. Anselmus: Testamentum nouum in Christi <sup>Testamen-
tum men-
tis & cor-
poris.</sup> Sanguine consecuti sumus, per quod ad nouam hereditatem perueniamus; quia beneficij diuini sanguis testis est: vnde & ad tuitionem corporis & animæ nostræ Sacramenta eius percipimus, quia caro eius pro salute nostri corporis est oblata, Sanguis verò pro anima nostrâ effusus est, ut vtraque nostri substantia hereditatem vitæ perennis accipere possit. Dicitur etiam testamentum in Sanguine eius, quia munit & defendit nos aduersus calumnias hostis antiqui, ne caelestem nobis hereditatem possit auferre, sicut litteræ illa, quæ vocantur testamenta, heredem muniunt aduersus calumniatorem, ne tollat ei hereditatem. Confirmat id ipsum oratio.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
ad formam Claræ.

Preceptio Corporis tui, Domine Iesu Christe, quod ego indignus sumere præsumo, non mihi proueniat in iudicium & condemnationem, sed pro tua pietate profit mihi ad tuta mentum mentis & corporis.

Bbbb

VIA-

VIATICVM.

*O panis infirmorum!*Ad formam Agathæ & Claræ
Viaticum sume.*Viaticum
dulce refri-
gerium.*

CHristus moriturus sacra vbera Eucharistiam ostendit & simul dedit, vt lactis celestis quorem fugeret homo, vnde non modò vitam ritalem hauriret, sed etiam mortem dulcem ac vitam perciperet. Nutrix, quæ dura sunt & amara sumit, sumpta conuertit in lactis naturam & in dulcedinem, vt blanda illa ac suauia alimonia reddat infanti. Reddit & Christus mortem, quæ cum amara & dura foret, absorpsit, & nutricis claræ instar vbera mystica suis manibus aperit ac purgavit, in quibus mors ipsa dulcescit. Suaue hoc viaticum secum gerunt Clara simul & Agatha, & ipse in suo exitu Dauid precatur & postulat.

*Psal. 38.
13.*

Exaudi orationem meam Domine, & deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas.

Ne sileas, quoniam aduena ego sum apud te: & peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, vt refrigerer prius quam abeam, & non plus non ero.

SIGNACVLVM CULTVS & VSVS EYCHARISTICI,
SIGILLVM Agathæ & Claræ
impressum animæ.

NUtrix non solum infantem lactat, sed si quid periculi est, eundem amplectitur. Christus sacra vbera sua porrigit in Eucharistia, vt hominem alacritate ac nutriat; & dum periculum instat, arcte amplectatur, annectit sacris vberibus, vt periclitantem defendat ac custodiat. Consonant in hoc sigillo vbera & custodia Eucharistiæ, Agatha & Clara concordant. Consonant ambæ Reginae suæ Esther, Reginae Virginum MARIAE, quæ tota Eucharistica facta, vberibus de cælo plenis panem cælestem lactavit, suis manibus gestavit, & ministravit in sacrae passionis memoriam, prius in cœnaculo, nunc in Ecclesia celebratam.

ATTENTIO.

Attende, & audi.

*In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Eccli. 49, 2
& vt musica in conuiuio vini.*

Quando sederis, vt comedas cum Principe, diligenter attende, vbi Sacramentum suum instituit, Prou. 23, 1.
Sigillum
impressum
animæ.

Bbbb 2

&

Luc. 22, 20 & iusserit, *Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis.* Fecit in sanctuario cenæ extremæ

Prou. 10, 8. *moriæ sui: Memoria iusti cum laudibus, vberum mirum & manuum, quibus Christus seipsum tradidit.* Hinc illa vox animæ Agathæ similis oritur

Cant. 1, 3. *Introduxit me Rex in cellaria sua, exultabimus & letabimur in te, memores vberum tuorum super vinum.* Attende diligenter, vt & similis virgini Claræ attende quoque tua tanti mysterij cenaculum, & hinc

Cant. 1, 6. *Indica mihi quem diligis, & ubi pascas, ubi cubes in meridie.* Vbi pascas non de manibus Angelorum, sed de suis ipsius manibus, quibus te ipsum largitus es, & adhuc largiris. Sic virginale signaculum imprimitur, & consummatur.

Audi Hymnum, & attende ad imagines Leonæ & Teresiæ, & earum insignia. Ad hanc formam orationis lebra, communica, & Viaticum sume.

IMAGO QUADRAGESIMA
EXPLICATA,

SS. LUCIÆ ET TERESIÆ
CANENTIVM MORE CÆLESTI,

QVIBVS AVXILIIS FACTA SIT EVCHARISTIA.

HABET spectacula mundus, habet & Christi ^{Explicatio}
stus, quorum omnium maximum est
mysterium Eucharisticum, de quo an-
tè dixerat Iustinianus: *Charitatis summe,*
profunde humilitatis & virtutis est hoc grande spectacu-
lum. Diuinum hoc spectaculum nobis in mysterio
Synaxeos pulcherrimè repræsented sanctus Diony-
sius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 2. dicens: *Porro vbi*
Pontifex sacrosancta Dei munera collaudavit, diuinissima
consecrat mysteria, qua etiam celebrata sub Symbolis sa-
crosancte propositis in aspectum ducit; exhibitisque diuino-
rum operum muneribus, ad sacrosanctam eorundem com-
municationem, cum ipsemet accedit, tum ceteros inuitat.
Quid & quibus auxiliis in proposito exhibeatur spe-
taculo, cantu suo exponit virgo Teresia:

Verbum caro, panem verum

Verbo carnem efficit:

Fitque Sanguis Christi merum.

Edit

*Concentus
caelestis,*

Edit cantum suum Tereſia more caelorum, de
rum concentu legimus Iob 38, 37. *Quis enarra-
lorum rationem, & concentum caeli quis dormire facit?*
Hic concentus caeli, qui numquam dormit, in
confistit inſpectione & ſpectatione, cuius auiden-
cerdos in Miſſa diuina Iacobi ſupplex orat: *ſu-
era enigmatum, quae ſymbolicè hoc ſancto ſacrificio
dantur, clarè nobis oſtende, & imple oculos noſtri
æus luce tua incomprehenſibili.*

*Clara ſi-
dei,*

B. Virgo Tereſia donata fuit mirabili prouidentia
vt diſcerneret quænam conſecrata Hoſtia eſſet
inde ſic perſpicax exhibetur, vt ſub formis
mentalibus Agnum Dei contempletur & in
Hanc gratiam bona Mater videtur ſic accepit
illam poſſet transfundere: & quidem illam tranſ-
dit in venerabilem filiam Annam de Ieſu, &
Matris dignam prolem, quæ floruit in Hiſpania
Gallia, vnde in Belgium venit, & Regium Do-
ceatorum condidit Monafterium, vbi illuſtra-
raculis requieſcit. Hæc venerabilis filia, & ſacra-
ſorum mater, heres ſpiritus & gratiæ quæ in
cta Tereſia reſplenduit, hoc donum habuit, vt
iſta ipſa claro cerneret intuitu, an ſub accidentariis
mis conſecratus Chriſtus contineretur. S. Dionyſius
Areopagita Eccleſ. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 1. l. 1.

mentis ad Christum sub sacris speciebus contem-
plandum perspicacitatem hacce oratiuncula preca-
tur, sic Ven. Sacramentum alloquens: *Sed tu, ô di-
uinissimum ac sacrosanctum Sacramentum, circumposita
tibi symbolicè anigmatum operimenta reuelans, liquidò no-
bis manifestaris, mentalesque nostros obtutus singulari &
apertâ luce adimpleto.*

Consonat sancto Dionysio Iustinianus cap. 9. de
Monast. perfect. dum agens de Eucharistia, conclu-
dit: *Aperi igitur, ô melliflue amor; aperi, inquam, ô di-
uina bonitas, interiores fidelium oculos, ut formatae fidei
irradiati lumine mereantur videre te.* Exclamat satis op-
portunè Cellens Abbas lib. 1. de Panib. *Mirabilis po-
tentia Dei, qua panis in carnem, & vinum conuertitur in
sanguinem; mirabilis æquè potentia, qua sic tanta res agi-
tur, ut sub signaculo fidei clausa, solis mundis fidei aspecti-
bus intra velamen appositum penetretur.*

Accedit Teresiæ virgo Lucia oculis corporeis pri-^{obscura}
uata, sicut & vulgò depingitur: iuxta suæ picturæ^{fidei.}
rationem cãntat & ipsa,

Et si sensus deficit:

Ad firmandum cor sincerum

Sola fides sufficit.

Siquidem hæc sola est (vñ S. Dionysius Myst. Theol.
cap. 1. loquitur) *Theologia Christianorum præses, quæ diri-*

Cccc

git

git nos ad mysticorum oraculorum plusquam indero-
 bile, & plusquam lucens ad summum fastigium, ubi
 plicia & absoluta, & immutabilia Theologia mystica
 riuntur in caligine plusquam lucente silentij arcana
 tis, quæ in obscuritate tenebrosissimâ plusquam claris
 superlucet, & in omnimodâ intangibilitate atque
 litate, præ pulchris splendoribus mentes oculis capti-
 Ioan. 10, peradimplet. Faceſſat hinc igitur illa vox, Nisi
 26. non credam. hæc melior: Credam, licet non viderem.
 Ioan. 10, Beati qui non viderunt, & crediderunt. Grandis
 30. spectaculum est, vbi qui immolat & communitur
 lumine oculorum non indiget, vt tantis mysticis
 fruatur, quæ verbo diuino fiunt.

SACRIFICIUM.

O salutaris Hostia!

Celebra Sacerdos ad Teresie formam
 & eius insignia.

*Mystica
 Teresa,
 anima of-
 ferentis.*

Teresia sacram intuetur Hostiam, & eam
 Sacerdotem, vt Dei Agnum, quem
 consecrat, & simul indicat, ac si clarè illum
 ret, summa reuerentia colat. Cùm panem
 Matth. 26, 26. crat, dicit, *Hoc est enim corpus meum*; & cùm int
 Marc. 14, 22. lat calicem, ait, *Hic est enim calix sanguinis me*

quidem Agnum, quem Ioannes digito demonstra-
uit, Sacerdos indicat in altari, cum illum offert; &
cum illum edendum distribuit, inquit, *Ecce Agnus* Ioan. 1. 29.
Dei, ecce qui tollit peccata mundi, ut animam commu-
nicantem ad eius visionem alliciat. S. Bonaventura
multas adducit causas in Expositione Missæ, quare
Sacerdos, post factam consecrationem, Hostiam in
altari eleuet. inter alias satis appositæ illa: *Eleuat Sa-
cerdos Corpus Christi, quasi dicat, Prius vidistis panem
in altari, sed modo, consecratione peracta, videte verum
Corpus Christi.*

Teresia Agnum Dei intuetur, qui cum sit splen-
dor gloriæ, lumen de lumine est, & verus sol diui-
nitatis, ad cuius aspectum veniens dicit initio Mis-
sæ Sacerdos, *Introibo ad altare Dei, ad Deum qui le-* Psal. 42, 4.
tificat iuuentutem meam. Hæc iuuentus aquilæ est, de
qua Dauid, *Renouabitur ut aquila iuuentus tua.* Se-Psal. 102, 5.
nescit aquila, nec cibum capit: senescit, nec solem
penetrat claro intuitu: iuuenescit aquila, & escam
capit: iuuenescit, & solem fixis oculis contempla-
tur. Renouetur ergo, Sacerdos, iuuentus tua: come- Anima Sa-
cerdotis in-
nonata.
das de altari cui seruis, & in altari fixis oculis con- Apoc. 21,
23.
templeris lucernam cælestis Ierusalem. *Lucerna eius*
est Agnus.

Teresia super se ipsam assurgens Agnum Dei
Cccc 2 spe-

speculata est: & Sacerdos altis ac sublimibus cogitationibus tractus & raptus, omnia inferiora relinquens, anhelat ad superiora, cupiensque secum constantibus simul in altum trahere, dicit ante Consecrationem, *Sursum corda*. Volat in sublime Sacerdos, interdum ita in sublime volat, ut Christo in carnis hæreat, videat, & perfruatur. Videbat & fructus P. N. Ignatius, qui dum Missam celebraret, Conceptum in Sacrificio altaris intuitus est. Cupit esse Ignatianus, & simul Tereſianus esse Sacerdos orat cum sancta Matre fidelium.

visus elevationis.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
ad formam Tereſiæ.

Cælesti lumine, quæsumus Domine, semper ubique nos præueni: ut mysterium, cuius participes esse voluisti, & puro cernamus intuitu digno percipiamus affectu.

Consonant Sacrificium & Lucia.

Mystica Lucia anima Sacerdotis.

1. Cor. 11, 23.

Lucia oculis corporeis renuntiat, & renuntiat re secum docet Sacerdotem qui mysteria Christi celebrat. Christus ipse, in qua nocte tradebatur, sacrificium suum peregit, & ostendit satis, altari locaustum esse mysterium fidei, non visionis claræ.

spectaculum. Agnus noctu immolabatur, & noctu celeste manna delabebatur; in quorum typis mystica panis & Agni immolatio adumbrabatur. In memoriam celebrationis quam Christus de nocte fecit ad lucem candelarum & lucernarum, sapienter constituit Ecclesia, vt licet in præsentia solis & pleno die Missarum solemnia fiant, candelæ in altari accendantur, nec solis ratio habeatur; vt nouerit mundus ipse, cuius est oculus sol, oculis opus non esse, vbi mysterium fidei agitur & celebratur.

Lucia suorum oculorum lumina Deo consecrat, & offerre visum suum Sacerdotem docet, vt mysterium fidei fidelis offerat Deo. Mystica eleuatio oculorum in Sacerdote. Cùm sanctam & puram Hostiam libet & immolet, oportet vt sanctus ac purus existat: & cùm Sanguinem noui & æterni testamenti, mysterium videlicet fidei, consecret, opus est, vt minister fidelis sit. Et quidem Christus in prima sui consecratione eleuatis ad Deum Patrem suum omnipotentem oculis ad sacrificium venit, & instruxit Sacerdotes, vt ad sui imitationem lumina oculorum suorum prius offerant Deo, si velint dignè mysterium Eucharisticum conficere.

Lucia cæca, cæcum Sacerdotem benè regit, & benè ducit ad altare, in quo patientem Christum immolat. Et quidem patientis Christi illa vox est:

Cccc 3

Oculi

Pfal. 87.
10.
Pfal. 37.
11

Fides.

Oculi mei languerunt præ inopia. Et fortè illa: *Es languerunt oculorum meorum, & ipsum non est mecum.* Cum igitur patientis Christi personam gerat in altari Sacerdotum celebrat, benè egerit officium suum, cum in se statu constituat, in quo est virgo Lucia, & dicitur non solùm queat, *languerunt oculi mei*, sed etiam firmare, & *lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum*, ac simul orare fidei virtutis studiosus, & Ecclesia orat.

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
ad formam Lucie.

Redemptionis nostræ munere vegetati, sumus Domine, vt hoc perpetuæ salutis auxilio fides semper vera proficiat.

COMMUNIO.

O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur

Communica ad formam Teresie,
& eius insignia.

*Mystica
Teresie
anima
communi-
cantis.*

Teresia, vt in eius historia legimus, donatam iam beatitudine, viro Religioso apparuit, & monuit, vt filias suas instrueret ac doceret ita ceteram Eucharistiam se gerere, quemadmodum Sancto

rum animæ circa Deum in regno cælorum se habent. Animæ regnantium ciuium in cælesti patria intuentes Deum beantur, animæ quoque Christianæ videntes Eucharistiam felicitate donantur, cùm Deuteronomij 33, 28. scriptum legamus: *Habitabit Israël confidenter, & solus. Oculis Iacob in terra frumenti & vini, calique caligabunt rore. Beatus es tu Israël, quis similis tui popule, qui saluaris in Domino?* Hanc eandem beatitudinem affectabat olim Dauid, cùm exclamaret: *Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus? Subiungit: Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei. In voce exultationis & confessionis, sonus epulantis.* Hæc autem magna beatitudo est. *Beati oculi, qui vident quæ vos videtis.* Luc. 10, 23.
 Huc pertinet quod ait Cyrillus lib. 11. in Ioannem cap. 27. *Filium Dei natura Patri unitum, corporaliter substantialiterque accipientes clarificamur, glorificamurque, supræ facti naturæ participes.* Beata Terefia, & anima etiã beata, quæ accedens ad Eucharistiam ait, *Dominus pascit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ* Psal. 23, 1.
 ibi

ibi me collocavit. Nihil deest in cælo Beatis, & Deum in throno maiestatis intuentur: nihil de animæ, quæ Deum ipsum in Eucharistia contemplatur. Beata certè anima, quæ gloriæ aspectum sectans, ad cælestem manna recurrit, præuenientium cælestis solis, ut accipiat benedictionem.

Psal. 62, 1. ac præuenit Dauid. *Deus Deus meus, ad te de lagilo. Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter in throno meo. In terra deserta, & in uia, & in aquosa, & in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.* Gloria hæc cælestis annonæ est, de qua Moyses & Aaron Exod. cap. 16, 6. *Vespere sciens, & Dominus eduxerit vos de terra Egypti, & manebitis gloriam Domini.* Explicant deinde vers. 8. cælestionem huius gloriæ: *Dabit vobis Dominus vespere panes edere, & manè panes in saturitate.* Ad hancque visionem gloriosam inuitantur communicant.

Psal. 33, 9. *Gustate, & videte, quoniam suavis est Dominus.*

Cels. ido fidei. Beata Teresa sic vidit ut crederet, sic credit videret Christum in Eucharistia. Ad hanc cælestionem fidei, qua ita credimus ut quasi Christum videamus, promouet nos Cantic. 2, 9. Ecclesia ait: *En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras nostras, prospiciens per cancellos.* Nouit oculata fenestras & cancellos accidentium penetrare, & fenestras

nire, per quas Christum in sancta Eucharistia respiciat. Magnus hic affectus est, nec effectu suo frustratur, cum Homil. 33. dixerit olim Chrysostomus: *Quot nunc dicunt: Vellem ipsius formam aspiscere, figuram, vestimenta, calceamenta? Ecce ipsum vides, ipsum tangis, ipsum manducas.*

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
ad formam Teresiæ.

Præsta nobis, quæsumus omnipotens Deus, vt quæ visibilibus mysteriis sumenda percepimus, inuisibili consequamur effectu.

Consonant Communio & Lucia.

Lucia mysterium fidei præ se fert, & improbat Mystica Lucia anima communicantis. dicentem Thomam: *Nisi videro, non credam.* Benè Augustinus Serm. de Iacob & Esau: *Antequam videas quod videre nondum potes, crede: ambula per fidem, vt peruenias ad speciem. Species non letificat in patria, quem fides non consolatur in via.* Quanta sit hæc sacra fides, quam Lucia virgo fidelis præfert in se, declarat ipse Augustinus lib. 3. de Verbis Domini Serm. 28. *Nulla sunt quippe maiores diuitie, nulli thesauri, nulli honores, nulla huius mundi maior substantia, quàm est fides Catholica, quæ peccatores homines saluat,*

Dddd

cacos

cacos illuminat, infirmos curat, catechumenos baptizat, impios iustificat, pœnitentes reparat, iustos augmentat, Martyres coronat, Sacerdotes consecrat, regnis celestibus preparat, in æterna hereditate cum sanctis Angelis communicat. Communicat ergo cum Angelis ille, qui manducat & credit, ac per fidem percipit Eucharistiam.

Lucia virgo est illa, cui dicit Ecclesia: *Patientia.* *Patientia possedisti animam tuam, Lucia sponsa Christi, que in mundo sunt, & coruscas cum Angelis, sanguine proprio inimicum vicisti.* Fides sine operibus non est, & ut viuam ostenderet Lucia fidem suam, contempsit voluptatibus tormenta, mundo celum, morti mortem. Nouerit ergo mystica Lucia, que ad Communionem, vitalem fidem suam ostendit, re, patiens laborum, mundi contemptrix, hæreticorum debellatrix. Lucia virgo est illa cui dixit ecclesia:

Puritas. *Agatha: Lucia virgo, quid à me petis, quod ipse propter te præstare continuo matri tue? Nam & fides tua subuenit, & ecce saluata est. Quia incundum Deo mundum virginitate habitaculum præparasti.* Sciat mystica Lucia, quanti fides, quanti puritas æstimantur, & quomodo incundum Deo habitaculum præparet, & communitatem in quo Deus sedem figat, figit autem per Communionem. *Ioan. 6, 57.* *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.*

Lucia luce ac lumine diuinæ fidei perfusa, clau-^{Defectu}sis oculis videre homines docet lucem veram in Eu-^{sensus præ-}charistia, exclamatque cum Augustino, cap. 3. So-^{ficit}liloq. *O lux, quam videbat Tobias, quando oculis clau-*
sis docebat filium vitæ viam! O lux, quam videbat Isaac
interiùs, quando caligantibus oculis interiùs filio futura
narrabat: lux, inquam, inuisibilis, cui abyssus humani
cordis est visibilis. Illuminare ergo lux mea, illuminatio
mea: illuminare huic ceco tuo, qui in tenebris & umbra
mortis sedet, & dirige pedes eius in viam pacis, per quam
ingreditur in viam tabernaculi admirabilis. Consonat &
 Oratio Ecclesiastica.

Oratio Ecclesiæ, & animæ communicantis
 ad formam Lucie.

Mentes nostras & corpora possideat, quæsu-
 mus Domine, cælestis operatio: vt non noster
 sensus in nobis, sed iugiter eius præueniat effectus.

VIATICVM.

O panis infirmorum!

Ad formam Lucie & Teresie

Viaticum sume.

Lucia virgo monet & hortatur ægotantem, vt
 postquam sacrum Viaticum acceperit, claudat ^{oculos} ^{mundum} &
 aperiat ^{sibi} ^{Deo}.

Dddd 2

ocu-

*Viaticum
 sumens
 claudat
 oculos
 mundum &
 aperiat
 sibi, ape-
 riat Deo.*

oculos ad ea quæ ad mundum visibilem pertinent, si moriendum sit, in fide Christi decedat, dicitur cum Bernardo iam moriente: *Non sum de hoc mundo.* Tereſia dicit patienti, *Aut mori, aut pati.* Cetera post susceptum iam Viaticum, sanctum confitem Martinum affirmantem: *Non recuso laborem.* Attende in lecto iacentem, in quo, sicut & canonicus in ecclesia, *oculis ac manibus in calum semper intentis, oratione spiritum non relaxabat.* Renuntiauerat ille mundo, & totus erat in Deo, cui sicut Rex David hærebat, & dicebat: *Mihi autem adherere Deo bene est, ponere in Domino Deo meo spem meam: ac firmabatur.*

Pſal. 72,
28.

Pſal. 72,
25.

Quid mihi est in celo? & à te quid volui super terram?

Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei pars mea Deus in æternum.

SIGNACVLVM cultus & vsus EVCHARISTI
SIGILLVM Lucia & Tereſia
impressum animæ.

1. Cor. 13,
12.

Perſpicax sine oculis Lucia est, cui nomine delium omnium dicere licet: *Videmus manifestum speculum in ænigmate.* Videt fidelis Lucia, sed in ænigmate quidem, cuius solutio penes Tereſiam est.

quæ sub accidentibus Dei Agnum intuetur. Myste-
rium fidei ænigma est, eius tamen enodatio atque
interpretatio est Agnus, qui non aliis externis auxi-
liis & instrumentis conficitur, sed verbo solum con-
secratur immolaturque in altari, & editur in Com-
munionem. Concordant ergo inter se cæcitas oculata
fidei, & intuitio Eucharistica, quam consonantiam
duæ virgines Lucia & Terefia ostendunt in se, & in
se ipsis declarant. Consonant ambæ Reginae suæ
Esther, Reginae virginum Mariæ, quæ cum tota
Eucharistica sit, quem genuit Agnum vidit, & eum-
dem credidit non solum in cruce mactandum, sed
etiam in altari immolandum, vbi sacra eius memo-
ria repræsentatur.

ATTENTIO.

Attende, & audi.

In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Eccli. 49, 2
& ut musica in conuiuio vini.

Quando federis, vt comedas cum Principe, diligen-
ter attende, quibus auxiliis instrumentisque tan-
tum mysterium patrauerit, & deprehendes solo
verbo Hostiam & Sanguinem suum consecrasse &
immolasse. Ipse dixit, & facta sunt; ipse mandauit, & Psal. 72, 9.

Dddd 3

creata

creata sunt. Haud dubiè in sacrosanctis huiuscemodi
 PGL. 1.3.3. mysteriis *dies diei eructat verbum, & nox nocti* ad
 scientiam. Clara dies sublimis contemplationis, &
 Prot. 10.8. verò fidei obscura est. *Memoria iusti cum laudibus*
 obscuræ fidei, & claræ contemplationis, quæ apparet
 in Lucia & sancta matre Teresia, ambæ factæ
 Musarum instar, laudes sacri mysterij decantant
 Luciae & animæ referentis eius fidem, dum commu-
 Cant. 3.7. nicat & celebrat, vox illa esto, *In lectulo meo per-
 quesivi quem diligit anima mea.* Teresiae & animæ
 Cant. 2.9. ræ contemplantis Eucharistiam, vox illa sit: *Et
 stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, pro-
 ciens per cancellos. Et dilectus meus loquitur mihi. Sicut
 propera amica mea, columba mea, formosa mea, &
 ni.* Sic imprimitur, sic exprimitur sigillum in altari
 colentis venerabile Sacramentum.

Audi Hymnum, & attende ad imagines Beatae
 ræ, Agnetis, & earum insignia. Ad hanc formam
 celebra, communica, & Viaticum sume.

IMAGO QUADRAGESIMAPRIMA
EXPLICATA,
SS. BARBARÆ ET AGNETIS
CANENTIVM MORE CÆLESTI,
CVR SIT EVCHARISTIA CONDITA.

SAPIENTIA edificavit sibi domum, excidit co-
lumnas septem. Immolavit victimas suas. Mi-
sit ancillas suas ut vocarent ad arcem, & ad
mœnia civitatis: Si quis est paruulus, veniat
ad me. Veniat, inquam, ad me, ut colat & edat me,
qui propterea consecrari volui. Missæ itaque sunt
Barbara simul & Agnes, quarum prior paruulum
secum ducit Regali sanguine natum, & socium
Christi, videlicet Stanislaum, qui de manibus An-
gelorum panem Angelorum capit in præsentia eius-
dem virginis cantantis ac modulantis,

Provi. 9, 1.
Explicatio.

*Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui.*

Contemptus
caelestis,

Aptè ad hunc hymnum S. Dionysius Ecclef. Hier-
arch. cap. 3. Parte 3. §. 7. sic ait: Tum denique sancti sa-
crorum administri, spectatoresque studiosi, sacratissimam
Hostiam sacro ritu contuentes, generali laudatione conce-
le-

Hostia,

Eeee le-

lebrant, beneficum munificumque principium, à quo
 taria nobis exhibita sunt Sacramenta, quæ sacrifici
 illam initiatgrum consummant deificationem. Hinc
 hymnum alij laudis canticum, alij religionis symbolum
 pellant, alij denique, mea quidem sententia, diuinum,
 rarchicam Eucharistiam. Consonat Dionysio, &
 gini & martyri Barbaræ Concilium Tridentin
 sess. 13. cap. 5. Nullus dubitandi locus relinquitur,
 omnes Christi fideles pro more in Catholica Ecclesia
 recepto, patriæ cultum, qui vero Deo debetur, huic
 sumo Sacramento in ueneratione exhibeant. Nec
 nus est adorandus, quòd fuerit à Christo Domino,
 matur, institutum. Nam illum eundem Deum præ
 in eo adesse credimus, quem Pater æternus introducit
 Psal. 69, 8. orbem terrarum, dicit, Et adorent eum omnes Angeli
 Quales Angeli, talis est Barbara, talis & Stran
 totus Angelicus, totus virgineus, cultor & ador
 tor, & simul communicator diuinorum myster
 rum, quocum loquitur Iustinianus Sermone de
 charistia: Zelo tuo captus est, & abs te absentem
 patitur. Hinc se nascendo fecit socium, tuæ peregrinationis
 voluit habere consortium.

Agni. Accipit secum sociam Barbara virgo & marty
 martyrem & virginem Agnetem, & simul more
 lesti canentem,

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui.

More cælesti cantat, quæ seruat ritum cælorum, in quibus non vocibus, sed insignibus exornata luminaria chorum ducunt. More cælesti cantat, in cuius commendationem sancta recitat Ecclesia: *Stans à dextris eius agnus niue candidior Christus, sibi sponsam & martyrem consecrauit.* Cantat & ipsa in honorem Sacramentalis Agni:

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui.

eò quòd (vt pulchrè docet diuinissimus Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 1.) *vetus Testamentum solummodo futura prædixerit, nouum verò ipsamet diuina Iesu opera exhibuerit; atque illud quidem quasi quibusdam imaginibus depinxerit veritatem, hoc verò præsentem demonstrarit, cum prædictionum eius veritatem effectus huius comprobarit, diuinorumque sermonum operatio diuina sit summa.* Atque subiungit:

Præstet fides supplementum

Sensuum defectui.

Hæc dicit Stanislaò communicanti: *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi: hæc simul addit, Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen.* Hæc dux & magistra Sacerdotum ce-

Eccc 2 le-

lebrantium, accipientium & administrantium
 steria sacrosanctæ Eucharistiæ, quæ Hostia, Co-
 munio, & Annona viatorum decedentium est.

SACRIFICIUM.

O salutaris Hostia!

Celebra Sacerdos ad formam Barbaræ
 & eius insignia.

*Mystic
 Barbara
 anima sa-
 cerdotis.*

BArbara in se, & in suo Stanislao, qui castus
 mundus corde ac corpore floruit, satis exornatus
 fit, qualis debeat esse minister qui Ecclesiæ altari
 altaribus. Talem quærit Sacerdotem Augustinus
 Sermon. 4. de Dedicat. Eccles. In templo à Salomone
 ficato legimus duo altaria fuisse constructa: vnum
 quo animalium celebrabatur sacrificium; aliud intus,
 thymiamatis offerebatur incensum: in quibus videtur
 bimus, duo in nobis specialiter altaria esse constructa,
 poris scilicet & cordis, sicut à nobis duplex sacrificium
 Deus querit; vnum, vt simus corpore casti; aliud,
 mundi. Ergo in exteriori altari, id est corpore nosse
 ferantur opera bona; in corde verò odorem suauitatis
 doleat cogitatio sancta. Vtrunque hoc sacrificium præ-
 tulit in se Barbara virgo, prætulit in se Stanislaus
 eius alumnus & cliens.

Barbara virgo tres fenestras in cœnaculo suo aperuit in honorem & gloriam sanctissimæ Trinitatis, quod iniquè ferens pater, filiam apud Præsidentem accusavit. Ergo cum Sacerdos Christi celebrat sacrificium, in cœnaculum Barbaræ virginis vocatum se esse cogitet, & in honorem Triados sanctissimæ sacrificium suum conficiat. Cogitet se ad fenestram Patris esse, cum hostiam & calicem offert, dicit enim: *Suscipe sancte Pater, omnipotens æternæ Deus, hanc immaculatam hostiam*; & postea, *Offerimus tibi Domine Calicem salutaris*. Cogitet se ad fenestram Filij venisse, cum verba consecratoria pronuntiat, *Hoc est enim corpus meum*, &, *Hic est calix sanguinis mei*; & cum addit, *Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis*. Cum accedit ad Communionem, ad fenestram Spiritus sancti manet, & idcirco post sumptionem Eucharistiæ mundum & purum aërem & spiritum hauriens, orationem congruam recitat.

*Sacerdos
celebrat in
honorem
sanctissima
Trinitatis.*

*Math. 26,
26.
Luc. 22,
20.*

Oratio Ecclesiæ, & animæ celebrantis
ad formam Barbaræ.

Quod ore sumpsimus, Domine, pura mente
capiamus, & de nunere temporali fiat nobis
remedium sempiternum.

Eeee 3

Con-

Consonant Sacrificium & Agnes.

*Mystica
Agnes ani-
ma Sacer-
dotis.*

AGnes cum Agno index sacrificij altaris est, quod immolatur Agnus Dei, & in eius immolatione Angeli Sacerdotibus assistunt, sicut Hieronima de Diuina mensa & iudicio Chrysofostomus struit, & exclamat: *O miraculum mensae mysticae magnifice instructae, in qua Agnus Dei pro te manducatur, ad quam assistunt Cherubim, descendunt Seraphim, & angelis praediti vultus demittunt, ibi omnes Agni Sacerdote pro te legationem obeunt.*

*Sacrificium
Agni.*

Agnes cum Agno suo altaris sacrificium immolatur & ostendit, de quo B. Augustinus Serm. 2. de Catechumenis, expendens illud, *Non relinquetis quidquam usque mane, ubi sermo de agno palatioli est, ait: Hoc nunc agitur. Comeditur enim agnus noctem huius saeculi, ut cum mane illud venerit, vesperum non habeat, non iam offeratur imago, sed ipse Agnus, quem quotidie comedimus, & cuius sanguinem bibimus: inueniamus illic eum Sacerdotem praeditum, quem hic pro nostra salute constat occisum.* mirabilis Agnus, de quo agens apud Aegem Andreas, gloriosam illam fecit confessionem, *Omni die presenti Deo ego omni die sacrifico, non thuris fumum, nec hircorum sanguinem, nec taurorum mugientium car-*

sed immaculatum Agnum quotidie in altari crucis sacrifico: cuius carnes, postea quam omnis populus credentium manducauerit, & eius sanguinem biberit, Agnus, qui sacrificatus est, integer perseverat & viuus.

Ecclesia, & anima.

In figuris præsignatur,

Cum Isaac immolatur:

Agnus Paschæ deputatur,

Datur manna Patribus.

COMMUNIO.

Ecce Agnus Dei.

Communica ad Barbaræ formam,
& eius insignia.

Barbara cum paruulo Stanislao in Oratorio Mystica
Barbara
anima
commu-
nicantis. comparet: comparauerat ipsa olim, cum deficiente Sacerdote non deficit Stanislao suo mirum in modum esurienti Communionem, quam de manibus Angelorum accepit. Mysticus Stanislaus dignus alumnus Barbaræ est, qui cultor est diuinitatis & simul humilitatis, quam & Christus ipse in sua Eucharistia profitetur. Satis benè & appositè in Psalm. 33. S. Augustinus monet: *Christus in corpore*

et

& sanguine suo voluit esse salutem nostram. Unde
 commendauit corpus & sanguinem suum? Nisi enim
 set humilis, nec manducaretur nec biberetur. Rati-
 tudinem opus. In principio erat Verbum, & Verbum
 erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Ecce cibus
 ternus, sed manducant Angeli, manducant superna
 tutes, & caelestes Spiritus, & manducant & saginam
 & integrum manet quod eos satiat & latificat. Quomodo
 tem homo posset ad illum cibum? Unde cor idoneum
 cibo? oportebat ergo ut mensa illa lactesceret, &
 paruulos perueniret. Et ideo Verbum caro factum
 habitauit in nobis. Vide ergo humilitatem, quia
 Angelorum manducauit homo, id est, Verbum illud,
 pascuntur Angeli, sempiternum, quod est equale
 manducat homo: quia cum in forma Dei esset, non
 nam arbitratus est se esse equalem Deo, sed semetipsum
 eximaniuit.

Ecclesia, & anima.

Ecce panis Angelorum,

Factus cibus viatorum:

Verè panis filiorum,

Non mittendus canibus.

Foris canes, & venefici, & impudici, & homines
 & idolis seruientes, & omnis qui amat, &

mendacium. Apocal. cap. 22, 15. Hinc, vt S. Dionysius tradit Ecclef. Hierarch. cap. 3. Parte 3. §. 6. Catechumenos & energumenos; eosque qui pœnitentiâ ducuntur, sacrosanctâ hierarchiæ mos patitur quidem audire sacram psalmodiam, diuinamque sacrarum Scripturarum recitationem; verum ad ea quæ deinceps sequuntur sacrificia spectaculâque nequaquam hos conuocat, sed perfectos perfectorum oculos, &c. Sic quoque Ecclef. Hierarch. cap. 1. §. 5. Antistites monet, vt iuxta ritum hierarchicum profiteantur sancta quidem sanctè contrectare, solis autem deifica diuinis, perficientia perfectionis capacibus, sanctisque sanctissima communicare.

Consonant Communio & Agnes.

Agnes virgo, sicut in eius martyrio & Officio ^{Mystica} Ecclesiæ legimus, multa & quidem gloriosa ^{Agnes anima communicantis.} dixit de se, quæ gloriosè de se anima post Communionem potest affirmare. Gloriatur Agnes in Domino: *Iam corpus eius corpori meo sociatum est, & sanguis eius ornavit genas meas, cuius mater virgo est, cuius pater feminam nescit. Ipsi sum desponsata, cui Angeli seruiunt, cuius pulchritudinem sol & luna mirantur.* Hæc eadem gloria communicanti facilè conuenit, cuius caro carni Christi coniuncta est; cuius genas pretiosus sanguis ornavit: cuius anima Agno cœlesti

Ffff de-

desponsata est, cui Angeli famulantur; cuius
chritudinem, & ipsius communicantis sol & la
mirantur, & pariter obstupescunt.

Anima or-
nata.

Agnes: *Induit me Dominus cyclade auro texta,
immensis monilibus ornauit me. Mel & lac ex ore
suscepi. Ipsi soli seruo fidem, ipsi me tota deuotione
mitto. Cyclas humanitas Christi est, auro diuini-
tatis intexta: monilia immensa, immensa gratia
quibus illa ornata fuit. Hæc omnia continentur in
Eucharistia, quorum particeps fit anima, quæ
ticipat Sacramentum. Mel & lac suscipit etiam*

Ioan. 6, 56.

Christi, qui dixit: *Caro mea verè est cibus, et sanguis
meus verè est potus. Fatetur & ipsa Cantic. 5, 1. Caro
fauum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo.*

Cant. 5, 1.

Dixerat illi sponsus: *Veni in hortum meum serua
sponsa, messui myrrham meam cum aromatibus meis. Sponsa
spondet deinde sponsa: Comedi fauum cum melle meo,
bibi vinum meum cum lacte meo. Quid myrrha est
lacte & melle? Myrrha quidem passionis amaritudo
quæ in hoc venerabili Sacramento mellis & lactis
instar dulcis est. Huic ergo dulcissimo Sacramento
uiolabilem anima fidem seruet, huic seipsam
deuotione committat.*

Dicitur.

Agnes: *Posuit signum in faciem meam, ut non
præter eum amatorem admittam. Signum magnum est
charitatis.*

charistia est. *Signatum est super nos lumen vultus tui* Psal. 4, 7
Domine. Lumen vultus Dei resplendet in Sacramen-
 to: hoc anima nostra signatur, vt nullum præter
 Christum nec agnoscat nec habeat illa amatorem.
 Quòd si tentator inuadat, & ab Agno animam
 contendat auellere, repellat, quemadmodum Agne-
 tem legimus leonem à se reieuisse. *Discede*, in-
 quit, *à me pabulum mortis, quia iam ab alio amatore præ-*
uenta sum. Præuenta sum ab alio, qui & pabulum
 vitæ est, cum dicat de se: *Sicut misit me viuens Pater,* Ioan. 6, 58.
& ego vivo propter Patrem, & qui manducat me, &
ipse viuet propter me: & rursus: Non sicut manducaue- Ioan. 6, 59.
runt patres vestri manna, & mortui sunt. Qui mandu-
cat hunc panem, viuet in æternum. Discede pabulum
 mortis, cibus vitæ Christus est, à quo sum iam
 amore præuenta, cum in finem dilexit me, & se
 mecum, ac secum me stricto & arcto amoris nexu
 coniunxit ac copulauit, vnde & dicit: *Qui mandu-* Ioan. 6, 56.
cat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me ma-
net, & ego in illo.

Agnes virgo cum cælo donata esset, à dextris Desponsa-
 eius comparuit Agnus ipsa niue candidior, Chri-
 stus scilicet, qui sibi sponsam & martyrem conse-
 crauit, totaque gaudens & exultans ait: *Ecce quod*
concupiui iam video, quod speraui iam teneo: ipsi sum
 Ffff 2 iuncta

*iuncta in celis, quem in terris posita, tota deuotione
Hæc vox, hæc gloria communicantis etiam est*

Ecclesia, & anima.

*Bone pastor, panis verè,
Jesu nostri miserere,
Tu nos pasce, nos tuere,
Tu nos bona fac videre
In terra viuentium.*

*Tu qui cuncta scis & vales,
Qui nos pascis hic mortales,
Tuos ibi commensales,
Cohæredes, & sodales
Fac Sanctorum ciuium.*

VIATICVM.

O panis infirmorum!

Ad formam Barbaræ & Agnetis
Viaticum sume.

*Inuicatio
ad Viaticum.*

BArbara, dum ægrotaret, & esset in molesta
Stanislaus, per Angelicas manus eum Viaticum
communiuit, dixit eadem virgo & Martyr cum
clesiastico cap. 38, 9. *Fili, in tua infirmitate ne des
cias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te.*

te à delicto, & dirige manus, & ab omni delicto munda
 cor tuum. Dicit & Angelo ac Sacerdoti: Da suauita-
 tem, & memoriam similitudinis, & impingua oblationem.
 In requie mortui requiescere fac memoriam eius, & conso-
 lare illum in exitu spiritus sui. Agnus ouem redemit,
 & ouem pascit vt uiuat, pascit vt mortem non ti-
 meat, victurus in æternum apud Deum, qui dicit:
 Non sicut manducauerunt patres vestri manna, & mor- Ioan. 6, 56.
 tui sunt. Qui manducat hunc panem, uiuet in æternum.
 Ergo balatum suum ouis edat, suum cantum edat
 Dauidicus Stanislaus:

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco pascuæ Psal. 122, 1.
 ibi me collocauit.

*Super aquam refectiois educauit me, animam meam
 conuertit.*

*Nam, & si ambulauero in medio umbrae mortis, non
 timebo mala: quoniam tu mecum es.*

Hæc perfecta Barbaræ imitatio, hæc absoluta
 Agnetis æmulatio est quæ splendet in Stanislao,
 dum diuinitus reficitur. Similis Deus sibi est, qui &
 animæ sacram Communionem appetenti, cum Sa-
 cerdos deesset, cælitus ipse per se sacrosanctam por-
 rexerit Eucharistiam, quemadmodum S. Catharina
 Senensi Tractatu 4. cap. 142. Deus Pater exponit. Ego
 uero, inquit, qui delector humiles exaltare, traxi desi-

deriuum ipsius ad me, præbendo sibi notitiam in abyssu
 nitatis æternæ, suum oculum intellectum illuminat
 potentia mei Patris, in sapientia unigeniti Filij mei, &
 in charitate Spiritus sancti, qui sumus unum in essentia
 Et in tanta perfectione talis anima fuit unita, &
 etiam corpus à terra suspendebatur & eleuabatur
 in statu anima unitiuo, vt dixi, perfectior erat
 quam anima fecerat ex affectu dilectionis in me, quæ
 corpore suo. Et in abyssu tali, vt ego desiderio suo
 cerem, à me sacram Communionem accepit, & in
 quod in veritate satisfeceram ei, pluribus diebus
 bili modo persensit in corporali gustu saporem & vitam
 corporis & sanguinis unigeniti mei Jesu Christi, præ
 quod ipsa renouata fuit, & augmentata in lumine præ
 dentia mea, quam dulciter ipsa præsertim in hoc actu
 stauerat.

SIGNACVLVM cultus & vsus EVCHARISTIE
 SIGILLVM Barbaræ & Agnetis
 impressum animæ.

IN honorem sanctissimæ Trinitatis tres fenestelle
 in cœnaculo aperiri Barbara iussit, & in eis
 sacrosanctæ Triados gloriam in altari Dei Agnetis
 immolatur; cum in eius sacrificio Sacerdos dicit
 Per ipsum, & cum ipso, & in ipso, est tibi Deo Patri
 omnipotenti

nipotenti; in unitate Spiritus sancti omnis honor & gloria. Accedit, quòd cum mysticum inuocat Agnum, ter reperat *Agnus Dei; qui tollis peccata mundi*, vt eius immolationem sanctæ fieri Trinitati demonstrat. Concordat cum fenestris Agnus, consonat cum Barbara Agnes: ambæ effigies benè sigillo respondent. Ambæ respondent Reginae suæ Esther, Reginae virginum Mariæ, quæ cum tota Eucharistica sit, nobis colendum & sumendum panem Angelorum dedit, & Agnum vnà cum pane virginâli præbuit, de quo Nyssenius lib. de Vita Moyse. *Hunc corporis panem non aratio, non satio, non agriculturalium opus efficit. Terra intacta permansit, & tamen terra pane plena fuit, quo famelices mysterium virginis perdocti facillè saturantur.*

ATTENTIO.

*In omni ore quasi mel indulcabitur eius memoria, Eccli. 49, 2
 & vt musica in conuiuio vini.*

Quando sederis, vt comedas cum Principe, diligenter attende, cur se immolauerit, cur se consecrauerit Agnus. Consecrari voluit vt coleretur, ac simul ederetur. *Memoriam fecit mirabilium suorum misericors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se: reuerentibus se præbuit augustissimum Sacramen-*

Prou. 13, 1.
 Signum impressum anima.
 Psal. 110, 4

Prou. 10, 8. *mentum. Memoria iusti cum laudibus Musarum & Agnelicarum. Agnetis & Barbaræ, quarum prior Agnetis præcipuè immolatum, posterior verò partim comestum modulatur. Celebrat epulum Barbaræ quo alitur Stanislaus, alitur anima communicatur.*
 Cant. 3, 4. & dicit in Canticis: *Tenui eum, nec dimittam, & introducam illum in domum matris meæ, & in cubiculum genitricis meæ.* Celebrat Agnes diuinissimum Sacramentum, quo vno solo pro redemptione suæ anime gaudet & gaudere iubet animam, quæ sponsa Christi est, & asserit: *Dilectus meus mihi, & ego illi, pascitur inter lilia.* Pascitur & pascit animam, cui primitur signaculum virginalium insignium, Agnetis & Agni, Agnetis & Barbaræ.

ATTENTIO

Audi Hymnum, & attende ad imaginem imaginem gloriosæ Mariæ assumptæ, & eius insignium.

Introspecte exemplar tanti mysterij, & ad hanc formam celebra, communica, & Viaticum sume.

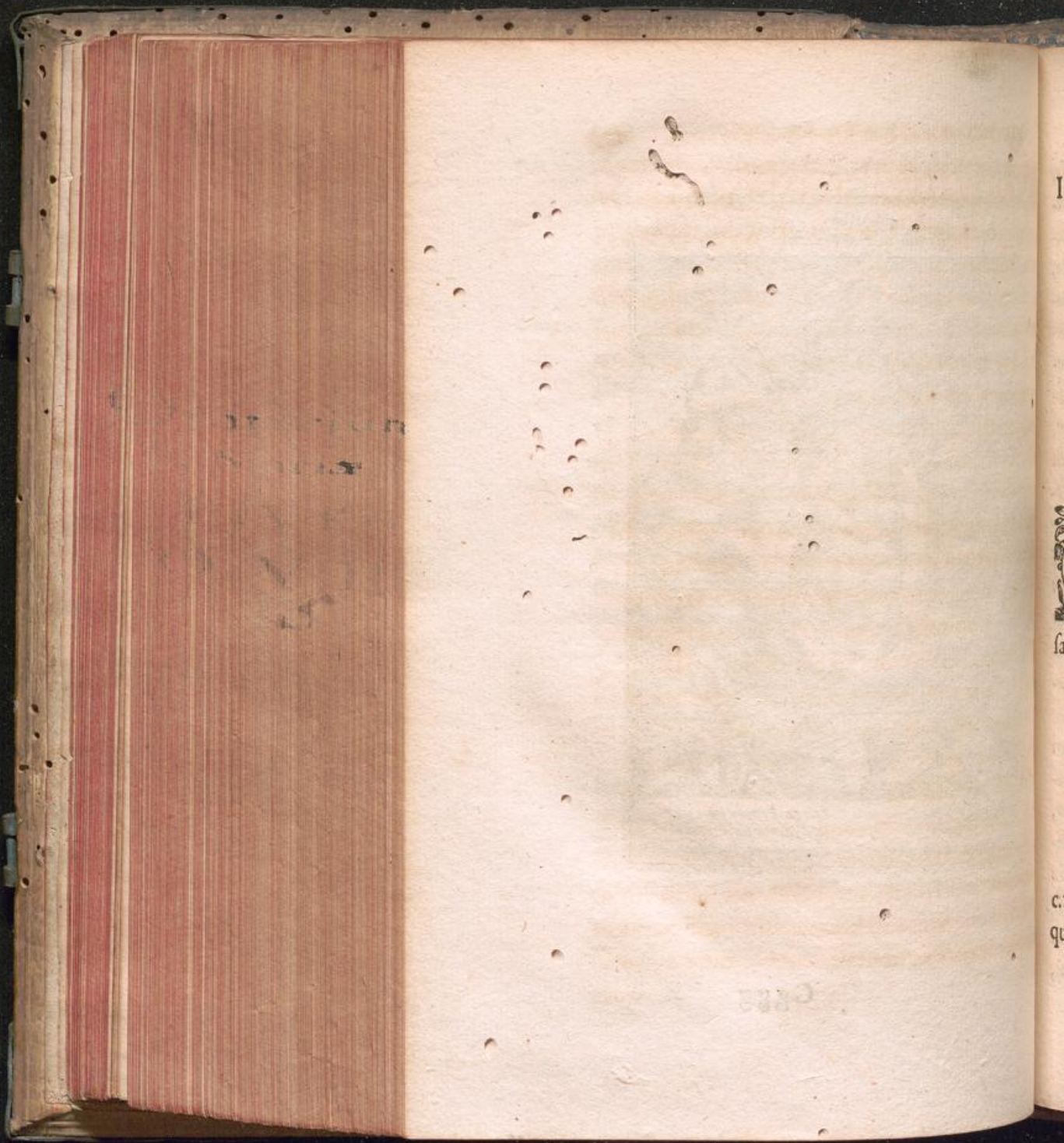
MARIA
Benedicta et benedicens.

*Genitori, Genitoque
Laus et iubilatio,
Salus, honor, virtus quoque,*

*Sit et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio.*

Gggg

IMAGO QUADRAGESIMAE SECUNDA
EXPLICATA,
GLORIOSÆ ASSUMPTIONIS,
ET
CORONATIONIS Mariæ
CANENTIS MORE CÆLESTI,
QUOMODO ET QUANDO CONDITA
SIT EUCHARISTIA.

CORONAT Oratorium Eucharistiæ B. Vir-
go MARIA, quæ euecta in Sancta sancto-
rum, & in cæleste assumpta Sacrarium,
diuinitus coronatur. Coronidem glorio-
sa Maria imponit, & canit in actionem gratiarum:

Genitori, Genitoque

Laus & iubilatio,

Salus, honor, virtus quoque

Sit, & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudatio.

Consonat sibi MARIA apud B. Birgitam lib. 6.
c. 10. & exponit, quomodo Eucharistia conficiatur, &
quidem more & stylo cælesti. *Panis, inquit, qui in*
Gggg 2 *altari*

*Concentus
cælestis Eu-
charistia
& Maria
gloriosa.*

altari praeponitur, ante verba panis est; sed post verba dicitur
 vertitur in corpus Filij mei, quod de me sine macula
 conceptus, quod crucifixum est. Tunc Pater adoratur, & adoratur
 in Spiritu in membris Filij. Filius exultat in potentia
 & in maiestate Patris; Mater eius, qua ego sum, benedi-
 citur ab omni exercitu caelesti, qua cum genui: omnes An-
 geli conuertunt se ad eum, & adorant omnes animae ius-
 tum, gratias referunt, quod per eum redempti sunt. Sicut
 etus Dionysius Eccles. Hierarch. cap. 3. Parte 2. hinc
 post sacram Communionem, Deum collaudat
 vel gratias agendi ritum describens, ait: *Accepta
 nique dataeque diuina Communionem in sacram deservit
 tiarum actionem. & Parte 3. §. 15. Hinc gustate (in
 Eloquia) & videte, quoniam qui sacrosancta diuina
 rerum disciplina inuitantur, permagnificas ipsarum gratias
 agnoscent, atque diuinissimam earum celsitudinem atque
 gnitudinem in Communionem sancte considerantes, super
 lestia suprema deitatis beneficia grati collaudabunt.*

Gloriosa igitur Eucharistia Patri, Filio, Spiritui
 sancto, nec non assumptae MARIAE. Quidam
 MARIAE? Benè Chrysologus Serm. 141. *Quantus sit
 satis ignorat, qui huius Virginis mentem non stupet,
 mum non miratur. Pauet calum, tremunt Angeli, nec
 non sufficit; & vna puella in sui pectoris capit, recipit
 oblectat hospitio, vt pacem terris, caelis gloriam, salutem
 perdat.*

perditis, vitam mortuis, caelestibus cum terrestribus parentelam, ipsius Dei cum carne commercium, pro ipsa dominus exigat pensione; ut impleatur illud Propheta: *Ecce P^{sal.} 64, 4*
hereditas Domini, filij, merces, fructus ventris. Assumitur Virgo in gloriam; necnon venerabile Sacramentum, quod futurae gloriae pignus datur, reponit illa apud Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, cum mercedem, hereditatem & coronam, pro quibus erat in Eucharistiâ Christus oppignoratus, in caelo recipit. Clament ergo virgines insignita palmis & lauris, & exclament: *Manifeste magnum est pietatis Sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in Spiritu, apparuit Angelis, praedicatum est Gentibus, assumptum est in gloria.* Assumptum est in gloria Sacrificium Eucharistiæ, Sacramentum & Viaticum. *1. Tim. 3, 16.*

SACRIFICIUM.

*O salutaris Hostia,
 Quae cæli pandis ostium!*

Celebra Sacerdos ad formam gloriosæ
 MARIÆ, & eius insignia.

GLoriosum Eucharistiæ sacrificium, cuius *Gloriosum sacrificium.*
 CHRISTVS summus Sacerdos secundum or-

Gggg 3 di-

dine Melchisedech, in cælo est, & in cælo regnans.

Ad eius interiora velamina ingrediens gloriosa

MARIA idem in effigie monet, idem indicat quod

Heb. 6, 20. bit Paulus: *Præcursor pro nobis introiit IESVS secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in æternam*

Assumptum in gloria. Heb. 9, 26. Rursus Paulus, loquitur in effigie sua MARIA: *lis enim decebat ut nobis esset pontifex sanctus, immo*

impollutus, segregatus à peccatoribus, & excellens

factus: qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum

Sacerdotes, pro suis delictis hostias offerre, de

pro populi: hoc enim fecit semel seipsum offerens.

enim homines constituit Sacerdotes infirmitatem habentes

sermo autem iurifurandi, qui post legem est, fuit

æternum perfectum.

Assumptum in gloria. Heb. 9, 11. Rursus Paulus, rursus gloriosa MARIA: *Christus*

assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et

perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non

creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitularum

sed per proprium sanguinem introiit semel in Sancta

na redemptione inuenta. Si enim sanguis hircorum & vitularum

rorum, & cinis vitule aspersus, inquinatos sanctificat

emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui

per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatus

Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis,

tuis, ad seruiendum Deo viuenti? Et ideo novi Testamenti

mediator est; ut morte intercedente, in redemptionem eorum preuaricationum, qua erant sub priori Testamento, re promissionem accipiant, qui vocati sunt aeterna hereditatis.

Adhuc Paulus, adhuc gloriosa MARIA: *Necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari: ipsa autem caelestia melioribus hostiis quam istis. Non enim in manu sancta sancta IESVS introiuit, exemplaria verorum: sed in ipsum calum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis.* Assumptum in gloria. Heb. 9, 24.

Apparet pro nobis CHRISTVS, & in statu gloriae suae gloriosis Sacerdotibus cingitur, & canticum nouum edunt, dicentes: *Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in Sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione, & fecisti nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes: & regnabimus super terram.* Apoc. 5, 9.

Sacrificium summi Pontificis CHRISTI, gloriosumque Sacerdotum, gloriosa Eucharistia est, quam sancta Ecclesia precatur ut in altare sublimi perferratur, sicut iam in imagine assumptae Virginis expressum est, cui correspondet oratio. Gloriosum sacrificium Sacerdotis.

Oratio

Oratio Ecclesiæ celebrantis ad formam
MARIAE.

SVpplices te rogamus, omnipotens Deus, hæc perferri per manus sancti Angeli tui sublimi altare tuum, in conspectu diuinæ maiestatis tuæ, vt quotquot ex hac altaris participatio sacrosanctum Filij tui corpus & sanguinem sumimus, omni benedictione cælesti & gratia regemur.

COMMUNIO.

*O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur
Communicata ad formam gloriosæ MARIAE
& eius insignia.*

*Mystica
MARIA,
anima
innouata
usu Eucharistia.
1. Tim. 3,
17.*

Sacramentum hoc magnum est, quod *est in gloria.* Gloria MARIAE est, totam Eucharisticam esse; & gloria Eucharistia est, totam esse Marianam. Suffragatur Gregorius Nyssenus lib. de vita Moysis: *Hunc corporis panem non aratio, non non agriculturalum opus efficit, sed terra intacta permansit. Et tamen pane plena fuit, quo famescentes mystici Virginitatis perdocti, hoc pane facillè saturantur.* Hæc est gloria

gloria tua est: *Lauda Ierusalem Dominum, laud Deum* Psal. 147, v.
 tuum Sion. *Quoniam confortauit seras portarum tuarum,*
benedixit filiis tuis in tē. Qui posuit fines tuos pacem, &
adipe frumenti satiat te.

Suffragatur Maximus Homilia de Ramis palma-
 rum: *Ipsam MARIAM manna dixerim, quia est subtilis,* Consonant sibi Maria & anima.
splendida, suavis, & virgo, quae veluti calitus veniens,
cunctis Ecclesiarum populis cibum dulciorem melle deflu-
xit. Consonat & Dauid: Cibauit eos ex adipe frumen- Psal. 80, 9
ti, & de petra, melle saturauit eos. 163

Suffragatur Augustinus Sermon. 1. de Natiuit. MA-
 RIAE: *O beata vbera, quae Dominum tenerum alunt, lac* Consonantia Maria & anima in accepto beneficio.
puerilibus labris infundunt, Angelorum cibum & homi-
num pascunt! Exiguum exprimunt liquorem, & mundi
reficiunt creatorem. Qui suae virtutis imperio marium
procellas mitigat, qui fluminibus indeficientem aquarum
impetum subministrat, qui aridam terram innumeris vbi-
que fontibus irrigat, raras de virgineo pectore guttas lactis
expectat. Manat liquor ex vberibus Virginis, & in car-
nem vertitur Saluatoris. Hinc ergo perpendite, quam
debitores sumus huic beatissimae Genitrici, quantasque illi
post Deum de nostra redemptione gratias agere debeamus.
Illud siquidem corpus Christi, quod beatissima Virgo ge-
nuit, quod in gremio fuit, quod fasciis cinxit, quod ma-
terna curauit solertia; illud, inquam, absque vlla dubita-

Hhhh tio-

tione ~~hinc~~ de sacro altari percipimus, & eius sacramentum nostræ redemptionis haurimus. Benedicite ^{Pfal. 41, 1.} *uid: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea Deum fontem viuum; quando veniam & apparebo faciem Dei? Fuerunt lacrymæ meæ panes die ac nocte, dicitur mihi quotidie, Ubi est Deus tuus? Hæc recordor sum, & effudi in me animam meam: quoniam transiit locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Domini, in voce confessionis & exultationis, sonus epulantis. Scilicet ergo anima gloriosæ MARIAE, resonet anima epulantis Dauidis in actionem gratiarum.*

Consonantia.

- Luc. 1, 47. *Canat MARIA: Magnificat anima mea Dominum.*
 Psal. 103, 1. *Resonet Dauid: Benedic anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer.*
 Luc. 1, 47. *MARIA: Et exultauit spiritus meus in Deo salutatore meo.*
 Psal. 83, 3. *Dauid: Cor meum, & caro mea, exultauerunt in Domino viuum.*
 Luc. 1, 48. *MARIA: Quia respexit humilitatem ancille sue: quia ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.*
 Psal. 30, 8. *Dauid: Exultabo, & lætabor in misericordia tua, quoniam respexisti humilitatem meam.*

MARIA: *Quia fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen eius.* Luc. 1, 49.

DAVID: *Venite, audite, & narrabo, omnes qui time-
tis Deum, quanta fecit anima mea.* Psal. 116.

MARIA: *Et misericordia eius à prole in proge-
nies timentibus eum.* Luc. 1, 50.

DAVID: *Memoriam fecit mirabilium suorum mise-
ricors & miserator Dominus, escam dedit timentibus se.* Psal. 100, 4.

MARIA: *Fecit potentiam in brachio suo; dispersit su-
perbos mente cordis sui.* Luc. 1, 51.

DAVID: *Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum; in
brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos.* Psal. 88, 11.

MARIA: *Deposuit potentes de sede, & exaltauit hu-
miles.* Luc. 1, 52.

DAVID: *Quoniam tu populum humilem saluum facies,
& oculos superborum humiliabis.* Psal. 117, 28.

MARIA: *Esurientes implevit bonis, & diuites dimi-
sit inanes.* Luc. 1, 53.

DAVID: *Satiavit animam inanem, & animam esurien-
tem satiavit bonis.* Psal. 106, 9.

MARIA: *Suscepit Israël puerum suum, recordatus
misericordiae suae.* Luc. 1, 54.

DAVID: *Suscepimus Deus misericordiam tuam, in me-
dio templi tui.* Psal. 47, 10.

Luc. 1, 55. **MARIA** : Sicut locutus est ad patres nostros, *Annun-
ham, & femini eius in secula.*

Psal. 47, 9. **Dauid** : Sicut audiuimus, sic vidimus in ciuitate
mini virtutum, in ciuitate Dei nostri : Deus sanctus
eam in eternum.

VIATICVM

Datum & acceptum ab immaculata
MARIA.

O panis infirmorum!

*Viaticum
datum &
acceptum
à Maria.*

Accepit Viaticum Eucharistiæ gloriosa
immaculata **MARIA**, quo munita caelos ascendit
& eorum adyta penetrat, & dum assumitur, per
secum assumit, vt apud Regem gloriæ deponit.
monet quod aliàs monuerat Paulus, vt Christi
stigia è mundo decedentes sequamur; *Habentes
que fratres fiduciam in introitu Sanctorum in seipsum
Christi, quam initiauit nobis viam nouam, & transiit
per velamen, id est, carnem suam, & Sacerdotem magis
super domum Dei : accedamus cum vero corde in p
dine fidei aspersi corda à conscientia mala, & ablati
pus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem
clinabilem (fidelis enim est qui repromisit) & confitemur
mus inuicem in prouocationem charitatis, & honorem*

Heb. 10,
19.

*Eucharis-
tia.
Baptismus.*

Confessio.

rum: non deferentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quanto videritis appropinquantem diem. Prima omnium de cuius manu Christus datus est in Viaticum, MARIA est, quemadmodum apud Lucam legimus: *Et ecce homo* Luc. 2, 25. *erat in Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste iustus & timoratus, expectans consolationem Israel, & Spiritus sanctus erat in eo. Et responsum acceperat Simeon à Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini, ut facto se Viatico communiret. Et cum inducerent puerum Iesum parentes eius, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: & ipse accepit eum* (haud dubie de manu MARIAE Virginis matris) *in vlnas suas, & benedixit Deum, qui de sacro Viatico caelitus ipsi prouidit, & eo accepto, morientis cygni more, cantum edidit:*

Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace. Luc. 2.

*Quia viderunt oculi mei salutare tuum,
Quod parasti ante faciem omnium populorum;
Lumen ad reuelationem Gentium, & gloriam plebis
tuae Israel.*

Canat quoque Christianus David, sicut cecinit Christus ipse, & cum ipso animarum sanctarum chorus.

Infirmus & æger David:

Psal. 10, 1.

IN te Domine speravi, non confundar in æternum:
Iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in dominum regium
ut saluum me facias.

Viatico se muniens:

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum est tuum:
propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi,
quoniam tu es protector meus.

Moriens:

In manus tuas commendo spiritum meum, redime
me, Domine Deus veritatis.

SIGNACVLVM REGIVM cultus & vsus E

CHARISTICI, SIGILLVM gloriofa

VIRGINIS impressum anima.

Signaculum regium cultus & vsus Eucharisticus
Sacrificij, Communionis, & Viatici velut in
sacrario apud MARIAM est, sortem illam mulierem
quam Salomon cap. 31, 1. Prouerbiorum celebrauit.

tem Sacrificium, accipientem Communionem, & munientem se Viatico mystice describit.

Fortis mulieris SACRIFICIVM.

FActa est quasi navis institoris, de longè portans panem suum. Prou. 31, 24. Panis.

Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis.

Consideravit agrum, & emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Vinum.

COMMVNIO.

Consideravit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit. Prou. 31, 27. Dignitas.

VIATICVM.

Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo. Prou. 31, 25. Effectus, & affectus Viatici.

Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius.

EXITVS GLORIOSVS.

Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt ei, & laudauit eam. Prou. 31, 28. Applausibus celebratis.

Multa filia congregauerunt diuitias, tu supergressa es omnes.

AT-

ATTENTIO.

Attende, & audi.

Eccli. 29, 2 *In omni gr̃e quasi mel indulcabitur eius mem̃o
& ut musica in conuiuio vini.*

Prou. 13, 1.
Sigillum
imp. ssum
anif. 4.

QVando sederis, vt comedas cum Principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem tuam. Considera sedulo, quando & quomodo comeditur Eucharistiam. Ante diem festum Pasche, sciens Iesus quia venit hora eius, vt transeat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexisset suos qui erant in mundo, in fine dilexit eos. Tunc temporis obtulit Sacrificium, comedit Sacramentum, protulit & Viaticum. Quorum autem sublimia hæc mysteria fieri ac perfici voluerit ad gloriam sanctissimæ Trinitatis, gloriosam Passionis, Resurrectionis & Ascensionis memoriam, nec non ad honorem Matris & virginis, factum est sacerdos, cum nomine totius Ecclesiæ dicit: *Sancta Trinitas hanc oblationem, quam tibi offerimus, memoriam Passionis, Resurrectionis, Ascensionis Iesu CHRISTI Domini nostri: & in honore beate MARIE semper virginis. Dum hæc in cælum assumitur, honoratur, & honorat æternam memoriam CHRISTI*

Prou. 10, 8.

Memoria iusti cum laudibus. Hæc laus Eucharistiæ vt virtute sua mirabili attrahat in cælum MARIE

dicentem Filio, *Trabe me post te, curremus in odorem* Cant. 1, 5.
unguentorum tuorum. Hic effectus, qui exprimitur
 diuinitus in MARIA, imprimitur nostræ animæ, vt
 virtute sacræ Eucharistiæ sursum in cælum feratur,
 quemadmodum recognoscit S. Thomas 3. p. q. 79.
 art. 2. *Hoc Sacramentum, inquit, non statim nos introdu-*
cit in gloriam, sed dat nobis virtutem perueniendi ad glo-
riam, & idè VIATICVM dicitur. Nec solum in cæ-
 lum trahit, sed suo tempore donat electas animas
 beatitudine, sicut in sua Coronatione præfert & ex-
 primit MARIA, vt cordibus Christianis imprimat.
 Confirmat Augustinus in cap. 6. Ioannis hunc ef-
 fectum adscribendum esse Eucharistiæ. *Cùm cibo &*
potu id appetant homines, vt non esuriant neque sitiant,
hoc veraciter non præstat, nisi iste cibus & potus, qui eos
à quibus assumitur, immortales & incorruptibiles facit in
societate Sanctorum, vbi pax erit, & vnitas plena, at-
que perfecta. Complectitur prædictos duos effectus
 Iustinianus, quos nouo Dauidi Christiano ac Ma-
 riano precatur Serm. de Eucharist. *Protegant te sancta*
mysteria, & inter medios seculi fluctus ante mystici Pha-
raonis faciem gradieris illesus. Illum itaque in intellectu
pelago suffocatum aspicias constitutus in littore. Tunc lati-
tie initiato carmine magna cordis exultatione clamabis:
Cantemus Domino, gloriose enim magnificatus est: equum Exod. 15, 1.

Et aethiorem deiecit in mare. Hoc gloriosum Ca-
cum edicit soror Moyſis, & Aaron poſt exitum
Ægypto, Maria, quod noua Maria aſſumpta
exitum ſuſtulum de mundo in cæleſti introitu
rat. Dum illa antiqua Maria duceret chorum,
Sion modulantem ſequebantur, & dum cæleſti
MARIA modulatur, concinunt virgines Eucharis-
tæ palmis & lauris ornata & decorata. Canunt
riam Domino & Dominæ, cuius virginittis ſig-
culum conſonat myſterio fidei, cuius corona ſig-
rum duodecim cum duodecim fructibus Eucharis-
ſtiæ reſpondentibus, duodecim Spiritus ſancti
ctibus miram habet conſonantiam.

Attende Eucharistiæ, & virginittis
concentum.

Conſonantia mirabilis Eucharistiæ
virginitate miranda Aſſumptæ MARIA

Mirabilis Eucharistia eſt, mirabilis quoque
ginittas, in qua ſeptem miracula, que
rum in modum in admirabili Sacramento reſpe-
dent, clarè ſatis elucent. Septem mundi miracula
quæ profanis Scriptoribus celebrantur, obſcuro
ignobilia ſunt; quæ in Eucharistia & Mariana

ginitate coruscant, præclara, splendida, fulgidaque
 procedunt: *Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: escam dedit timentibus se.* Psal. 118, 4

I.

Primum miraculum Eucharistiæ illud est, ut Mirò mul-
tiplicatus
Euchari-
stia. cum Sacerdos verba consecrationis super hostia pronuntiauerit, in ea verum Corpus CHRISTI existat, quod ex utero purissimæ Virginis exiit: & simul atque Sacerdos consecratoria verba super calicem protulerit, illic verus & pretiosus CHRISTI Sanguis conficitur. Et quamuis tot millia Missarum in toto mundo celebrentur, illo ipso momento quo Sacerdos verba Consecrationis absoluit, hanc mirabilem Deus efficit conuersionem, & in earum singulis realiter & verè est Seruatoris nostri Corpus & Sanguis, & in vno & altero vnus & idem CHRISTVS est. Cum Deus factus est homo, diuinitas diuini Verbi, quæ per suam immensitatem præsens vbique est, attemperauit se sacrosanctæ humanitati, ut ibi esset, vbi eius humanitas foret. Hinc factum est, ut Deus homo loco vno contineretur, nec alibi resideret mores suæ accipiens humanitatis: cuius officium pendens in Consecratione, Diuinitas efficit, ut more ipsius Corpus & Sanguis CHRISTI non in vno loco solum, sed etiam in plurimis partibus orbis,

vbi sacrificium celebratur, & sacra Communio
mitur, inueniantur.

*Mirꝰ mul-
tiplicata
virginitas
Mariæ.*

Hoc ipsum miraculum resplendet in virgini-
te, quæ cum vnica & singularis foret in gloriosis-
sima MARIA, cuius puritas longè lateque patet per
tam Ecclesiam Dei, quæ tota quanta est, virgo
veluti scribit Apostolus ad Ephesios cap. 5, 25. *diligite vxores vestras, sicut & CHRISTVS dilexit Ec-
clesiam, & seipsum tradidit pro ea, vt illam sanctificaret
mundans lauacro aquæ in verbo vite, vt exhiberet
ibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut
maculam, aut aliquid huiusmodi, vt sit sancta & immacu-
lata.* In hanc eandem sententiam scribit Apostolus
2. Corinth. II, 2. *Æmulor vos. Despondi enim vt
viro virginem castam exhibere CHRISTO.* Ex vna
MARIAE virginitate, cuius *vita inclyta cunctas illustrat
ecclesias, tota earum puritas, quæ vna vbique est, &
diuersa, promanauit. Eadem virginitas in omnibus
Ecclesiis fulget, sicut eadem est Eucharistia, quæ
in illis immolatur Deo, ac sumitur.*

II.

*Mirꝰ Chri-
stus sub ac-
cidentibus
ponitur.*

Secundum miraculum, quod in Eucharistia
tratur, est illud, quod post verba consecrationis
nec panis nec vinum maneat, sed Caro & Sangui-
Christi sub accidentibus panis & vini constituantur.

indicantibus aliter sensibus, visu, tactu, gustu, & olfactu, quorum indicio se fides Catholica opponit.

Hoc ipsum mirabile virginitas **MARIAE** patra-<sup>Mirè incarnat-
natur ex
Virgine.
Luc. 1, 38.</sup> uit, cum protulit: *Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.* Tunc temporis partes Sacerdotis egit, & simul altaris. **MARIAM** Sacerdotem *voco simul & altare,* ait Homilia de eius Laudibus Epiphanius. Et quidem Sacerdotali munere functa est, cum verbo concepit Filium, panem caelestem ac viuum. *Hic est panis, qui de caelo descendit,* ipse de se loquitur, ^{Ioan. 6, 59.} & pro se, *Ego sum panis viuus.* Hunc panem è caelis ^{Ioan. 6, 51.} missum in sacrosancto viscerum suorum altari **MARIA** accepit & coluit, & in eodem **CHRISTVS** mundum istum ingrediens se obtulit aeterno Patri, sic testante ac confirmante Paulo Apostolo cap. 10, 5. ^{Hebraeor.} *Idè ingrediens in mundum dicit: Hostiam, ^{Psal. 39, 7.} & oblationem noluisi, corpus autem adaptasti mihi; holocausta pro peccato non tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio; vt faciam, Deus, voluntatem tuam. Aufert primum, vt sequens statuatur. Aufert cetera Sacrificia, vt se vnam victimam hostiamque constituat, quemadmodum in consecratione panis & vini eorum substantiam tollit, vt eorum loco Caro & Sanguis pretiosus accedat & succedat.*

III.

*Mirò stant
ac. d. in
in Eucha-
ristia.*

Est & aliud quod elucet in Eucharistia, in quo præter rerum omnium naturalem ordinem acciden-
riam, panis & vini accidentia, quæ per se subsiste-
nequeunt, destructa panis ac vini substantia, præ
miraculum quasi in aëre pendentia sustentantur.
Pendent in aëre nubes, quarum instar accidentia
riæ formæ remanent in Eucharistia, ubi latibet
suum CHRISTVS posuit, & sub sacra accidentia
per se stantium nube occultatur & latet.

*Mirò ser-
ma serui-
tutis in
Christo.*

Hoc idem miraculum præcesserat iam in Virgine
de qua olim Isaias c. 19, 1. prophetarat: *Ecce Dominus
ascendet super nubem leuem, & ingredietur Ægyptum
& commouebuntur simulacra Ægypti à facie eius, &
Ægypti tabescet in medio eius.* Ascendit super nubem
leuem, cum Deus suscepit carnem. Cum in forma
esset, non rapinam arbitratus est se esse equalem Deo,
seipsum exinaniuit, formam serui accipiens, & habitum
uentus vt homo. Forma Dei, diuinitas est, cuius
inerat nec inhærebat seruitus creaturæ, cum
ipsa creatrix, sed species per se stabat seruitutis
ram forma Dei, quam tegebat & occultabat, &
seruiebat & obsequabatur, ac proinde habitu
tus vt homo scribitur & describitur. Habitus quidem
humanus vtrumque hoc præstat officium, vt quæ

riat & seruiat, & humanitas tegumentum & obsequium exhibet diuinitati, quæ duo munia obeunt & exercent accidentiâ in Sacramento altaris. Ascendit quoque super nubem leuem Deus, quatenus elegit Virginem matrem, & in eius sacrosancto utero latere dignatus est. Delituit sic CHRISTVS in Virgine, sicut & idem ipse in altaris Hostia delitescit. Postquam Virgo vices Sacerdotales gerens, verbo concepit Filium, sub signis conceptionis ita zelatus est panis ille cælestis, vt vel ipsum sanctum Iosephum prorsus lateret, donec in somnis diuinitus monitus est: *Ioseph fili David, noli timere accipere MARIAM coniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est.* Cùm diuinum hoc oraculum accepit Iosephus, oriabantur sensus, visus, odoratus, & tactus, solus vnus auditus negotiabatur, quia *fides ex auditu*, quemadmodum definit Paulus. Oportebat ita fieri, vt mysterium fidei, quod sub signis humanæ conceptionis tegebatur, crederetur, mouereturque in posterum vnusquisque fidelium, cùm illud ipsum celebraretur in Eucharistia.

Quod non capis, quod non vides

Animosa firmat fides,

Præter rerum ordinem.

Sub diuersis speciebus

Signis

*Signis tantum, & non rebus
datent res eximia.*

IV.

*Mira trās-
substan-
tiationo.*

Est & aliud mirandum quod in venerando sacramento patrat, dum, præter omnem lectionem conuersionum naturalium, tota panis substantia totum Christi Corpus, & tota substantia vini conuertitur in pretiosum eius Sanguinem. In ceteris aliis conuersionibus mutatur forma, manet tamen materia, dum terra in aurum, & aqua in crystallum transmigrat. Hæc conuersio ac transmutatio mira ac rara est, ut nouo *transsubstantiationis* uocabulo signetur & explicetur.

*Mira In-
uentiono.*

Hoc idem miraculum sibi vendicat Mariana uirginitas, cuius laus & gloria hæc est, ut eadem conueniens materia, quam Deus ex eius utero uirginali conceptus est, consecratur in Eucharistia, ne quia ea sit quod non redoleat & sapiat maternam uirginitatem. Cedunt materiae uirginali panis & uini substantiæ, in quarum generatione & productione non solum terra occupatur, sed etiam opera & industria hominis negotiatur. Homo est qui plantat uinam, fodit terram, putat uitem, racemos legit, uinum exprimit. Homo est qui terram arat, serit, metit, panem conficit. Panis cælestis est alius, aliud est

num pretiosum ac generosum Sanguinis CHRISTI, quos fetus ac fructus, sine vlla opera & industria externa virili, terra virginalis tulit. *Hunc corporis panem, vt ait Nyssenius lib. de Vita Moys. non aratio, non satio, non agriculturalum opus efficit. Virgo intacta permansit, & tamen terra pane plena fuit, quo famescientes mysterium Virginis perdocti facile saturantur.* Facebant ergo substantiæ panis & vini, opera manuum hominum: cedant Virginis mysterio, in quo nec manus nec industria humana quidquam sibi adscribere potest. Quod si virginitas claustrum amat & clausuram, nec mysterio virginali tantus ornatus desit, remaneant panis & vini accidentia, quibus tantum puritatis Sacramentum claudatur & obtegatur. Capiuntur, & simul tanguntur accidentia, carne intacta, & Sanguine CHRISTI illibato, vt intactæ & illibatæ virginis MARIAE hoc esse mysterium pateat.

V.

Satis quoque mirabile est totum CHRISTVM sub accidentibus panis contineri, & similiter ipsum totum sub vini formis accidentariis virtute consecrationis collocari:

Mirè totus CHRISTVS in hostia, & totus in calice.

Caro cibus, sanguis potus,

Manet CHRISTVS tamen totus

Sub vtraque specie.

Kkkk

Li-

Lilium candidum est, & in eius medio color aureus ac rubicundus emicat. Et quidem Sacramentum caritatis mysticum lilium est, cum in Psalmum illud dicit Ambrosius: *Bona pascha, diuina Sacramenta sunt. Carpis illic lilium, in quo est splendor eternitatis.* Hoc lilium candicat in Hostia, in Sanguine Christi rubet.

Simile miraculum virginitatis

Quis non videat liliatam esse virginitatem, quae candicat in corpore mundo, rubet in sanguine christiano. Ea propter cum virginitas Mariana caelestem panem accepit & concepit, liliis ornatur ac decoratur. Lilium, ut ait Augustinus Serm. 1. de Assumptione, *flores reliquos candore nimij nitoris praecellit, & in re nihilominus iucunditatis praepollet. Unde satis congrue virgineo assimilatur decori. Iste namque flos alius ortus ex tellure sustollitur, ac reportandus ad arborem aperitur: a foris quoque nimis candidus, intus roris humore nilo flammescit aspectu, habens praeterea quasi quaedam permanentem in medio flosculum.* Mariana virginitas ante Incarnationem candicat, tota rubet tempore Incarnationis, & post incarnati Verbi partum in se habuit in perpetuum florem. MARIA quippe mater in perpetuo virgo. Respondet ergo MARIA sacro flos charitatis lilio, quod niuem in Hostia est, & calicem in calice; nec unquam marcescit, sed floret.

perpetuò, cum dicat CHRISTVS; *Ecce ego vobiscum* Matth. 28, 20.
sum usque ad consummationem sæculi.

VI.

Mirabile mysterium est, quòd licet panis & vini Miraculum
 accidentia diuidantur & separentur tam in Hostia CHRISTVS in-
 quàm in calice, CHRISTVS non diuidatur nec se- diuisus.
 paratur, sed integer in qualibet particula maneat.
 Exclamat propterea Hieronymus apud Euseb. *O hu-*
manorum illuso sensuum! Franguntur illa, que humanis
sensibus in te videntur accidentia: & tamen nec corrump-
eris, nec frangeris. Te dentes videntur masticare velut
panem materiale, & tamen nunquam masticaris; per-
fectus & integer sub qualibet, quantumcumque minima,
contineris particula. Consonat dictis Ecclesia, dum
 canit:

VII.

A sumente non concisus,

Non confractus, non diuisus,

Integer accipitur.

Nulla rei fit scissura,

Signi tantum fit fractura.

Lex connubialis est illa, quam 1. Corinth. 7, 33. Miraculum indi-
 promulgat Apostolus: *Qui cum vxore est, sollicitus est* uisa virgi-
que sunt mundi, quomodo placeat uxori, & diuisus est. niratis.

Que autem nupta est, cogitat que sunt mundi, quomodo
placeat viro. Nupta erat D. Iosepho MARIA, & sa-

cro matrimonij iure cogitabat quomodo viro
 placeret, ac proinde diuisioni subiacebat, ita
 men, vt adhuc coniugata, omnino integra
 Perfecta coniux, perfecta virgo, cuius nobilitatem
 conditionem ibidem scribit & prescribit Paulus
*Mulier innupta & virgo cogitat que Domini sunt
 sit sancta corpore & spiritu.* Sancta corpore & spiritu
 MARIA erat, licet coniux esset, & ostendit in
 sione coniugali, more Eucharistiae, posse seruare
 tegratam virginalem. Hoc enim exemplo, ait Au-
 gustinus lib. 2. de Consensu Euang. cap. 1. *magnifici-
 sinuatur fidelibus coniugatis, etiam seruata pari
 continentia, posse permanere vocarique coniugium,
 permixto corporis sexu, sed custodito mentis affectu.*

VII.

*Mirè clau-
 ditur
 CHRIS-
 TUS in
 Euchari-
 stia.*

Accedit dictis septimum illud Eucharistiae
 culum, quod Deum, qui sua maiestate & immen-
 sitate continet omnia, nec rerum omnium amb-
 continetur, sub accidentibus panis & vini con-
 tuatur virtute Consecrationis & concludatur. De
 aliqua inter se coniuncta sunt, vbi vnum est,
 rum esse necesse est. Cum ergo Corpori & Sangu-
 Christi Diuinitas iuncta sit, necessarium omnino
 est, vt & illa tam in Hostia quam in calice Corp-
 & Sanguinem suum comitetur.

Septimum hoc miraculum recognoscit Catholica Ecclesia in Regina cæli MARIA, dum ait: *Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferram nescio: quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti.* Contulit gremio suo, quem continent accidentia, & nos ipsi continemus, cum percipimus Eucharistiam. Hæc est mirabilis femina, quam Sole amictam nobis describit Ioannes Euangelista. *Mulier amicta Sole, sacra MARIA est.* Totum illum ipsa recepit in se instar purissimi speculi, quod à Sole irradiatur, & irradiatum redditur totum solare, qualis & Virgo est, cum sit illa *electa ut sol.* Mulier amicta Sole Lunam sub pedibus habet, Lunam scilicet quæ subiacet defectioni & mutationi, quibus Virgo obnoxia non extitit: quapropter pedibus illam terit. Assumpta in cælum hæc est, quæ duodecim stellis redimitur ac coronatur, & totidem quidem sunt Spiritus sancti fructus, & totidem sunt effectus sacre Eucharistiæ, quibus duodecim stellæ ornantes caput virgineum mirabiliter respondent.

*Mirè in
viro MA-
RIAE.*

Apoc. 12, 1

Cant. 5, 8.

*Gloriosi
fructus sa-
cra Com-
munionis.*

Audi Eucharistiæ & eius fructuum
concentum.

Consonantia coronæ stellarum duodecim
duodecim fructuum Spiritus sancti cum
duodecim fructibus Eucharistiæ.

PAulus Apostolus cum in Epistola ad Gal.
cap. 5, 22. carnis opera retulisset, enumerat
eum Spiritus sancti fructus. *Fructus autem Spiritus
charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas,
longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia,
castitas.* Ritè ac rectè Paulus *fructus* vocat: quoniam
teste Anselmo, *ex bona arbore sicut optimi fructus pro-*
deunt, ut refectioem perpetue saturitatis præbent
etis. Mirabilis quoque Eucharistiæ effectus non
fructuum donantur & declarantur, quia ex bona
bore procedunt. Christus ipse, cum Sacramentum
condidit, Apostolisque distribuit, post acceptam
Communionem in eis fructum esse concupiscere
petiuit. Ioan. cap. 15, 5. *Qui manet in me, & ego in illo,
hic fert fructum multum.* Qualis fructus iste sit, Christus
posuerat antea Christus, cum effectum Eucharistiæ
Ioan. 6, 56. promulgaret: *Qui manducat meam carnem, & bibit
meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Sicut enim*

*me uiuens Pater, & ego uiuo propter Patrem; & qui
 manducat me, & ipse uiuet propter me.* Arbor quidem
 vitæ Eucharistia est, vnde & prodeunt fructus, qui-
 bus puræ animæ diuinitus reficiuntur. Ascendit Iu-
 stinianus de Perfect. Monast. cap. 9. *Mysterium hoc,*
inquit, quasi ingens arbor virentibus refertur foliis, sub
qua quicumque fugiunt, laborantes & peregrinantes, pro-
tegentur in ipsius umbraculo ab diei aestu, à turbine quo-
que & pluuia. Mysterium itaque hoc quasi ingens ar-
 bor est tota inserta in Spiritum sanctum, cum dicat
 de Eucharistia CHRISTVS: *Verba quæ ego locutus* Ioan. 6, 63.
sum vobis, Spiritus & vita sunt. Quòd si Spiritus vi-
 uificat, viuificat etiam Eucharistia; & si Spiritus san-
 ctus ignis consumens est, ignea quoque Eucharistia est, Deut. 2, 4
 cum lib. de Natura Dei minimè scrut. cap. 5. dixerit
 Ephræm: *Ignem & spiritum manducandum ac bibe-*
dum præstitit nobis, Corpus scilicet & Sanguinem suum.
 Cum arbor Eucharistiæ sic in Spiritum sanctum in-
 feratur, illius fructus Spiritui sancto debent certo
 certius respondere. Et quidem respondent, vt di-
 cere fas sit: Fructus Eucharistiæ est, charitas, gau-
 dium, pax, patientia, longanimitas, mansuetudo,
 fides, modestia, continentia, castitas. *Fructus*, vt
 ait citatus Anselmus, *à fruendo dicitur: & frui proprie*
non dicimur, nisi rebus illis in quibus finem lætitiæ nostræ
ponimus,

ponimus, in aeternis scilicet bonis, quae in Deo possunt
quandoque paramus. Huc nos alliciunt & trahunt Spi-
ritus sanctus & Eucharistia, cuius fructus assumit
MARIA percepit. Percepit duodecim Spiritus
Eucharistiae fructus, quibus duodecim stellae in
coronatione fulgentes numero & mysterio con-
niunt.

I.

CHARITAS.

*Fructus sa-
cræ Com-
munionis.* PRIMUS Spiritus sancti fructus *charitas* est.
Hic quoque primus est Eucharistiae fructus.
Confirmat hoc ipsum MARIA, dum Cant. cap. 1.
ait: *Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me
ritatem.* Consonat & CHRISTVS, qui post datam
acceptam ab Apostolis Eucharistiam, legem chari-
tatis Ioannis cap. 15, 9. euulgat, & ordinat chari-
tatem, qua Deus in primis & dein proximi diliguntur
à nobis sunt. *Manete*, monet CHRISTVS, in dilectione
*mea. Si praecepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione
mea, sicut & ego Patris mei praecepta seruauerim, et
maneo in eius dilectione.* Subiungit deinde vers. 12.
*est praeceptum meum, ut diligatis inuicem, sicut dilexi
inueni. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam
ponat quis pro amicis suis.* Consentit dictis Ecclesiastici
cuius est illa sententia: *Communionem calicis, quo*

ipse sumitur, non vitulorum sanguine congregavit nos Dominus. Charitas itaque fructus est Spiritus sancti & Eucharistiæ, quem tulit mater pulchræ dilectionis MARIA. Oportet, ut singulis communicantibus anima MARIAE insit, & ita ab altaris mensa recedat, ut tam in Deum quàm etiam homines igne charitatis flagret: *Arbor bona bonos fructus facit: & Matth. 7, Communio bona bonum amoris fructum generat.* 17.

II.

GAVDIVM.

Secundus Spiritus sancti fructus *gaudium*, & Fructus sanctæ Communionis. Sicut etiam est fructus Eucharistiæ. Quapropter CHRISTVS, cum suis Apostolis sacram Communionem esset iam impertitus, ad gaudium & lætiam eos excitat. *Amen amen dico vobis, quia plorabitis Ioan. 16, & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. 20.* Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem pepererit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur, nunc tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum; & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Hæc Eucharistica via, ut per temporariam tristitiam ad æternum gaudium gradus fiat. Huius gaudij particeps MARIA Cantic. 1, 4. dicit: *Introdu-*

*xit me Rex in cellaria sua, exultabimus & letabimur
te, memores uberum tuorum super vinum. Condo-*

MARIAE Ecclesia, dum canit: In voce exultationis
resonant epulantes in mensa Domini. Fructus itaque
charistiae est gaudium Spiritus sancti, sicut Iulianus
Serm. de Eucharistia concludit: *Experientia
tur deuotionis sanctae, & exultatio Spiritus, quae in
cramenti huius perceptione gustatur, notissimum alimen-
ritus noscitur esse testimonium. Sit igitur in singulis
communicantibus almus MARIAE spiritus, qui
tus in Deo gaudeat, totus exultet. Fructifera Com-
munionis est, quae in caelestem definit cordis & animae
exultationem.*

*Sacris solemnibus iuncta sint gaudia,
Et ex praecordiis sonent praeconia,
Recedant vetera, noua sint omnia,
Corda, voces, & opera.*

III.

P A X.

*Fructus sa-
cræ Com-
munionis.*

Tertius Spiritus sancti fructus pax est: & hanc
eamdem Eucharistia producit, cum post
perceptionem dixerit Christus Apostolis Ioan. 14.
*Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis, non quam
do mundus dat, ego do vobis. Et quidem Angeli, &
hic panis de caelo delapsus est, virtutem eius apponit*

uerunt, ac pariter cecinerunt: *Gloria in altissimis Deo*, Luc. 2, 14.

Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Cùm natus esset ex ea, virgo MARIA postulat, *Osculetur me osculo oris sui*; osculo nimirum pacis, in cuius recordationem celebrans Ecclesia dicit, *Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.* Hæc eadem ait: *Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus.* addit præterea: *A fructu frumenti & vini multiplicati fideles in pace CHRISTI requiescunt.* Sit igitur in vnoquoque fidelium anima immaculatæ MARIAE, quæ sola mitis est, & à pacifico Salomone & nomine pacem hausit. Magnum indicium gratæ & acceptæ Communionis est pax, qua post Eucharistiam sumptam homo interiùs fruitur, interiùs quiescit anima.

IV.

PATIENTIA.

Quartus fructus Spiritus sancti *patientia*, & *Fructus sacrae Communionis.* Quartus hic ipse Eucharistiæ prouentus est. Ea propter CHRISTVS post sumptam sacram Cœnam, ad tolerantiam suos hortatur Apostolos cap. 15, 20. Ioannis: *Non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequentur.* Item gloriosissima MARIA, cùm panem cælestem accepisset & concepisset, ascendit in montana, vt patientiæ suæ argu-

gumentum in arduo montium ascensu præbere
ostenderet. Item Ecclesia sancta patientiæ scilicet
volens & designans Eucharistiam, cantat: *Parat
nobis mens Domini aduersus eos qui tribulant nos.* Hoc
factum est, ut Martyres CHRISTI ante passiones
suas sacra Eucharistia reficerentur, & ea refecti
constantes in tolerantia atque patientia forent.
Quid inde?

Caduntur gladiis more bidentium,

Non murmur resonat, non querimonia,

Sed corde intrepido mens bene conscia

Conseruat patientiam.

Hæc patientia, quam in suo sacro Hymno com-
mendat Ecclesia, fructus est Eucharistiæ; & hæc
MARIA Martyrum omnium Regina capit præmium
post illam ceteri, qui suarum tolerantia passionum
Communionem suam esse sanctam comprobant.

V.

LONGANIMITAS.

*Fructus sa-
era Com-
munionis.*

Quintus Spiritus sancti fructus longanimitas
& expellit omnem animi pusillitatem, & hæc
fructus est venerabilis Sacramenti, quandoquidem
post Communionem monet officij sui Apostolus
CHRISTVS, dicens Ioan. cap. 14, 1. *Non turbetur
uestrum.* Numquam fortior, numquam animosior.

MARIA, quàm cum panem cæli in utero virginali concepit. Tam de illa quàm de Ecclesia scriptum legitur Prouerb. cap. vlt. 17. *Accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum. Gustauit & vidit quia bona est negotiatio eius.* Addit deinde Salomon: *Considerauit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit.* Quandoquidem scriptum est, *Panis* Psal. 103, 16. *cor hominis confirmat*, qui moribus Marianis sacrum hunc ceperit cibum, affirmare rectè poterit: *Omnia* Phil. 4, 13. *possum in eo qui me confortat.* Deerat Eliæ animus, cum esset sub umbra iuniperi, præcocem, & necdum satis maturum hunc fructum percepit, & tales concepit animos, ut in fortitudine cibi illius, qui nondum Eucharisticus erat, iter quadraginta dierum emensus fuerit. Cui præstò est Eucharistia, animus deesse nequit.

VI.

BONITAS.

Sextus Spiritus sancti fructus *bonitas* est, & hic Fructus sancti & Communionis. Zach. 9, 17. *ipse reperitur in hoc Sacramento. Quid enim bonum eius, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virgines?* Cum hoc mysterium bonitate plenum sit, impossibile est, ut qui participes eius sunt, consortes bonitatis eius non fiant. Quam ob causam Christus, sumpta iam sa-

cra Synaxi, monuit Apostolos se vitem esse, pal-
 tes ipsos. *Ego sum vitis, vos palmites.* vt, palmitum
 10an. 15, 1. star, cum accipiunt illi iniurias, suave vinum
 fundant, non amarum, sed gratum animam
 quo bonitas consistit, ostendant. O clemens
 ô dulcis virgo MARIA! cuius bonitas maxime
 tuit, cum acceptum de celo panem tibi non
 uasti, sed omnibus, etiam hostibus exposuisti.
 clamat item Ecclesia: *O quam suavis est Domini
 ritus tuus, qui vt dulcedinem tuam in filios deo-
 res, pane suauissimo de celo prestito esurientes reple-
 nis!* Replet bonis eos qui communicant, & com-
 municando bonos, pios, dulces, & suaves
 aduersantibus sibi ostendunt. Hic fructus Spi-
 ritus sancti est affectus MARIAE, & effectus
 charistiae.

VII.
BENIGNITAS.

Fructus sa-
 cre Com-
 munionis. **S**eptimus fructus Spiritus sancti est benignitas.
 Sius munus est, vt sua gratis & hilariter tribuat.
 2. Cor. 9, 7. *hilarem enim datorem diligit Deus.* Ad hanc benigni-
 tem pertinet, quod significauit Christus Discipulis
 accepta iam Eucharistia, vt sui officij memores
 redderet. *Cum autem, inquit, venerit Paraclitus, ego
 10an. 15, 86. mittam vobis à Patre, Spiritum veritatis, qui à Patre*

procedit, ille testimonium perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum es. Quæ bona habuerunt Apostoli, hilariter & gratis post aduentum Spiritus sancti cunctis mortalibus impenderunt. Communicauit & sua benignissima MARIA, cum Verbum caro factum est, & Verbum incarnatum gratis & hilariter nobis effudit, ut benignitatis suæ specimen exhiberet. Ex hac quoque benignitate nascitur, ut Ecclesia sancta, quæ singulis diebus communicat, ad Communionem nos impellat, & aliquando etiam compellat. *Be-^{psal. 50,} nigne fac Domine in bona voluntate tua Sion, ut adifi-^{20.} centur muri Ierusalem. Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ.* Acceptabis sacrificium Eucharistiæ, cuius virtute ducti & inducti communicantes, gratis & hilariter oblationes & holocausta immolabunt, & super altare tuum vitulos imponent, sicut decet eos qui gaudent se esse Marianos & Christianos.

VIII.

MANSVETUDO.

Octauus fructus Spiritus sancti esto *mansuetudo*. *Fructus sa-
crae Communionis.* Columba diuina Spiritus sanctus est, propria eius virtus mansuetudo, in qua conuenit cum agno columba, conuenit cum Spiritu sancto CHRISTVS. Cum homo communicat, Agnum Dei pacatum

tum comedit: debet igitur esse & ipse mitis ac mansuetus, unde & CHRISTVS se participantibus dicit
 Luc 10, 3. *Ecce ego mitto vos, sicut agnos inter lupos.* Prima, quod mitem Agnum accepit, MARIA fuit, & prima mansuetudine tulit,

Virgo singularis

Inter omnes mitis,

Nos culpis solutos

Mites fac & castos.

Huc pertinet, quod accedentibus ad Communionem repræsentat & clamat Ecclesia: *Ecce Agnus Dei ecce qui tollit peccata mundi.* ut nimirum communicantes mitem Dei Agnum percipiant, cuiusque mansuetudinis participes efficiantur.

IX.

FIDES.

Fructus sacrae Communionis.

FRUCTUS nonus Spiritus diuini *fides* est, & sacramentum altaris quid est aliud nisi *mysterium fidei*? Hoc mysterium confirmat in fide Christianos, ac proinde CHRISTVS, ut firmaretur fide Apostolos, Eucharistiâ eos refecit, refectorem Ioan. cap. 14, 1. monuit, *Creditis in Deum, & in me credite.* Accedit & beata MARIA, quæ cum de lapsum è cælo panem degustasset, à fide communitata est: commendauit autem illam fidelis Elisabethæ

tha, *Beata, quæ credidisti.* Accedit, & Catholica Ec-
clesia, quæ communicanti dicit: Luc. 1, 45.

Quod non capis, quod non vides,

Animosa firmat fides,

Præter rerum ordinem.

Mysterium fidei est, quod fidelem parat, ac reddit
audium, ut si quis huic Sacramento firmiter ac fi-
deliter credat, ad ceterorum mysteriorum religio-
nem facile aditum inueniat. Mysterium fidei est,
cuius alimoniâ tota fides Christiana nutritur & edu-
catur. Hinc vera fides procedit, pullulat, & fructi-
ficat. Procedat, pullulet, & fructificet fides illa,
quæ beatam fecit MARIAM, faciet & animam su-
mentem Eucharistiam.

X.

MODESTIA.

Decimus Spiritus sancti fructus est *modestia*, Fructus sa-
cræ Com-
munionis.
quæ docet hominem moderationem verbo-
rum & factorum, ut se componat, & humiliter ge-
rat. Christus humiles & modestos voluit eos, qui-
bus suam Eucharistiam impendebat, & idcirco,
cum illam institueret, in sancta humilitate instru-
xit. Præluxit exemplo MARIA, quæ dum panem
cælestem accipit, humilitate illum concepit, Ecce Luc. 1, 38.
ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum: &
M m m m post-

Luc. 1. 48. postea sibi similis cecinit in montanis, *Quia respice
humilitatem ancilla tuae*, ecce enim ex hoc beatam
cent omnes generationes. Tota humilis ac modesta
clamat Ecclesia: *O res mirabilis! manducat Dominus
seruus, pauper, & humilis*. Famuli, cum sibi ad
dominum norunt, modestè se gerunt; & ad
rum exemplum componere nos Paulus contem-
Phil. 4. 5. cum dicit, *Modestia vestra nota sit omnibus hominibus
Dominus enim propè est*. Quòd si, cum dominus
pè sit, modestiam requirit in seruis, quanto
rem compositionem exigit, cum Dominum
edimus, & intra nos recipimus? Exiget plane
destiam virginealem, quam post factam Incarnati-
nem MARIA seruauit & coluit.

XI.
CONTINENTIA.

*Fruitus sa-
cræ Com-
munionis.* **V**Ndecimus Spiritus sancti fructus
est, cuius vis in eo sita est, vt impediatur
caro nostra lasciuiat. Ne palmes lasciuiat, purgatur
& emundatur, & hoc ipsum efficit cum carne
stra Spiritus sanctus. Hic etiam effectus totus
charisticus est, vnde & CHRISTVS, postquam Ap-
stolis suis panem consecratum distribuisset,
Ioan. cap. 15, 1. *Ego sum vitis vera, & Pater meus qui
cola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructum*

tollet eum: & omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat. Continuit se intra domum & intra templum MARIA, ut continentia præluceret exemplo, sicut ante & post Eucharistia susceptionem præluxit. Ecclesia sancta continentia cingulo vult præinctos Sacerdotes suos ante Missæ celebrationem, & post acceptam Communionem tanti beneficii memores eos esse cupit, & monet, ut gratias Deo agant, & ab eo simul donum ac fructum continentia postulent ac dicant: *Deus, qui tribus pueris mitigasti flammam ignium, concede propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.* Benè Bernardus Serm. in Cœna Domini: *Quis poterit tam efferos motus frangere? Quis pruritus ulceris ferre queat? Confidite, quia & in hoc gratia subuenit, & ut securi sitis, Sacramenti Dominici Corporis & Sanguinis pretiosi inuestituram habetis.* Hæc gratia MARIAE immaculata est, quæ humana carne æternum Verbum vestiuit.

XII.
CASTITAS.

DVodecimus Spiritus sancti fructus est *castitas*. Fructus sacrae Communionis. Castitas & continentia discrepant inter se: continentia luctatur, vincit castitas. Egit Christus post acceptam Communionem cum Apostolis Ioan. cap. 15, 3. & eorum castitatem recognoscens, ait: *Iam*

M m m m 2

mun-

mundi estis propter sermopem, quem locutus sum vobis. Quod quidem postquam iam beata MARIA verbo concepit Filium, non solum virgo, sed etiam virginitas erat. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio, quia quem celi capere non poteram tuo gremio contulisti. Hæc Mariana virginitas ex patre illo processit, qui descendit è cælis. Et ubi Eucharistia est, ibi & virginitas est, cum dixerit cap. 9. Zachar. Quid enim bonum eius est, & quid pulchrum eius, nisi frumentum electorum, & vinum germinans virginum? Eucharistia instar pretiosæ arboris est, quæ germinat virgines, producit carnis & spiritus incorruptionem, perfectam scilicet castitatem, quæ fructus est Spiritus sancti. Appositè Cyrillus lib. 4. Ioan. cap. 34. Vt panis hic terrestris fouet, imbecillitatem carnis nostræ sustinens & conseruans; ita & ipse (noster) CHRISTVS in Eucharistia) per Spiritum sanctum spiritum nostrum vinificat, & corpus ipsum à corruptione liberat. Liberat Eucharistia homines à corruptione & in cælum transfert, vbi gloriosa MARIA duodecim primæ magnitudinis stellis, duodecim Spiritus sancti fructibus respondentibus, coronatur, & secundum illam dignè ac purè communicantes ad eandem stellis, sed minoribus, coronabuntur. Qui vero rø frequentius & feruentius communicauerint, ibi

ce eodem Spiritu sancto, & eadem MARIA comite,
 coronam duodecim stellarum illustriorum obtine-
 bunt. Ad tanti frequentiam Sacramenti ducit nos
 multiformis munere suo Spiritus sanctus. Attrahit
 nos per se, & per septem dona sua, vt accedamus
 sapè, & sapè in nobis gloriosam MARIAM, totam
 planè Lucharisticam, referamus virtute venerabilis
 Sacramenti, quod terram cælum, terrenos verò ho-
 mines cælestes efficit, & supercælestes eos, qui di-
 tari Spiritus sancti muneribus, munificum Eucha-
 ristia Sacramentum sapè recolunt & frequentant.

Ducit nos ad frequenter sumendam Eucharistiam Spiritus sanctus & MARIA.

ASSIDVITAS ET CŒNSTANTIA
 IN CVLTV ET VSV
 SACRÆ EVCHARISTIÆ
 SANCITA ET SANCTIFICATA
 SEPTEM DONIS
 SPIRITVS SANCTI.

FREQUENTATIONIS Eucharisticæ primus
 & primarius auctor est Spiritus sanctus,
 siquidem post eius descensionem assiduus
 sacra Communionis, vsus ingruit & in-
 ualuit. Postquam cap. 2. Actor. sacer Historicus so-
 lem-

Spiritus sanctus auctor frequentis Communionis.

lem in Discipulos Spiritus sancti aduentum
 scripsisset, statim eodem loco retulit, sanctæ Eucha-
 ristia frequentiam inductam in Ecclesiam fuisse,
 quidem ita vsitatam & communem, ut quocumque
 foret. Traditur de primis illis Fidelibus: *Erant autem
 perseverantes in doctrina Apostolorum, & communione
 fractionis panis, & orationibus.* Adhuc rursus: *Quotidie
 quoque perdurantes unanimes in templo, & per-
 gentes circa domos panem, sumebant cibum cum exulta-
 tione, & simplicitate cordis, collaudantes Deum, &
 benedictes gratiam ad omnem plebem.* Ad imprimendam
 magis, magisque infingendam mentibus & animis
 Christianorum hanc sacræ Communionis frequen-
 tiam, Can. 10. iubent Apostoli: *Omnes fideles, qui
 ingrediuntur Ecclesiam, & Scripturas audiunt, non tam-
 perseverant in oratione, nec sanctam Communionem pro-
 piunt, velut inquietudines Ecclesie commouentes, con-
 nit Communionem priuari.* Hanc eandem legem
 multò post seruandam monuit Anacletus Episcopus,
 Episcopus, inquit, *Deo sacrificans, testes, ut præfixum
 secum habeat, & plures quàm alius Sacerdos.* Sicut
 maioris honoris gratia fruitur, sic maioris testimonij
 mento indiget. In solemnioribus quippe diebus, aut septem
 aut quinque, aut tres Diaconos (qui eius oculi dicantur)
 & Subdiaconos, ac reliquos ministros secum habeat.

sacris in dextera vestibus, in fronte & à tergo, & Presbyteri dextrâ lauaque, contrito corde, & humiliato spiritu, & prono stent vultu, custodientes eum à maleuolis hominibus, & consensum eius præbeant Sacrificio. Peracta autem eius consecratione communicent. Hinc desumptum capitulum Peracta. de Consecrat. dist. 2. Peracta consecratione omnes communicent, qui noluerint Ecclesiasticis carere liminibus: sic enim Apostoli statuerunt, & sancta Romana tenet Ecclesia.

Hæc methodus, quæ tunc temporis in vsu erat, & diu viguit, optaret sancta Synodus Tridentina vt in populo Christiano reuiuisceret. Ostendit desiderium suum sess. 22. cap. 6. & quidem in hæc verba: Optaret quidem sacrosancta Synodus, vt in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistia perceptione communicarent, quò ad eos sanctissimi huius Sacrificij fructus vberior proueneret. Quanta sit huius susceptionis copia fructuum, vel ex hoc intelligi potest, quod ait Iustinianus Sermone de Eucharistia: Frequentatur autem Eucharistia, vt iustis gratiam, peccantibus veniam, debilibus robur, letitiam mœstis, diligentibus exultationem, nutantibus spem, credentibus pacem, victoriam certantibus, captiuis libertatem, atque defunctis conferat requiem. Verum enim verò non omnibus conuenit vnus & idem vsus

Com-

Communione, quemadmodum & ipse Iustinianus
adstruit & docet cap. 19. de Monastic. perfect. *Sed*
enim, qui quotidie delinquit, ita quotidie saltem Deo
confiteatur. & qui quotidie communicando deficiunt, quo-
tidie spiritualiter communicando restaurentur: sacra-
mentaliter autem interdum. Non enim ab omnibus un-
ter communicandum est, sed à quibusdam sapius, à
quibusdam rariùs, prout vniuscuiusque affectus tractatus
virtus meretur: potissimum autem ab iis, qui Deo dediti
sunt, sumi debet Sacramentum hoc. Consulendus
que est affectus cordis & animi, quem Spiritus
sanctus infundit, vt eodoti fideles sacram frequen-
ter Eucharistiam, ad cuius frequentem usum ex-
citatus Spiritus sanctus per septem dona sua, quae sunt
sapientia, intellectus, consilium, fortitudo, sci-
entia, pietas, timor.

I.

SPIRITVS SAPIENTIAE.

*Donum
vsus Eu-
charistiae.*

Spiritus sapientiae est, vt definit ac probat
Bernardus cap. 7. de Septem donis, quidam inter
Pfal. 33, 9. *sapor, & suauissimus gustus. vnde Psalmista: Gustate*
Pfal. 45, *& videte, quoniam suavis est Dominus. & iterum: Pueri*
Pfal. 33, 6. *te, & videte. & iterum: Accedite ad eum, & illamini*
mini. Hec diuina sapientia interno gustu superna praedat
mus, videlicet contemplantes, quam amonum sit amonum

catibus interesse, vbi nil poterit quod displiceat esse, vel quod placeat abesse. Hoc sapientiæ spiritu dñati ac donati erant primi illi fideles, qui quotidie communicabant. Erant omnes perseverantes in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. Prælibabant in orationibus & contemplationibus suis, quàm amcœnum esset, Regi Angelorum interesse, & eius deliciis frui, quarum interno gustu deliniti, & simul delibuti, quotidie perdurantes vnam ^{Act. 2, 42.} ^{Act. 2, 46.} nimitè in templo, & frangentes circa domos panem, sumebant cibum cum exultatione. Magnum discrimen est inter hunc cœlestem cibum & alias terrenas escas: solum ista, cùm sumuntur & capiuntur, palatum mulcent & recreant, ille verò, etiamsi reipsa non edatur, spiritualiter delectat, sapitque cùm quis affectu spiritali fertur, & trahitur in Eucharistiam. Tunc spiritus sapientiæ in anima virtutem suam exercet, & allicit eam, vt reali perceptione CHRISTI reficiatur.

Quod vt meliùs elucescat, satis appositè loquitur Concilium Tridentinum sess. 13. cap. 8. Quod ad usum autem, rectè & sapienter Patres nostri tres rationes hoc sanctum Sacramentum accipiendi distinxerunt. Quosdam enim dixerunt Sacramentaliter dumtaxat id sumere, vt peccatores; alios tantùm spiritualiter, illos nimirum,

Nnnn

rum,

rum, qui voto propositum illum celestem panem edunt
 fide viuâ, quæ per dilectionem operatur, fructum eius
 utilitatem sentiunt; tertios porrò Sacramentum alter
 & spiritualiter, hi autem sunt, qui se prius probant
 instruunt, vt vestem nuptialem induti, ad diuinam
 mensam accedant. Accedunt autem ij, qui spiritu
 sapientiae alliciuntur & inuitantur, vt spiritali
 Communionem refecti, reipsa sacra se Eucharistia cogit
 ment. Hæc quidem attractio & inuitatio pertinet
 ad sapientiam, quæ per fidem viuam, dilectionem
 & alias virtutes vocat & excitat animas ad
 sacram communicationem. Quò pertinet id, quod
 legimus cap. 9, 1. Prouerb. *Sapientia edificauit sibi
 domum, excidit columnas septem. Immolauit victimas
 miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit
 suas vt vocarent, ad arcem & ad mœnia ciuitatis. Si
 est paruulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est
 nite, comedite panem meum, & bibite vinum quod
 vobis. Accersit ignaros & insipientes, vt spiritu
 sapientiae donati, interno sapore & gustu recreati,
 currant ad Eucharistiam, cuius sacra sumpcione
 terna dulcedo & suauitas perficitur & consumatur.
 Experta Ecclesia loquitur, confirmat hoc iplura
 dum orat Dominicâ VI. post Epiphaniam.*

non humi repit, sed in altum eleuatur, & in ca
 Phil. 3, 10. conuersatur, vt & dicere cum Paulo liceat, *Cono*
satio nostra in caelis est. Confirmat assertum S. Bernar
 dus Senerſis tom. 2. Serm. 57. *Cum Sacramenti pro*
ptio debitam requirat purgationem peccatorum, & ma
talem eleuationem, seu reuerentiam atque deuotionem,
quis qualibet die paratus sit praedictis modis, & aliis
pedimentum non habeat, vtile est ei hoc Sacramentum
quentare.

Ad hanc mentis & cordis eleuationem, quae
 frequentem Communionis vsum necessaria est, ci
 citat nos Sacerdos, cum ante Consecrationem
Sursum corda. Et quidem monitum hoc non parum
 consonantiam habet cum eo, quod alta voce can
 gabat olim Diaconus, antequam sacra Synaxis
 peretur. Clamabat, *Stemus honestè.* Quae verba
 pendens Chrysostomus Homilia De non contem
 nendis Ecclesiae mysteriis, inquit: *Propter hoc bene*
tempore diuini Sacrificij stare iubemur, vt cogitatione
mi repentes erigamus. Hunc spiritum intellectus re
 rit in communicantibus S. Laurentius Iustinianus
 cum cap. 19. Monastic. perfect. in illam prout
 orationem: *Aperi igitur, o melliflue amor, aperi, inquam*
o diuina bonitas, interiores fideium oculos, vt formata
dei irradiati lumine mereantur videre te. Ex dictis

ma causa defumenda est, propter quam panis intellectus dicatur Eucharisticus, & quidem ab Oraculo diuino, *Cibavit illum pane vita & intellectus.* Panis Ecclesi. 15, 5. intellectus est, quia sine spiritu intelligentiæ percipi nequit. Secunda causa huius appellationis est vis & virtus eiusdem sacre Eucharistiæ, cuius digna perceptione eadem intelligentia, quam suo munere ac lumine Spiritus sanctus illustrat, magis illuminatur. Narrat Scriptura 1. Reg. 14, 27. quomodo esuriens Ionathas gustauerit fauum mellis, & eius dulcedine recreatus, fuerit illustratus. *Extenditque summitatem virgæ, quam habebat in manu, & intinxit in fauum mellis, & conuertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius.* Mysticus hic fauus Eucharistiæ est, quem vir Christianus percipit in altari, & illustratur more Regum Orientalium; in cuius sancta Epiphania, & eius Octaua petit & orat Ecclesia, Spiritus sancto illustrata, virtute sacre Eucharistiæ illuminari.

Ecclesiæ & animæ donatæ spiritu intellectus
Oratio I.

PRæsta, quæsumus omnipotens Deus, vt quæ solemniter celebramus officio, purificatæ mentis intelligentia consequamur.

Nnnn 3

Ora-

Oratio II.

Cælesti lumine, quæsumus Domine semper
 ubique nos præueni, vt mysterium, cuius
 participes esse uoluisti, & puro cernamus intuitu,
 digno percipiamus affectu.

III.

SPIRITVS CONSILII.

*Spiritus
 uisus Eu-
 charistik.*

Spiritus consilij est, quo quis religiosè dicitur
 ut tria religiosa consilia seruet, & diligenter
 stodiatur, colatur castitatem, paupertatem & obedien-
 tiam. Hic idem spiritus consilij attrahit hominem
 non solum ad cœnam Agni gustandam, sed etiam
 ad frequentandam. Nouerat ita esse S. Ambrosius
 qui priusquam sacris assisteret altaribus, castitatis
 donum in primis appetebat & petebat. Rex Tyru-
 num, & amator castitatis & integritatis, cælesti uisum
 benedictionis tue extingue in corpore meo fomitem
 libidinis, ut maneat in me tenor castitatis corporis
 meae. Mortifica in membris meis carnis stimulos,
 libidinosas commotiones, & da mihi veram & perpetuam
 castitatem, cum ceteris donis tuis, que tibi placeant
 uirtute, ut sacrificium laudis casto corpore & mundo
 ualeam tibi offerre. Sacerdos erat Ambrosius, & nouerat
 in Ecclesia necessariam esse uirtutem castitatis

vt qui perpetuò celebrant, & de Eucharistia participant, perpetuò etiam corporis & animæ castitatem colant & seruent. Non derogant ministerio Sacerdotali aliquando opes & diuitiæ, nec potestas & imperium, derogat tamen defectus puritatis & castitatis, in qua nec est nec esse potest dispensatio, vt præluceant puri & casti exemplo iis, qui more Sacerdotali sacram velint Eucharistiam frequentare.

Et quidem in coniugatis ipsis, quibus coitus licitus est, quæritur abstinentia à voluptate coniugali, si velint sæpiùs accedere ad Eucharistiam. Ita monet Hieronymus scribens contra Iouinian. *Probet, inquit, se vnusquisque, & sic ad Corpus CHRISTI accedat: non quòd dilata Communionis vnus dies, aut biduum, sanctiorem faciat Christianum, vt quod hodie non meruerat, cras mereatur; sed quòd, dum dolet se non communicasse, ab uxoris amplexu, vt amoris coniugij amorem CHRISTI præferat.* Adhuc aduersus Iouinianum idem Hieronymus: *Scio Romæ hanc esse consuetudinem, vt fideles semper CHRISTI Corpus accipiant; quod nec reprehendo, nec probo, sed ipsorum conscientiam conuenio, qui eodem die post coitum communicant, & iuxta Persium, noctem flumine purgant. Quare ad Martyres ire non audent, quare non ingrediuntur Ecclesias; an alius in publico, alius in domo CHRISTVS est?*

est? Casta mente, casto corpore sumenda & rep-
tenda Eucharistia est.

Pfal. 27.
27.

Luc. 1, 53.

Hæc alimonia pauperum est. *Edent pauperes, & saturabuntur*, David cecinit; & MARIA, *Esurians impleuit bonis, & diuites dimisit inanes*: exclamatur propterea Ecclesia:

O res mirabilis!

Manducat Dominum

Pauper, seruus, & humilis.

Ea propter, quos spiritus consilij ad pauperum Euangelicæ professionem ducit, adducit ad Communionem, & suadet ut sæpè ad mensam CHRISTI recurrant. Diuites sæculi huius fastidiunt pauperes qui frequenter ad se veniunt. Longè alia conditio CHRISTI est, qui fastidiosos propterea diuites non fastidit, & dimittit; admittit indigos, alit & pascit egentes. Exclamat idcirco Ecclesia: *O quam suauiter Domine spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in facie demonstrares, pane suauissimo de celo prædito esurientes repleas bonis, fastidiosos diuites dimittens inanes!* Quia si CHRISTVS consecratus pauperes non fastidit, pauperem tædere non debet sacram frequentare Eucharistiam, ne similes illis fiat, qui missum de celo manna respuerunt, & contempserunt.

Benè & satis benè Augustinus Epistola 118. ad Iamam

Ianuar. *Contemptum solum non vult, iste cibus, sicut neque manna fastidium.* Fastidium illud egenis populi fuit, non diuitis Dei, nec modò diuitis CHRISTI est, sed inopis hominis, quem sacræ atque diuinæ tædet Communionis. Fastidit egenus diuitem, non diues egenum, cui se offert semper edendum.

Ad hunc sacrosanctum cibum etiam atque etiam sumendum spiritus consilij vocat eos, qui suam renuntiant voluntati, & alterius se subiiciunt & submitunt imperio. Quanti hoc referat, ostendit sanctus Laurentius Iustinianus cap. 24. de Casto conuubio, cuius est ista sententia: *Nemo ad hoc percipiendum per se dignus est, quamuis multa sit præditus sanctitate: obedientia quemque dignum facit, non vita.* Ergo qui obedientia Superioris, vel etiam religiosi sui Confessarij sanctam iterat ac repetit Eucharistiam, non est cur timeat errare. Nec errant, qui se Deo in Religione sacrarunt, & frequentant hoc Sacramentum, cum cap. 19. de Monast. perfect. paulò antè dixerit Iustinianus: *Potissimum ab iis qui Deo dicati sunt, sumi debet Sacramentum hoc.*

Hoc mysterium Eucharisticum est, in quo triplex funiculus, obedientiæ, paupertatis, & castitatis, quam spiritus consilij neçtit, constringitur, ne rumpatur, confirmatur virtute Eucharistiæ obe-

Oooo

dien-

Iohan. 6, 58. dicitur, quandoquidem CHRISTVS ait: *Sicut me
 viuens Pater, & ego uiuo propter Patrem, & pater
 manducat me, & ipse uiuet propter me.* CHRISTVS
 Patre missis per obedientiam, in obedientia patris
 cipem sui confirmat. Reprimitur cupiditas ter-
 narum rerum huius virtute Sacramenti, & idcirco
 paupertas Euangelica magis solidatur: teste eodem
 Cyrillo lib. 3. in Ioannem cap. 34. *Quasi frax quorundam,
 ad desiderium rerum meliorum CHRISTVS circumducit hoc
 spiritali cibo.* Castitas quoque Ecclē-
 ristia beneficio maius accipit incrementum, ut
 Cyrillus lib. 4. in Ioannem cap. 17. affirmat, *Sci-
 enim in nobis manens CHRISTVS scientem membra
 rum nostrorum legem.* Ducitur spiritu consilij Ecclē-
 sia, nimirum obedientia, paupertatis & castitatis
 & harum trium confirmationem virtutum suo
 dine postulat in sacrosancto Missaē sacrificio
 concedi, sibi donari.

Ecclesiae & animae donatae spiritu consilij

Oratio I.

Protege nos Domine tuis mysteriis seruientem
 ut diuinis rebus inhærentes, & corpore tibi ser-
 uilemur, & mente.

Oratio II.

His nobis, Domine, mysteriis conferatur, quo
terrena desideria mitigantes discamus amare
caelestia.

Oratio III.

Hæc hostia, quæsumus Domine, emundet
nostra delicta, & ad Sacrificium celebran-
dum subditorum tibi corpora mentesque sancti-
ficet.

IV.

SPIRITVS FORTITVDINIS.

Spiritu fortitudinis præditus vir iustus, teste Sa-
lomone, *quasi leo confidens absque terrore erit.* Item: Donum
vsus Eu-
charistia.
Prou. 28, 1
Prou. 12,
21.
Hebr. 11,
Non contristabit iustum, quidquid ei acciderit. Hoc spi-
ritu muniti Sancti, vt scribit Apostolus, *ludibria &*
verbera experti, insuper & vincula & carceres, lapidati
sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui
sunt. Spiritu quoque fortitudinis donatus & ipse
Apostolus testatur de se: *Quis nos separabit à charitate* Rom. 11,
CHRISTI? Quæ est sententia Bernardi cap. 4. de 35.
Septem donis: *Iste spiritus omnem alienam malitiam sus-*
tinet, & aduersus hostiles insidias instruit & munit. *Vn-*
de sponsus in sponsæ præconio ait: Pulchra es amica mea, Cant. 6, 3.
sua-

Oooo 2

sua-

suavis & decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Sacra Eucharistia annona militaris est, cuius virtutem & fortitudinem requirit in iis qui **CHRISTI** se deuouent. Da mihi Christianum militem, qui se fortiter gerat in prælio, & virtutis singulare specimen præbeat, & hic ipse tantam deuotionem nec sentiat nec experiatur, dignus mandandus est qui militarem annonam participet. *consuluit Iustinianus cap. 19. Monast. perfect. Nabet, inquit, à sancto Domini conuiuio repelli indigne iuste uiuens, virtuosè conuersans, humiliter se cognoscens, pure confitens, & reuèrerenter accedens. Talis quippe sensibiliter ac spiritualiter hoc Sacramento nutritur, & uiuit. Concludit tandem: Nemo autem seruum ab hoc prorsus se subtrahat Sacramento, quamuis aliter desit deuotio: nec quisquam eo priuetur. Si quis castris humanis militem fortem agit, & legem decertat, comineatu militari dignus efficiat. censeatur non indignus Eucharistia; qui in*

Prou. 28, 1. CHRISTI militia, ut leo confidens absque timore erit: dicit cum Paulo, Quis nos separabit à charitate CHRISTI? qui, iuxta Bernardum, omnem infortiam sustinet, & aduersus hostiles insidias deuotio spiritu fortitudinis se instruit & munit. Ipsa

munitæque animæ suæ denique Sponsus dicit: *Pul- Cant. 5, 5.*
ebra es amica mea, suavis & decora sicut Ierusalem, ter-
ribilis ut castrorum acies ordinata. Vbi acies est, ibi
 plena atque perfecta virtus ac fortitudo est, quæ ri-
 tē ac rectē præit ac præcedit vsum sacratissimæ
 Communionis. Confirmat hoc ipsum S. Gregorius
 scribens ad Augustinum Episcopum Cantuar. *Non*
saturantur, inquit, nisi famelici, qui à vitis perfecte ie-
iuunantes, diuina Sacramenta percipiunt in plenitudine
virtutis.

Plenitudo virtutis, spiritus fortitudinis est, qui
 reddit animosam fidem, vt ea, quæ sunt ardua &
 difficilia in hoc Sacramento, facilè vincat ac su-
 peret,

Quod non capis, quod non vides,
Animosa firmat fides,
Præter rerum ordinem.

Hæc animosa virtus est, quia fortes facti sunt ij,
 qui tam internas quàm externas difficultates supe-
 rantes, ab vfu Communionis minimè retardantur.

Memineris parabolæ Euangelij, quomodo quidam *Luc. 14,*
 homo fecit cœnam magnam, & inuitati, quomi-
 nus ad illam venirent, se excusarunt. Primus dixit,
Villam emi; alter, Fuga bouem emi quinque; alius verò
ait, Uxorem duxi, & ideo non possum venire. Omni-

Oooo 3 bus.

bus his tribus inuitatis deerat spiritus fortitudinis
 & ideò difficultatibus sibi oblati ignominiose
 ferunt, & à sacrae Communionis vsu recedunt.
 Primus villam emit, & terræ solo adhæsit, nec
 habuit quibus terrenas mundanasque consideratio-
 nes vinceret, & victor ad sacram cœnam ven-
 it.
 Alter iuga bouum emit quinque, qui quinque
 sensibus caruit animosa fide, quam recipere
 Eucharistia. Alius, qui duxit vxorem, non habuit
 animos vt licitis amplexibus abstineret, & vno
 CHRISTO consecrato postponeret. Comparatur
 villam, iuga bouum quinque emere, & matrimonium
 contrahere, licita omnia sunt, & tamen
 vsu cœnæ homines retardarunt; vt colligas
 non illicita modò, sed etiam licita impedimentum
 se posse, quominùs Eucharistia percipiatur, si
 spiritus fortitudinis.

Hic spiritus est, qui fortes Christi milites
 ad militarem annonam, vt virtute Sacramenti
 rum virtus magis crescat, magis augeatur. *Preparatur
 Eucharistia, Iustinianus concionatur, et
 gratiam, debilibus conferat robur, victoriam certantibus.*
 Concionatur quoque Chrysoctomus Homil. 6.
 populum: *Tamquam leones igitur ignem spirantes ad
 mensa recedamus, facti diabolo terribiles.* Post factam
 Co-

Communionem *instus vt leo confidens absque terrore* erit. Cuius illa oratio est, quæ Dominica II. post Epiphaniam recitatur.

Ecclesiæ & animæ donatæ spiritu fortitudinis
Oratio.

Augeatur in nobis, quæsumus Domine, tuæ virtutis operatio, vt diuinis vegetati Sacramentis, ad eorum promissa capienda tuo munere præparemur.

V.

SPIRITVS SCIENTIÆ.

Spiritus scientiæ est, de quo Salomon, *Qui addit* ^{Donum} *scientiam, addit & dolorem.* Rationem reddit Bernardus cap. 3. de Septem donis: *Vera namque scientia est, scire nos mortales, & caducos, & fragiles esse, & in hoc exilio, & in hoc ergastulo, in hac peregrinatione, in hac valle lacrymarum dolendum & lugendum esse.* Hac eadem præditos scientia, & experientia laborum & dolorum vocat CHRISTVS ad refectionem Eucharistiæ, cum clamat: *Venite ad me omnes qui laboratis,* ^{Matth. 11,} *& onerati estis, & ego reficiam vos.* ^{28.} Expendit præfatam sententiam Augustinus Serm. 10. de Verbis Domini: *Quare omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, & fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, que faciunt*

faciunt inuicem angustias? Et quidem CHRISTVS
 mortales homines alliceret ad Communionem, et
 minit immortalitatis, quæ reposita est in sacra-
^{Ioan. 6, 59.} sancta alimonia. *Non sicut manducauerunt patres
 stri manna, & mortui sunt. Qui manducat hunc panem
 viuet in aeternum.* Nemo est qui aeternam vitam
 diligit, nemo qui immortalitatem non appetit.
 Quisquis Eucharistiam inuenerit, aeternam vitam
 inueniet, & à Domino accipiet immortalitatem.

Quòd si quotidie homo laborat, quotidie
 ritur, & sicut aqua dilabitur; mirum est, si quod
 die, cum possit, se non replet, & se non replet
 alimoniâ immortalitatis. Hoc humanum vitium
 est, humanæ peccatum infirmitatis, quam expre-
 tus est in se beatus Augustinus, & expertus loquitur
 cap. 13. Soliloq. *Mundus clamat, Deficio; tu vero
 mas, Reficio: & miseria mea praua magis sequitur
 cientem, quàm reficientem. Planè infirmitas mea haec
 Præditus spiritu scientiæ Augustinus, deprehendit
 nouam esse infirmitatem ægrotantis, cum pro
 medio suæ ægrotudinis cibo non vitur salutari
 lutaris hic cibus est, quem infirmis & imbecillis
 mortalibus præscribit Sapiencia Patris. Salubris est
 Sapienciæ, de qua Dionysius Epist. 9. *Dicimus clamat
 habere vim perficiendi eos quos nutrit, dum imperfectus**

illorum atque indigentiam replet, & infirmitatem curat, vitamque custodit. Cùm igitur eiusmodi conditionis alimonia Eucharistica existat, noua illa infirmitate laborat, qui illam non admittit, sed respuit. Quisquis in dicto statu versatur, spiritu scientiæ indiget, vt duplici morbo se laborantem esse nouerit, & vtri- que per Eucharistiam sæpè repetitam medeatur. So- la hæc mortalitatis nostræ medicina est, quæ vel in ipso mortis articulo prodest morienti, in eam for- mam & rationem, quam innuit & insinuat S. Lau- rentius Iustinianus de Monast. perfect. cap. 20. *Ani- ma & carnis affectio nullo euentu, nullaque lege, nec in presenti nec in futuro dirimitur, quin potius purius, ar- dentius, perfectiusque in animæ & corporis glorificatione perseverat. Proinde quia rationalis spiritus inclinatione quadam naturali, & non parum quæ corpori vtilia & de- lectabilia sunt, cogitare cogitur, spiritali pabulo in ipso discubitu erigendus est, in quo quantò amplius fuerit occu- patus & illectus, tantò minùs carnalia cogitabit.*

Ita reuerà contingit, vt qui tempore mortalitatis & mortis amplius sacris studuerit Communionibus, minùs rebus carnalibus & mundialibus afficiatur. Nouit hoc, qui donatus spiritu scientiæ, mortalem, caducum & fragilem seipsum considerans, recur- rit ad Eucharistiam, cuius beneficio vitam sibi ac-

Pppp

qui-

quirit æternam. Prælibat mortalis homo, dum com-
 municat immortalitatis primitias; dolet ac luget
 in eo viuere statu, in quo non possit frui omnino
 prægustatæ æternitate. Ex quo prouenit, ut illa
 scientia, qua se nouit homo mortalem simul &
 fragilem, doletque propterea, sumptione sacre E-
 charistia perficiatur. Hic mysticus panis est, de quo
 P^{sal.} 126, 2. *Surgite postquam sederitis, qui manducatis pa-*
nem doloris. Panis doloris est, in quo passio Domi-
 nica præsentatur: panis doloris est, quem dolor
 pœnitentiæ præit, subsequitur exilij pœna, quan-
 patitur anima adhuc post cælestium Sacramen-
 rum fruitionem. Postquam primi homines cibum
 vetitum manducarunt, nudos se deprehenderunt
 caducos simul & fragiles, & ad ficus folia recu-
 rentes, parum commodi inuenerunt. Deerat Aba-
 mo & Euæ spiritus sacre scientiæ, qui duceret eos
 non ad folia, sed ad fructus, fructus scilicet vite
 lis arboris quæ erat in paradiso, de qua Deus Genes.
 cap. 3, 22. *Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est, scilicet
 bonum & malum: nunc ergo ne forte mittat manus
 suam, & sumat etiam de ligno vite, & comedat, & ui-
 uat in æternum.* Fructus mysticus ligni vite totus E-
 charisticus est, quem qui percipit, in æternum ui-
 uet, & æterna immortalitate fruatur. Eò dicitur
 man

nam spiritus sacratæ scientiæ, quo donata sancta
Ecclesia Feria V. post Dominicam Passionis orat.

Ecclesiæ & animæ donatæ spiritû scientiæ
Oratio.

Domine Deus noster, qui in iis potiùs creatu-
ris, quas ad fragilitatis nostræ subsidium con-
didisti, tuo quoque nomini munera iussisti dican-
da constitui: tribue quæsumus, vt & vitæ nobis
præsentis auxilium, & æternitatis efficiant Sacra-
mentum.

VI.

SPIRITVS PIËTATIS.

Spiritus pietatis importat secum teneritudinem Donum
vñus Est-
charistia.
cordis, & animi deuotionem; quæ quàm sit ne-
cessaria ad sacri huius mysterij frequentationem,
quis non videat? vidit Isidorus lib.1. de Offic. Eccles.
cap.18. *Dicunt aliqui, Eucharistiam quotidie accipiendam,
& benè dicunt, si hanc cum religione, & deuotione, &
humilitate suscipiant, ne fidendo de iustitia, superba præ-
sumptione id faciant.* Vidit Bonauentura 3. de Profect.
Religios. cap.18. *Vix tamen ita religiosus esse videtur &
sanctus, exceptis Sacerdotibus, quin semel in septimana
sufficiat ei ex consuetudine communicare, nisi specialis cau-
sa quandoque vel ratio plus suadeat, scilicet infirmitas su-*
per-

Pppp 2

per-

perueniens, vel singularis, festiuitas sollemnis, vel inusitata
 deuotionis seruator, & intemperata desiderij suis pro vili
 susceptione, qui solus sufficit amantis ardorem refrigerare.
 Vidit S. Bernardus Senens. Tom. 2. Serm. 57. Cum
 Sacramenti perceptio debitam requirat purgationem peccato-
 rum, & mentalem eleuationem, seu reuerentiam ac
 deuotionem, si quis qualibet die paratus sit predictis
 & aliud impedimentum non habeat, vtile est ei hoc Sa-
 cramentum frequentare. Cum ita se res habeat, bene con-
 sultit Bonauentura in Breuiloq. Parte 6. cap. 9. Con-
 siliu est iis, qui se sentiunt indenos, vt differant quous-
 que parati ad esum veri Agni deuoti & circumspici ve-
 niant. Bene etiam monet S. Laurentius Iustinianus
 cap. 19. de Perfect. Monast. Videat vero quilibet, in
 consuetudine aut cordis elatione ad perceptionem ducatur
 tanti mysterij, sed deuotione, & prauia meditatione.

Ad hanc deuotionem, & prauiam meditati-
 onem, excitat venientem ad Eucharistiam spiritus
 pietatis, vt non ex consuetudine, sed ex affectu
 deuotionis ducatur ad Communionem. Et quidem
 hic pius erga sacram Eucharistiam affectus tanti ha-
 beri debet, & tanti à sanctis Patribus habebatur,
 vt instar sacrae Communionis esse censeretur. Hoc
 pertinet id quod legimus apud S. Bernardum Se-
 nens. Tom. 2. Serm. 57. Queri etiam potest, Quare de-
 claretur

choreta rarò communicabant? Dicendum est, quòd quotidie diuinitus reficiebantur, & hoc Sacramentum spiritualiter manducabant. Et hoc quidem expediebat eis amplius, quàm contrarium, secundum statum suum, & secundum regimen quo diuinitus regebantur. Regebantur illi diuinitus spiritu pietatis, vt continua spiritualis Communionis deuotione defectum sumptionis realis & corporalis compensarent, sicut maximis animarum suarum profectibus compensarunt. Tanti refert spiritum pietatis inesse iis, qui reipsa non accipiunt Eucharistiam. Ex hoc facile potest concludi, quanti referat, eodem spiritu donari eos, qui Eucharistica sumunt frequentantque mysteria, & ex crebro vsu illorum nouis semper incrementis & accessionibus spiritualium gratiarum, priuilegiorum & indultorum augentur.

Quòd si aliquando contingat, vt pia ista deuotio non sentiatur, non idcirco vir iustus & religiosus arceri & amandari debet ab vsu sacrae Eucharistiae, cum citatus Iustinianus cap. 9. de Monast. perfect. ita definierit; *Nemo autem seruorum Dei ab hoc prorsus se subtrahat Sacramento, quamuis actualis desit deuotio, nec quisquam eo priuetur.* Si quis Dei seruus in eo statu se deprehendat, adhæreat regi Dauidi, dicatque: *In terra deserta, inuia, & inaquosa sic in san-* Psal. 62, 3.

Eto apparui tibi, vt viderem virtutem tuam, & gloriam
 tuam. Videbit virtutem ac gloriam venerabilis sa-
 cramenti, & anima eius post susceptam Eucha-
 ristiam, quæ erat arida, erit in stagnum, & sicut in
 Iai. 35, 7. *Et sicut in stagnis aquarum.* Quod si piæ deuotionis affectus ex
 habra Communionem non augeatur, sed potius minui-
 tur, feruetur id quod præcipit S. Thomas in 4. Sen-
 tent. dist. 12. art. 2. quæst. 3. *Si aliquis experiri
 cognosceret, ex quotidiana sumptione feruorem amoris
 augeri, & reuerentiam non minui, talis deberet
 communicare. Si autem sentiret, per quotidianam frequen-
 tationem reuerentiam minui, & feruorem non
 augeri, talis deberet interdum abstinere, vt cum
 reuerentia postmodum accederet. Accede totus pius,
 tuus deuotus, filius matris Ecclesiæ, quæ ducta
 tu pietatis, Dominica III. Aduentus orat.*

Ecclesiæ & animæ donatæ spiritu pietatis

Oratio.

Deuotionis nostræ tibi, quæsumus Domine
 hostia iugiter immoletur, quæ & facti
 agat instituta mysterij, & salutare tuum in
 mirabiliter operetur.

VII.

SPIRITVS TIMORIS.

Clementissimus Deus etiam in mysteriis sum-
 mæ suæ pietatis & clementiæ timeri voluit. Donum
 vsus Eu-
 charistia.
 Cernere hoc licet in sacræ suæ Passionis sacrificio,
 in quo bonus ille latro timuit Deum, & socium
 suum reprehendit, quòd timore non afficeretur.
 Neque tu times Deum, inquit, qui in eadem damnatione Luc. 23,
 40.
 es? Hoc etiam satis elucet in Sacrificio Eucharistico,
 in cuius institutione agens de proditore CHRISTVS,
 nec aperiens quis futurus esset, omnibus incussit me-
 tum, & metuentibus edendum se communicauit.
 Prædixerat hoc ipsum Dauid, cum præcineret: Me-
 Psal. 110, 4
moriæ fecit mirabilia suorum misericors & miserator
Domine, escam dedit timentibus se: timentibus in-
quam se, vt cum timore & tremore se pro sacra
Communionem pararent, & in ea salutem suam ope-
rentur.

Hoc certè est duci, ac simul trahi spiritu timo-
 ris Dei, quem vt excitet Apostolus in singulis com-
 municantibus ait: 1. Cor. 11,
 27.
Itaque quicumque manducauerit pa-
nem, & biberit calicem Domini indignè, reus erit Cor-
poris & Sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo,
& sic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim
manducat

manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Vocatur ad ronal altaris homo, ac proinde pauidus esse debet. monet Apostolus, cuius verba expendens Concilium Tridentinum sess. 13. cap. 7. ait: Si non dicitur sacras vllas functiones quempiam accedere nisi sanctitè quò magis sanctitas & diuinitas celestis huius Sacramenti viro Christiano comperta est, eò diligentius ipse ille debet, ne absque magna reuerentia & sanctitate percipiendum accedat, præsertim cum illa plena formidatione verba apud Apostolum legamus: Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit, non dijudicans Corpus Domini. Ambrosius 1. Corinth. 11. Deuote timore & cum timore accedendum ad Communionem, ait Apostolus, vt sciat mens se reuerentiam debere ei, alius corpus sumendum accedit.

Et quidem olim antequam Christiani perciperent Eucharistiam, alta voce Diaconus dicebat Sancta sanctis; si quis non sanctus, non accedat. Verba plena formidinis erant, & illa expendens Chrysostomus Homil. 61. ad Popul. inquit, Timore vel hoc præendas, propterea sublimis constitutus, magna voce, terribili clamore, quasi quidam præco, maiestatem altitudinem tollens, stans erectus, omnibus apparatus, magnum in illa tremenda quiete exclamans, hys qui

vocat, illos autem arcet, non hoc manu faciens, sed per
 linguam efficacius quam per manum. Illa namque vox in
 aures incidens nostras, tamquam manus quadam hos qui-
 dem pellit & eicit, illos autem introducit. Quos ducit
 spiritus timoris, introducit chorus sanctarum vit-
 ginum Cæciliæ, Dorotheæ, atque sociarum, qua-
 rum omnium vox illa esto, *Sancta sanctis; si quis non
 sanctus, non accedat.* Hæc quoque Mariana vox est.
Mater pulchræ dilectionis, & timoris MARIA est, cu-
 ius coronatio coronat Oratorium Eucharistiæ: qua
 si quis quotidie pro dignitate fruitur, similis MA-
 RIAE efficitur, quæ CHRISTO suo, cælesti scilicet
 pane, quotidie fruebatur, & imitatores suos exci-
 tat, ut frequenter Mysteriis sacramentalibus potian-
 tur, in primis quidem Sacerdotes, qui quotidie sum-
 mum offerunt sacrificium, & offerentibus, pro eius
 celebratione per totam septimanam septem sua dona
 communicat Spiritus sanctus, ut modò vno modò
 alio munere vtantur, & ducantur ad peragendum
 tremendum altaris Sacramentum, & sacrificium.
 Verè tremendum, cum tam celebranti quam com-
 municanti dicatur: *Quando sederis ut comedas cum* Prou. 23, 1.
Principe, diligenter attende quæ apposita sunt ante faciem
tua, & statue cultrum in gutture tuo. S. Augustinus
 Homil. 2. de Bono Past. explicat, quæ fit principalis
 Qppp men-

mensa. *Mensa potentis quæ sit nostis, ubi est Corpus
Sanguis Christi.*

Sacerdos igitur & conuiuia CHRISTI, statue
trum in gutture tuo, ut cum timore celebres & pro
pias Eucharistiam. *Statue cultrum in gutture tuo, quod
dium scilicet passionis, de quo Simeon ad Mariam
RIAM, Tuam ipsius animam pertransibit gladius. Ceterum
STVS ipse de cœnaculo Eucharistiæ egressus ad
sacram Crucem subiret; & simul aperuit viam,
de cœnaculo ad gladium, de incruento sacramento
ad cruentum holocaustum, de sacro Oratorio Eucharistiæ
ad Sanctuarium sacræ Crucis & Patientiæ
aditus & transitus daretur: & quidem datur cunctis
esca Agni paschalis, in quo Sacramentalis aditus
brabatur, scriptum esse legamus Exodi cap. 17.
vers. 26. *Cum dixerint vobis filij vestri: Quæ est ista
via? dicetis eis, Victima transitus Domini est. Transitus
Domini est: Hæc est via, ambulate in ea. Hæc via est
quam Rex Martyrum Martyribus suis ostendit. Hæc
tis benè Cyprianus Epist. 54. Vincentibus communitio
tio à nobis danda est, ut quos excitamus & exhortamus
ad prælium, non inermes & nudos relinquamus, sed
tectione Corporis & Sanguinis CHRISTI muniamur
cum ad hoc fiat Eucharistia, ut possit accipientibus esse
tela, quos tutos esse contra aduersarium volumus,**

*Euchari-
stia via est
ad San-
ctuarium
Crucis, &
patientia.
Isa. 30, 21.*

mento *Dominica saturitatis armemus*. Hæc via CHRISTI ac Christianorum, sicut indicat S. Thomas 3. p. quæst. 13. art. 3. ad 3. *Baptismus*, inquit, est *Sacramentum mortis & passionis CHRISTI*, prout homo regeneratur in CHRISTO *virtute passionis eius*: sed *Eucharistia est Sacramentum passionis CHRISTI*, prout homo perficitur in *unionem ad CHRISTVM passum*. Erat olim apud Romanos Virtutis ædes ad ædem Honoris via: nunc verò apud Christianos sacra Eucharistia est ad gloriam passionis via, & simul leuamen laboris & ægritudinis: *Vinum latificet cor hominis. Panis cor hominis* ^{Psal. 103,} *confirmet*. *Mysteria panis & vini confirmet & lætificent cor hominis*, innouata vsu & cultu sacri Baptismi, Pœnitentiæ & Eucharistiæ, vt cor cultoris sacri huius Oratorij nouum omnino appareat, & quod de antiquo Dauide dictum est Eccli. 47, 10. compleatur etiam in nouo: *De omni corde suo laudauit Dominum, & dilexit eum, qui fecit illum*. Talem igitur cultorem Deus, Creator, Redemptor, & Sanctificator quæsiuit in Oratorio, sicut & aliàs fecit: *Quæsiuit Dominus virum iuxta cor suum. Quæsiuit*, ^{1. Reg. 15,} & inuenit Dauidem, cor Dauidicum, cor secundum cor Creatoris, Redemptoris & Sanctificatoris. *Constans & assiduus cultor cor suum dabit in similitudinem picture*. In libro suo Psalmorum Dauid ^{Eccli. 37,} ^{28.}

sexaginta locis cor suum produxit & profudit, cuius similitudinem componat se interius cultor, attendat, quale cor Dauidis formetur, & quale sit erga Deum esse debeat, cum creatura est condita omnipotentiam Patris, redempta sapientiam Filii, sanctificata gratiam Spiritus sancti. Hoc magnum arcanum sanctissimæ Trinitatis, & perfectum compendium animæ innouatæ vsu sacri Baptismi, Penitentia & Eucharistia. Sic innouata anima ingreditur & penetrat sacri Oratorij Adyta, in quibus non uocibus & nutibus orat, sicut hactenus fecit, sed sacris illis Virginibus, psallit spiritu, psallit corde loquitur imitator Regis Dauidis, cuius Psal. 26, 8. terna vox est, *Tibi dixit cor meum, exquisiuit faciem tuam Domine requiram.* Itaque nouus Dauid deinceps non tam ore loquetur quam corde hoc ipsum loco perpetui voti appendet in Appendice Oratorij.